

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

- I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση
- * Κανονισμός (ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ) αριθ. 2367/2001 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2001, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ) αριθ. 106/2001 για τον καθορισμό των διορθωτικών συντελεστών που εφαρμόζονται από την 1η Ιουλίου 2000 στις αποδοχές των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που είναι τοποθετημένοι σε τρίτες χώρες και (ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ) αριθ. 1794/2001 για τον καθορισμό των διορθωτικών συντελεστών που εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 2001 στις αποδοχές των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που είναι τοποθετημένοι σε τρίτες χώρες, όσον αφορά τους διορθωτικούς συντελεστές που εφαρμόζονται από την 1η Ιουλίου 2000 και 1η Ιανουαρίου 2001 στις αποδοχές των υπαλλήλων που είναι τοποθετημένοι στη Νάκα (Ιαπωνία) 1
 - Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2368/2001 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2001, για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών 3
 - * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2369/2001 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με τη διακοπή της αλιείας μπακαλιάρου από σκάφη που φέρουν σημαία Κάτω Χωρών 5
 - * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2370/2001 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με τη διακοπή της αλιείας μπακαλιάρου εγκλεφίνου από σκάφη που φέρουν σημαία Δανίας 6
 - Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2371/2001 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2001, για προκήρυξη δημοπρασίας για την πώληση αλκοόλης οινικής προέλευσης για νέες βιομηχανικές χρήσεις, αριθ. 42/2001 ΕΚ 7
 - * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2372/2001 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2001, για τη συμπλήρωση του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2400/96 σχετικά με την εγγραφή ορισμένων ονομασιών στο μητρώο προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92 του Συμβουλίου περί προστασίας των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων 9

- * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2373/2001 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2001, για την τροποποίηση, για πέμπτη φορά, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 467/2001 του Συμβουλίου για την απαγόρευση της εξαγωγής ορισμένων αγαθών και υπηρεσιών στο Αφγανιστάν, την ενίσχυση της απαγόρευσης πτήσεων και την παράταση της δέσμευσης κεφαλαίων και άλλων οικονομικών πόρων όσον αφορά την Ταλιμπάν του Αφγανιστάν, και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 337/2000 11

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2374/2001 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2001, για έκδοση πιστοποιητικών εξαγωγής του συστήματος Β στον τομέα των οπωροκηπευτικών 12

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Συμβούλιο

2001/855/ΕΚ:

- * Απόφαση του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2001, για τη σιωπηρή ανανέωση ή διατήρησης σε ισχύ των διατάξεων που εμπίπτουν στο πεδίο της κοινής εμπορικής πολιτικής και περιέχονται στις συνθήκες φιλίας, εμπορίου και ναυσιπλοΐας καθώς και στις εμπορικές συμφωνίες που συνάπτονται από τα κράτη μέλη με τρίτες χώρες 13

Επιτροπή

2001/856/ΕΚ:

- * Απόφαση της Επιτροπής, της 4ης Οκτωβρίου 2000, όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις υπέρ της επιχείρησης VERLIPACK — Βέλγιο ⁽¹⁾ [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2000) 2926] 28

2001/857/ΕΚ:

- * Απόφαση της Επιτροπής, της 26ης Νοεμβρίου 2001, για την ανάθεση, σε εκτελεστικούς φορείς, της διαχείρισης της κοινοτικής ενίσχυσης για τα προενταξιακά μέτρα, στους τομείς της γεωργίας και της αγροτικής ανάπτυξης, τα οποία εφαρμόζονται στη Δημοκρατία της Λιθουανίας κατά την προενταξιακή περίοδο 44

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ, ΕΚΑΧ, ΕΥΡΑΤΟΜ) αριθ. 2367/2001 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 30ής Νοεμβρίου 2001

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ) αριθ. 106/2001 για τον καθορισμό των διορθωτικών συντελεστών που εφαρμόζονται από την 1η Ιουλίου 2000 στις αποδοχές των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που είναι τοποθετημένοι σε τρίτες χώρες και (ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ) αριθ. 1794/2001 για τον καθορισμό των διορθωτικών συντελεστών που εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 2001 στις αποδοχές των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που είναι τοποθετημένοι σε τρίτες χώρες, όσον αφορά τους διορθωτικούς συντελεστές που εφαρμόζονται από την 1η Ιουλίου 2000 και 1η Ιανουαρίου 2001 στις αποδοχές των υπαλλήλων που είναι τοποθετημένοι στη Νάκα (Ιαπωνία)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και το καθεστώς που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό, όπως καθορίσθηκαν με τον κανονισμό (ΕΟΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ) αριθ. 259/68 ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 13 πρώτο εδάφιο του παραρτήματος Χ,

τους κανονισμούς (ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ) αριθ. 106/2001 του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2001, για τον καθορισμό των διορθωτικών συντελεστών που εφαρμόζονται από την 1η Ιουλίου 2000 στις αποδοχές των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που είναι τοποθετημένοι σε τρίτες χώρες ⁽²⁾, και (ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ) αριθ. 1794/2001 του Συμβουλίου, της 10ης Σεπτεμβρίου 2001, για τον καθορισμό των διορθωτικών συντελεστών που εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 2001 στις αποδοχές των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που είναι τοποθετημένοι σε τρίτες χώρες ⁽³⁾,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

Κατά την ενημέρωση της οικονομικής ισοτιμίας στη Νάκα (Ιαπωνία) έγινε ένα τεχνικό λάθος με αποτέλεσμα να ληφθεί υπόψη η εξέλιξη του κόστους διαβίωσης μιας ομόνυμης πόλης. Συνεπώς, οι διορθω-

τικοί συντελεστές που εφαρμόζονται στη Νάκα (Ιαπωνία) από την 1η Ιουλίου 2000 και την 1η Ιανουαρίου 2001 είναι εσφαλμένοι και πρέπει να διορθωθούν,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι πίνακες που είναι προσαρτημένοι στους κανονισμούς (ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ) αριθ. 106/2001 και (ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ) αριθ. 1794/2001 διορθώνονται σε ό,τι αφορά τη Νάκα (Ιαπωνία) σύμφωνα με το παράρτημα.

Οι συναλλαγματικές ισοτιμίες που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό αυτών των αποδοχών είναι οι ισοτιμίες που χρησιμοποιούνται για την εκτέλεση του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά τους μήνες που προηγούνται αντίστοιχα των μηνών Ιουλίου 2000 και Ιανουαρίου 2001.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει από την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 30 Νοεμβρίου 2001.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

L. MICHEL

⁽¹⁾ ΕΕ L 56 της 4.3.1968, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ) αριθ. 1986/2001 (ΕΕ L 271 της 12.10.2001, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 19 της 20.1.2001, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 244 της 14.9.2001, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΠΟΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ	Διορθωτικός συντελεστής Ιουλίου 2000
Ιαπωνία (Νάκα)	189,4

ΤΟΠΟΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ	Διορθωτικός συντελεστής Ιουλίου 2000
Ιαπωνία (Νάκα)	192,5

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2368/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 4ης Δεκεμβρίου 2001
για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου
ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1498/98 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3223/94, σε εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, προβλέπει τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή τιμών κατά

την εισαγωγή από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημά του.

- (2) Σε εφαρμογή των προαναφερθέντων κριτηρίων, οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή πρέπει να καθοριστούν, όπως αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3223/94 καθορίζονται όπως αναγράφονται στον πίνακα που εμφανίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 5 Δεκεμβρίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 66.

⁽²⁾ ΕΕ L 198 της 15.7.1998, σ. 4.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2001, για τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό τιμών εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

(σε EUR/100 χιλιόγραμμα)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας ⁽¹⁾	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή
0702 00 00	052	92,2
	063	166,5
	204	57,9
	999	105,5
0707 00 05	052	141,5
	628	235,6
	999	188,6
0709 90 70	052	143,5
	204	168,2
	999	155,8
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	71,4
	204	72,4
	388	34,5
	999	59,4
0805 20 10	052	60,8
	204	71,7
	999	66,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	62,8
	204	36,5
	464	164,5
	999	87,9
0805 30 10	052	53,5
	388	49,2
	600	55,7
	999	52,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	39,0
	400	83,2
	404	94,1
	720	124,8
	999	85,3
0808 20 50	052	103,5
	064	70,5
	400	108,2
	720	112,1
	999	98,6

⁽¹⁾ Ονοματολογία των χωρών που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2032/2000 της Επιτροπής (ΕΕ L 243 της 28.9.2000, σ. 14). Ο κωδικός «999» αντιπροσωπεύει «άλλες καταγωγές».

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2369/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 4ης Δεκεμβρίου 2001
σχετικά με τη διακοπή της αλιείας μπακαλιάρου από σκάφη που φέρουν σημαία Κάτω Χωρών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1993, για τη θέπιση συστήματος ελέγχου που εφαρμόζεται στην κοινή αλιευτική πολιτική⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1965/2001 της Επιτροπής⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 21 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2848/2000 του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2000, περί καθορισμού, για το 2001, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων και συναφών όρων στα κοινοτικά ύδατα και, για τα κοινοτικά σκάφη, σε άλλα ύδατα όπου απαιτούνται περιορισμοί αλιευμάτων⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1666/2001 της Επιτροπής⁽⁴⁾, προβλέπει ποσοστώσεις μπακαλιάρου για το 2001.
- (2) Προκειμένου να εξασφαλισθεί η τήρηση των διατάξεων σχετικά με τους ποσοτικούς περιορισμούς των αλιευμάτων αποθέματος που υπόκειται σε ποσοτώσεις, είναι αναγκαίο για την Επιτροπή να ορίσει την ημερομηνία μέχρι την οποία τα αλιεύματα, τα οποία αλιεύονται από σκάφη που φέρουν τη σημαία κράτους μέλους, θεωρούνται ότι έχουν εξαντλήσει την ποσόστωση που έχει χορηγηθεί.
- (3) Σύμφωνα με τις πληροφορίες που ανακοινώθηκαν στην Επιτροπή, τα αλιεύματα μπακαλιάρου στα ύδατα των διαιρέσεων ICES Vb (ύδατα ΕΚ), VI, VII, XII και XIV, από σκάφη

που φέρουν ολλανδική σημαία ή είναι νηολογημένα στις Κάτω Χώρες έφθασαν στο όριο της ποσόστωσης που έχει χορηγηθεί για το 2001. Οι Κάτω Χώρες απαγόρευαν την αλιεία του αποθέματος αυτού από τις 8 Νοεμβρίου 2001. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη η ημερομηνία αυτή,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τα αλιεύματα μπακαλιάρου στα ύδατα των διαιρέσεων ICES Vb (ύδατα ΕΚ), VI, VII, XII και XIV, από σκάφη που φέρουν ολλανδική σημαία ή είναι νηολογημένα στις Κάτω Χώρες θεωρούνται ότι έχουν εξαντλήσει την ποσόστωση που έχει χορηγηθεί στις Κάτω Χώρες για το 2001.

Απαγορεύεται η αλιεία μπακαλιάρου στα ύδατα των διαιρέσεων ICES Vb (ύδατα ΕΚ), VI, VII, XII και XIV, από σκάφη που φέρουν ολλανδική σημαία ή είναι νηολογημένα στις Κάτω Χώρες, καθώς και η διατήρηση επί του σκάφους, η μεταφόρτωση και η εκφόρτωση του εν λόγω αποθέματος που έχει αλιευθεί από τα προαναφερθέντα σκάφη μετά την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από τις 8 Νοεμβρίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 261 της 20.10.1993, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 268 της 9.10.2001, σ. 23.

⁽³⁾ ΕΕ L 334 της 30.12.2000, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 223 της 18.8.2001, σ. 4.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2370/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 4ης Δεκεμβρίου 2001
σχετικά με τη διακοπή της αλιείας μπακαλιάρου εγκλεφίνου από σκάφη που φέρουν σημαία Δανίας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1993, για τη θέπιση συστήματος ελέγχου που εφαρμόζεται στην κοινή αλιευτική πολιτική⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1965/2001 της Επιτροπής⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 21 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2848/2000 του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2000, περί καθορισμού, για το 2001, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων και συναφών όρων στα κοινοτικά ύδατα και, για τα κοινοτικά σκάφη, σε άλλα ύδατα όπου απαιτούνται περιορισμοί αλιευμάτων⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1666/2001 της Επιτροπής⁽⁴⁾, προβλέπει ποσοτώσεις μπακαλιάρου εγκλεφίνου για το 2001.
- (2) Προκειμένου να εξασφαλισθεί η τήρηση των διατάξεων σχετικά με τους ποσοτικούς περιορισμούς των αλιευμάτων αποθέματος που υπόκειται σε ποσοτώσεις, είναι αναγκαίο για την Επιτροπή να ορίσει την ημερομηνία μέχρι την οποία τα αλιεύματα, τα οποία αλιεύονται από σκάφη που φέρουν τη σημαία κράτους μέλους, θεωρούνται ότι έχουν εξαντλήσει την ποσόστωση που έχει χορηγηθεί.
- (3) Σύμφωνα με τις πληροφορίες που ανακοινώθηκαν στην Επιτροπή, τα αλιεύματα μπακαλιάρου εγκλεφίνου στα ύδατα των διαιρέσεων ICES IIIa (Skagerrat και Kattegat), III b, c

και d (ύδατα ΕΚ), από σκάφη που φέρουν δανική σημαία ή είναι νηολογημένα στη Δανία έφθασαν στο όριο της ποσόστωσης που έχει χορηγηθεί για το 2001. Η Δανία απαγόρευσε την αλιεία του αποθέματος αυτού από τις 17 Νοεμβρίου 2001. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη η ημερομηνία αυτή,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τα αλιεύματα μπακαλιάρου εγκλεφίνου στα ύδατα των διαιρέσεων ICES IIIa (Skagerrat και Kattegat), III b, c και d (ύδατα ΕΚ), από σκάφη που φέρουν δανική σημαία ή είναι νηολογημένα στη Δανία θεωρούνται ότι έχουν εξαντλήσει την ποσόστωση που έχει χορηγηθεί στη Δανία για το 2001.

Απαγορεύεται η αλιεία μπακαλιάρου εγκλεφίνου στα ύδατα των διαιρέσεων ICES IIIa (Skagerrat και Kattegat), III b, c και d (ύδατα ΕΚ), από σκάφη που φέρουν δανική σημαία ή είναι νηολογημένα στη Δανία, καθώς επίσης και η διατήρηση επί του σκάφους, η μεταφόρτωση και η εκφόρτωση του εν λόγω αποθέματος που έχει αλιευθεί από τα προαναφερθέντα σκάφη μετά την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από τις 17 Νοεμβρίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή
 Franz FISCHLER
 Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 261 της 20.10.1993, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 268 της 9.10.2001, σ. 23.

⁽³⁾ ΕΕ L 334 της 30.12.2000, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 223 της 18.8.2001, σ. 4.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2371/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 4ης Δεκεμβρίου 2001
για προκήρυξη δημοπρασίας για την πώληση αλκοόλης οινικής προέλευσης για νέες βιομηχανικές
χρήσεις, αριθ. 42/2001 ΕΚ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2826/2000 ⁽²⁾,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1623/2000 της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 2000, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 για κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς όσον αφορά τους μηχανισμούς της αγοράς ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2047/2001 ⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 80,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1623/2000 καθορίζει, μεταξύ άλλων, τις λεπτομέρειες εφαρμογής που αφορούν τη διάθεση των αποθεμάτων αλκοόλης που έχουν συσταθεί μετά από τις αποστάξεις που αναφέρονται στα άρθρα 27, 28 και 30 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 και κατέχονται από τους οργανισμούς παρέμβασης.
- (2) Πρέπει να προβούμε σε δημοπρασίες για την πώληση αλκοόλης οινικής προέλευσης για νέες βιομηχανικές χρήσεις προκειμένου να περιοριστούν τα αποθέματα κοινοτικής οινικής αλκοόλης και να επιτραπεί η υλοποίηση στην Κοινότητα βιομηχανικών σχεδίων περιορισμένης έκτασης ή η μεταποίηση σε εμπορεύματα που προορίζονται για εξαγωγή για βιομηχανικούς σκοπούς. Η κοινοτική οινική αλκοόλη έχει αποθεματοποιηθεί από τα κράτη μέλη και αποτελείται από ποσότητες που προέρχονται από τις αποστάξεις που αναφέρονται στα άρθρα 35, 36 και 39 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 822/87 του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 1987, για κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς ⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1677/1999 ⁽⁶⁾, καθώς και στα άρθρα 27 και 28 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999.
- (3) Μετά από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2799/98 του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1998, για τη θέσπιση του νέου γεωργονομισματικού καθεστώτος του ευρώ ⁽⁷⁾, οι τιμές προσφοράς και οι εγγυήσεις πρέπει να εκφράζονται σε ευρώ και οι πληρωμές πρέπει να πραγματοποιούνται σε ευρώ.
- (4) Πρέπει να καθορισθούν οι ελάχιστες τιμές για την υποβολή των προσφορών, διαφοροποιημένες ανάλογα με την κατηγορία της τελικής χρήσης.

- (5) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης οίνων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Με τη δημοπρασία αριθ. 42/2001 ΕΚ, πωλείται αλκοόλη οινικής προέλευσης για νέες βιομηχανικές χρήσεις. Η αλκοόλη προέρχεται από τις αποστάξεις που αναφέρονται στα άρθρα 35, 36 και 39 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 822/87 και στα άρθρα 27 και 28 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 και κατέχεται από το γαλλικό οργανισμό παρέμβασης.

Ο όγκος που αφορά η πωλούμενη αλκοόλη ανέρχεται σε 100 000 εκατόλιτρα αλκοόλης 100 % vol. Οι αριθμοί των δεξαμενών (cuves), οι τόποι αποθήκευσης και ο όγκος της αλκοόλης 100 % νο που περιέχονται σε καθεμία από τις δεξαμενές αυτές περιλαμβάνονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Η πώληση γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 79, 81, 82, 83, 84, 85, 95, 96, 97, 100 και 101 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1623/2000 και του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2799/98.

Άρθρο 3

Οι προσφορές υποβάλλονται στο σχετικό οργανισμό παρέμβασης που κατέχει την εν λόγω αλκοόλη:

Onivins-Libourne, Délégation nationale, 17 avenue de la Ballastière, boîte postale 231, F-33505 Libourne Cedex [τηλ. (0033-5) 57 55 20 00· τэлеξ: 57 20 25· φαξ (0033-5) 57 55 20 59], ή αποστέλλονται στη διεύθυνση του οργανισμού αυτού με συστημένη επιστολή.

Οι προσφορές εσωκλείονται σε σφραγισμένο φάκελο που φέρει την ένδειξη «Υποβολή — δημοπρασία για νέες βιομηχανικές χρήσεις, αριθ. 42/2001 ΕΚ», ο οποίος εσωκλείεται σε φάκελο που φέρει τη διεύθυνση του σχετικού οργανισμού παρέμβασης.

Οι προσφορές πρέπει να περιέλθουν στο σχετικό οργανισμό παρέμβασης το αργότερο στις 20 Δεκεμβρίου 2001 στις 12.00 (ώρα Βρυξελλών).

Κάθε προσφορά πρέπει να συνοδεύεται από την απόδειξη σύστασης, στο σχετικό οργανισμό παρεμβάσεως που κατέχει την εν λόγω αλκοόλη, εγγύησης συμμετοχής 4 ευρώ ανά εκατόλιτρο αλκοόλης σε 100 % vol.

⁽¹⁾ ΕΕ L 179 της 14.7.1999, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 328 της 23.12.2000, σ. 2.

⁽³⁾ ΕΕ L 194 της 31.7.2000, σ. 45.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 276 της 19.10.2001, σ. 15.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 84 της 27.3.1987, σ. 1.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 199 της 30.7.1999, σ. 8.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 349 της 24.12.1998, σ. 1.

Άρθρο 4

Οι ελάχιστες τιμές για τις οποίες μπορούν να υποβληθούν προσφορές ανέρχονται σε 7,5 ευρώ ανά εκατόλιτρο αλκοόλης σε 100 % vol που προορίζεται για την παρασκευή αρτοποιητικής ζύμης, σε 26 ευρώ ανά εκατόλιτρο αλκοόλης σε 100 % vol που προορίζεται για την παρασκευή χημικών προϊόντων του τύπου αμίνες και χλωράλη για την εξαγωγή, σε 32 ευρώ ανά εκατόλιτρο αλκοόλης σε 100 % vol που προορίζεται για την παρασκευή eau de Cologne για την εξαγωγή και σε 7,5 ευρώ ανά εκατόλιτρο αλκοόλης σε 100 % vol που προορίζεται για άλλες βιομηχανικές χρήσεις.

Άρθρο 5

Οι διαδικασίες που αφορούν τη δειγματοληψία έχουν καθορισθεί στο άρθρο 98 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1623/2000. Η τιμή των δειγμάτων ανέρχεται σε 10 ευρώ ανά λίτρο.

Ο οργανισμός παρεμβάσεως παρέχει οποιαδήποτε χρήσιμη πληροφορία όσον αφορά τα χαρακτηριστικά των πωλουμένων αλκοολών.

Άρθρο 6

Η εγγύηση ορθής εκτελέσεως ανέρχεται στο ποσό των 30 ευρώ ανά εκατόλιτρο αλκοόλης σε 100 % vol.

Άρθρο 7

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει από την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ ΑΛΚΟΟΛΗΣ ΓΙΑ ΝΕΕΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΧΡΗΣΕΙΣ αριθ. 42/2001 ΕΚ

Τόπος αποθεματοποίησης, όγκος και χαρακτηριστικά της πωλούμενης αλκοόλης

Κράτος μέλος	Τόπος αποθεματοποίησης	Αριθμός δεξαμενών (cuves)	Όγκος σε εκατόλιτρα αλκοόλης 100 % vol	Αναφορά στα άρθρα των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 822/87 και (ΕΚ) αριθ. 1493/1999	Τύπος αλκοόλης	Αλκοολικός τίτλος (σε % vol)
Γαλλία	Onivins-Longuefuye 53200 Longuefuye	20	10 090	39	ακατέργαστη	+ 92 %
		3	4 320	35	ακατέργαστη	+ 92 %
		3	18 160	27	ακατέργαστη	+ 92 %
		15	75	36	ακατέργαστη	+ 92 %
		16	17 570	39	ακατέργαστη	+ 92 %
		22	6 345	28	ακατέργαστη	+ 92 %
		22	290	36	ακατέργαστη	+ 92 %
		15	19 070	28	ακατέργαστη	+ 92 %
		7	9 080	27	ακατέργαστη	+ 92 %
		Onivins-Port-la-Nouvelle Av. Adolphe-Turrel, BP 62 11210 Port-la-Nouvelle	30	15 000	27	ακατέργαστη
	Σύνολο		100 000			

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2372/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Δεκεμβρίου 2001

για τη συμπλήρωση του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2400/96 σχετικά με την εγγραφή ορισμένων ονομασιών στο μητρώο προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92 του Συμβουλίου περί προστασίας των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1992, σχετικά με την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2796/2000 της Επιτροπής ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 6 παράγραφοι 3 και 4,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92, η Γαλλία διαβίβασε στην Επιτροπή μια αίτηση καταχώρησης ως ονομασίας προέλευσης για την ονομασία «Pélardon».
- (2) Διαπιστώθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 του εν λόγω κανονισμού, ότι η αίτηση ανταποκρίνεται στον κανονισμό αυτό και ότι περιλαμβάνει, ιδίως, όλα τα στοιχεία που προβλέπονται στο άρθρο 4.
- (3) Μετά από τη δημοσίευση, στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ⁽³⁾, της ονομασίας που εμφανίζεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού, δεν διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή δηλώσεις αντιρρήσεων κατά την έννοια του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Δεκεμβρίου 2001.

(4) Κατά συνέπεια, η ονομασία αυτή μπορεί να εγγραφεί στο μητρώο προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων και, επομένως, να προστατεύεται σε κοινοτικό επίπεδο ως προστατευόμενη ονομασία προέλευσης.

(5) Το παράρτημα του παρόντος κανονισμού συμπληρώνει το παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2400/96 της Επιτροπής ⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2036/2001 ⁽⁵⁾.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2400/96 συμπληρώνεται με την ονομασία που εμφανίζεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού, και αυτή η ονομασία εγγράφεται στο μητρώο προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων ως προστατευόμενη ονομασία προέλευσης (ΠΟΠ), όπως προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 208 της 24.7.1992, σ. 1.
⁽²⁾ ΕΕ L 324 της 21.12.2000, σ. 26.
⁽³⁾ ΕΕ C 81 της 13.3.2001, σ. 5.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 327 της 18.12.1996, σ. 11.
⁽⁵⁾ ΕΕ L 275 της 18.10.2001, σ. 9.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ι ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΠΡΟΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ
ΔΙΑΤΡΟΦΗ**Τυρί**

ΓΑΛΛΙΑ

Pélardon (ΠΟΠ)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2373/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Δεκεμβρίου 2001

για την τροποποίηση, για πέμπτη φορά, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 467/2001 του Συμβουλίου για την απαγόρευση της εξαγωγής ορισμένων αγαθών και υπηρεσιών στο Αφγανιστάν, την ενίσχυση της απαγόρευσης πτήσεων και την παράταση της δέσμευσης κεφαλαίων και άλλων οικονομικών πόρων όσον αφορά την Ταλιμπάν του Αφγανιστάν, και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 337/2000

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 467/2001 του Συμβουλίου, της 6ης Μαρτίου 2001, για την απαγόρευση της εξαγωγής ορισμένων αγαθών και υπηρεσιών στο Αφγανιστάν, την ενίσχυση της απαγόρευσης πτήσεων και την παράταση της δέσμευσης κεφαλαίων και άλλων οικονομικών πόρων όσον αφορά την Ταλιμπάν του Αφγανιστάν, και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 337/2000⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2199/2001 της Επιτροπής⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 10 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 467/2001 εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να τροποποιεί το παράρτημα Ι βάσει των αποφάσεων που λαμβάνονται είτε από το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών είτε από την επιτροπή κυρώσεων Ταλιμπάν.

- (2) Το παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 467/2001 καθορίζει τον κατάλογο των προσώπων και των οντοτήτων που καλύπτονται από τη δέσμευση κεφαλαίων δυνάμει του εν λόγω κανονισμού.

- (3) Στις 19 Οκτωβρίου 2001, η επιτροπή κυρώσεων Ταλιμπάν αποφάσισε να τροποποιήσει τον κατάλογο προσώπων και οντοτήτων στα οποία εφαρμόζεται η δέσμευση των κεφαλαίων και, επομένως, το παράρτημα Ι πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η ακόλουθη οντότητα προστίθεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 467/2001: «Export Promotion Bank of Afghanistan».

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή
Christopher PATTEN
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 67 της 9.3.2001, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 295 της 13.11.2001, σ. 16.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2374/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 4ης Δεκεμβρίου 2001
για έκδοση πιστοποιητικών εξαγωγής του συστήματος Β στον τομέα των οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1961/2001 της Επιτροπής, της 8ης Οκτωβρίου 2001, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου σχετικά με τις επιστροφές κατά την εξαγωγή στον τομέα των οπωροκηπευτικών ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 6 παράγραφος 6,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2102/2001 της Επιτροπής ⁽²⁾ καθόρισε τις ενδεικτικές ποσότητες για τις οποίες δύναται να εκδίδονται πιστοποιητικά εξαγωγής του συστήματος Β, εκτός από εκείνα που ζητούνται στο πλαίσιο της επισιτιστικής βοήθειας.
- (2) Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που διαθέτει σήμερα η Επιτροπή για τα μήλα, οι ενδεικτικές ποσότητες που προβλέπονται για την τρέχουσα εξαγωγική περίοδο υπάρχει κίνδυνος να ξεπερασθούν προσεχώς. Η υπέρβαση αυτή θα

ήταν επιζήμια για την καλή λειτουργία του καθεστώτος των εξαγωγικών επιστροφών στον τομέα των οπωροκηπευτικών.

- (3) Για να αντιμετωπισθεί η κατάσταση αυτή, πρέπει να απορριφθούν οι αιτήσεις των πιστοποιητικών του συστήματος Β για τα μήλα, που εξάγονται μετά τις 5 Δεκεμβρίου 2001, και τούτο έως το τέλος της τρέχουσας εξαγωγικής περιόδου,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τα μήλα, οι αιτήσεις των πιστοποιητικών του συστήματος Β που κατατέθηκαν δυνάμει του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2102/2001, για τις οποίες η διασάφηση εξαγωγής των προϊόντων έγινε αποδεκτή μετά τις 5 Δεκεμβρίου 2001 και πριν από τις 15 Ιανουαρίου 2002, απορρίπτονται.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 5 Δεκεμβρίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 268 της 9.10.2001, σ. 8.

⁽²⁾ ΕΕ L 283 της 27.10.2001, σ. 3.

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 15ης Νοεμβρίου 2001

για τη σιωπηρή ανανέωση ή διατήρησης σε ισχύ των διατάξεων που εμπίπτουν στο πεδίο της κοινής εμπορικής πολιτικής και περιέχονται στις συνθήκες φιλίας, εμπορίου και ναυσιπλοΐας καθώς και στις εμπορικές συμφωνίες που συνάπτονται από τα κράτη μέλη με τρίτες χώρες

(2001/855/EK)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 133,

την απόφαση 69/494/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1969, για την προοδευτική ενοποίηση των συμφωνιών που αφορούν εμπορικές σχέσεις μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών και περί της διαπραγματεύσεως των κοινοτικών συμφωνιών⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 3,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Όσον αφορά τις συνθήκες, τις συμφωνίες και τα πρωτόκολλα που απαριθμούνται στο παράρτημα, η παράταση ή η σιωπηρή ανανέωση πέραν της μεταβατικής περιόδου έχει επιτραπεί για τελευταία φορά με την απόφαση 97/351/ΕΚ⁽²⁾.
- (2) Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη ζήτησαν την άδεια να ανανεώσουν σιωπηρά ή να διατηρήσουν σε ισχύ τις διατάξεις που εμπίπτουν στην κοινή εμπορική πολιτική κατά την έννοια του άρθρου 133 της συνθήκης και που περιέχονται στις συνθήκες φιλίας, εμπορίου και ναυσιπλοΐας και σε παρεμφερείς συμφωνίες που έχουν συναφθεί με τρίτες χώρες και απαριθμούνται στο παράρτημα, προκειμένου να αποφευχθεί η διακοπή των συμβατικών εμπορικών τους σχέσεων με τις εκάστοτε τρίτες χώρες.
- (3) Ωστόσο, η πλειονότητα των τομέων που καλύπτονται από τις εν λόγω διατάξεις των εθνικών συνθηκών και συμφωνιών αποτελούν τώρα το αντικείμενο κοινοτικών συμφωνιών. Υπό τις συνθήκες αυτές, θα πρέπει να δοθεί άδεια μόνο επί θεμάτων που δεν καλύπτονται από κοινοτικές συμφωνίες. Εξάλλου, η άδεια αυτή δεν μπορεί να άρει την υποχρέωση των κρατών μελών να αποφεύγουν και, ενδεχομένως, να

εξαιλείφουν κάθε ασυμβατότητα μεταξύ των εν λόγω συνθηκών και συμφωνιών και των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου.

- (4) Εξάλλου, οι διατάξεις των συνθηκών και συμφωνιών που θα ανανεωθούν σιωπηρά ή θα διατηρηθούν σε ισχύ δεν πρέπει να αποτελούν εμπόδιο στην υλοποίηση της κοινής εμπορικής πολιτικής.
- (5) Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη δήλωσαν ότι η σιωπηρή ανανέωση ή η διατήρηση της ισχύος των εν λόγω συνθηκών και συμφωνιών δεν θα πρέπει να εμποδίσει την έναρξη εμπορικών διαπραγματεύσεων της Κοινότητας με τις εκάστοτε τρίτες χώρες και τη μεταφορά σε κοινοτικές συμφωνίες των εμπορικών θεμάτων που εμπεριέχονται σε υφιστάμενες διμερείς συμφωνίες.
- (6) Μετά τη διαβούλευση που προβλέπεται στο άρθρο 2 της απόφασης 69/494/ΕΟΚ, διαπιστώθηκε, όπως επιβεβαιώνουν οι προαναφερθείσες δηλώσεις των ενδιαφερόμενων κρατών μελών, ότι οι διατάξεις των εν λόγω διμερών συνθηκών και συμφωνιών δεν θα εμποδίσουν την υλοποίηση της κοινής εμπορικής πολιτικής.
- (7) Εξάλλου, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη δήλωσαν έτοιμα να προβούν στην προσαρμογή ή, ενδεχομένως, στην καταγγελία των εν λόγω συνθηκών και συμφωνιών, στο βαθμό που η σιωπηρή ανανέωση ή η διατήρησή της ισχύος των διατάξεων που αφορούν θέματα που εμπίπτουν στο άρθρο 133 της συνθήκης θα εμπόδιζε την υλοποίηση της κοινής εμπορικής πολιτικής.
- (8) Οι εν λόγω συνθήκες και συμφωνίες περιέχουν ρήτρες καταγγελίας που προϋποθέτουν προειδοποίηση τριών έως δώδεκα μηνών.
- (9) Υπό τις συνθήκες αυτές, τίποτε δεν αντikeita στην σιωπηρή ανανέωση ή στη διατήρηση της ισχύος των εν λόγω διατάξεων για διάστημα τεσσάρων ετών.

⁽¹⁾ ΕΕ L 326 της 29.12.1969, σ. 39.⁽²⁾ ΕΕ L 151 της 10.6.1997, σ. 24.

(10) Πρέπει να προβλεφθεί ότι η έγκριση αυτή δύναται να αποσυρθεί εφόσον το απαιτήσουν οι περιστάσεις και, κυρίως, εφόσον αργότερα αποδειχθεί ότι η διατήρηση των εν λόγω συμφωνιών ή συνθηκών συνιστά ή θα μπορούσε να αποτελέσει εμπόδιο στην υλοποίηση της κοινής εμπορικής πολιτικής. Για το λόγο αυτό, κρίνεται σκόπιμο να συσταθεί μηχανισμός που θα επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να ενημερώνουν την Επιτροπή για τις περιπτώσεις που θα παρουσίαζαν ενδεχομένως τέτοιο κίνδυνο,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι διατάξεις περί θεμάτων που εμπίπτουν στην κοινή εμπορική πολιτική κατά την έννοια του άρθρου 133 της συνθήκης και περιέχονται στις συνθήκες φιλίας, εμπορίου και ναυσιπλοΐας καθώς και στις εμπορικές συμφωνίες που απαριθμούνται στο παράρτημα, δύναται, όσον αφορά τους τομείς που δεν καλύπτονται από συμφωνίες μεταξύ της Κοινότητας και των συγκεκριμένων τρίτων

χωρών και εφόσον είναι συμβατές με τις κοινές πολιτικές, να ανανεωθούν σιωπηρά ή να παραμείνουν σε ισχύ μέχρι τις 30 Απριλίου 2005.

Η άδεια δύναται να αποσυρθεί εφόσον το απαιτούν οι περιστάσεις και, κυρίως, εφόσον αργότερα να αποδειχθεί ότι η διατήρησή τους συνιστά ή θα μπορούσε να αποτελέσει εμπόδιο στην υλοποίηση της κοινής εμπορικής πολιτικής. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τις περιπτώσεις αυτές.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 15 Νοεμβρίου 2001.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. AELVOET

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	País tercero Tredjeland Drittland Τρίτη χώρα Third country Pays tiers Paese terzo Derde land País terceiro Kolmas maa Tredje land	Naturaleza del Acuerdo Aftalens art Art des Abkommens Φύση της συμφωνίας Type of Agreement Nature de l'accord Natura dell'accordo Aard van de overeenkomst Natureza do acordo Sopimuksen luonne Typ av avtal	Fecha del Acuerdo Aftalens dato Zeitpunkt des Abkommens Ημερομηνία της συμφωνίας Date of the Agreement Date de l'accord Data dell'accordo Datum van de overeenkomst Data do acordo Sopimuksen päivämäärä Datum för avtalet
(1)	(2)	(3)	(4)
BELGIQUE/BELGIË	États-Unis d'Amérique/ Verenigde Staten	Traité d'amitié, de commerce et de navigation/Vriendsc- haps-, handels- en scheepvaartverdrag	21.2.1961
	Honduras	Traité d'amitié, de commerce et de navigation/Vriendsc- haps-, handels- en scheepvaartverdrag	25.3.1909
	Liberia	Déclaration complémentaire/Aanvullende verklaring	30.8.1909
	Maroc/Marokko	Traité d'amitié, de commerce et de navigation/Vriendsc- haps-, handels- en scheepvaartverdrag	1.5.1885
	Venezuela	Traité d'amitié, de commerce et de navigation/Vriendsc- haps-, handels- en scheepvaartverdrag	4.1.1862
BENELUX	Paraguay	Accord de commerce et de navigation/Handels- en skeep- vaartakkoord	13.8.1963
	Union soviétique/USSR	Traité de commerce/Handelsverdrag	14.7.1971
DANMARK	Bolivia	Handelstraktat	9.11.1931
	Brasilien	Midlertidig aftale om mestbegunstigelsesklausul	30.7.1936
	Bulgarien	Ordning vedrørende den gensidige anvendelse af mestbe- gunstigelsesklausul (brevveksling)	27.7./5.8.1921
	Burma	Noteveksling vedrørende mestbegunstigelsesklausul	29.4.1948 og 17.4.1950
	Chile	Handels- og søfartstraktat	4.2.1899
	Columbia	Handels- og søfartstraktat	21.6.1923
	Costa Rica	Handels- og søfartstraktat	26.9.1956
	Den Arabiske Republik Egypten	Midlertidig handelsaftale	7.5.1930
	Den Dominikanske Repu- blik	Venskabs-, handels- og søfartstraktat	26.7.1852
	De Forenede Stater	Handels- og søfartstraktat	1.10.1951
	El Salvador	Handels- og søfartstraktat	9.7.1958
	Guatemala	Handels- og søfartstraktat	4.3.1948
	Haiti	Handelstraktat	21.10.1937
	Iran	Venskabs-, etablerings- og handelstraktat	20.2.1934
	Israel	Foreløbig aftale (modus vivendi) om mestbegunstigelse- sklausul i alle sager om søfart og i alt vedrørende told, osv.	14.11.1952
	Japan	Handels- og søfartstraktat	12.2.1912
	Liberia	Venskabs-, handels- og søfartstraktat	21.5.1860
	Paraguay	Handels- og søfartstraktat	3.5.1967
	Peru	Handels- og søfartstraktat	10.6.1957
	Polen	Handels- og søfartstraktat	22.3.1924

(1)	(2)	(3)	(4)
DANMARK (fortsat)	Rumænien	Noteveksling om handel og søfart	28.8.1930
	Sovjetunionen	Handels- og søfartstraktat	17.8.1946
	Thailand	Venskabs-, handels- og søfartstraktat	5.11.1937
		Noteveksling	9.3.1972
	Tjekkoslavakiet	Noteveksling om handel og søfart	18.4.1925
		Noteveksling om varebehandling	26.8.1929
	Tyrkiet	Etablerings-, handels- og søfartstraktat	31.5.1930
	Ungarn	Handels- og søfartskonvention	14.3.1887
	Uruguay	Handels- og søfartstraktat	4.3.1953
	Zaire	Handelskonvention	23.2.1885
DEUTSCHLAND	Argentinien	Handelsvertrag	19.9.1857
	Chile	Handelsvertrag	2.2.1951
	Dominikanische Republik	Freundschafts, Handels- und Schifffahrtsvertrag	23.12.1957
	Ecuador	Handelsvertrag	1.8.1953
	El Salvador	Abkommen über die Meistbegünstigung (ratifiziert)	31.10.1952
	Indien	Handelsabkommen	19.3.1952 und 31.3.1955
	Iran	Handels-, Zoll- und Schifffahrtsvertrag	17.2.1929
	Japan	Handels- und Schifffahrtsvertrag	20.7.1927
	Pakistan	Handelsabkommen (ratifiziert)	4.3.1950
	Paraguay	Abkommen über die Meistbegünstigung (ratifiziert)	30.7.1955
	Peru	Handelsabkommen (ratifiziert)	20.7.1951
	Saudi-Arabien	Freundschaftsvertrag, bestätigt und abgeändert durch Briefwechsel	26.4.1929 31.3./10.7.1952
	Türkei	Handelsvertrag	27.5.1930
	Uruguay	Abkommen über die Meistbegünstigung (ratifiziert)	18.4.1953
	Vereinigte Staaten	Freundschafts-, Handels- und Schifffahrtsvertrag	29.10.1954
ΕΛΛΑΔΑ	Βουλγαρία	Συνθήκη εμπορίου	9.7.1964
	Καμερούν	Εμπορική συμφωνία	29.10.1962
	Κύπρος	Εμπορική συμφωνία	23.8.1962
	Αίγυπτος	Προσωρινή εμπορική συμφωνία	10.4.1962
	Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής	Συνθήκη φιλίας, εμπορίου και ναυτιλίας	3.8.1951
	Ινδία	Συνθήκη εμπορίου	14.2.1958
	Ιράν	Σύμβαση εγκαταστάσεως, εμπορίου και ναυτιλίας	9.1.1931
	Ισραήλ	Σύμβαση εμπορίου και ναυτιλίας	22.7.1952
	Ιαπωνία	Συνθήκη φιλίας, εμπορίου και ναυτιλίας	20.5.1899
	Λίβανος	Προξενική σύμβαση ναυτιλίας, εμπορικών και αστικών δικαιωμάτων	6.10.1948
	Λιβύη	Εμπορική συμφωνία (1)	16.3.1957
	Πακιστάν	Εμπορική συμφωνία	17.1.1963
	Γιουγκοσλαβία	Οικονομική συνεργασία και εμπορικές συναλλαγές	1.10.1960
		Εμπορική συμφωνία	17.12.1974
		Συμφωνία εμπορίου και ναυτιλίας	2.11.1927
	Γκάνα	Ανταλλαγή επιστολών	13.11.1926
	Νιγηρία	Ανταλλαγή επιστολών	13.11.1926
	Σιέρα Λεόνε	Ανταλλαγή επιστολών	13.11.1926
	Νέα Ζηλανδία	Ανταλλαγή επιστολών	13.11.1926
	Τζαμάικα	Ανταλλαγή επιστολών	17.11.1926
Τρινιτάντ και Τομπάγκο	Ανταλλαγή επιστολών	17.11.1926	
Σρι Λάνκα	Ανταλλαγή επιστολών	26.11.1926	
ΕΣΣΔ	Σύμβαση εμπορίου και ναυτιλίας	11.6.1929	

(1)	(2)	(3)	(4)
ESPAÑA	Brasil	Canje de notas que regula el intercambio comercial	16.5.1962
	Costa Rica	Convenio de cooperación económica	29.8.1972
	Ecuador	Convenio de cooperación económica	9.5.1974
	Guatemala	Convenio de cooperación económica	31.10.1972
	Honduras	Convenio de cooperación económica	17.10.1972
	Hungría	Acuerdo a largo plazo sobre intercambios comerciales, navegación, transporte y desarrollo de la cooperación económica, industrial y técnica	8.4.1976
	México	Acuerdo de cooperación económica y comercial	14.10.1977
	Panamá	Protocolo de cooperación económica	15.6.1964
	Perú	Acuerdo comercial	23.5.1953
	Uruguay	Tratado comercial sobre la concesión de la cláusula de nación más favorecida	24.2.1954
FRANCE	Albanie	Traité de commerce et de navigation	14.12.1963
	Canada	Convention d'établissement et de navigation	12.5.1933
	Colombie	Convention relative à l'établissement des nationaux, au commerce et à la navigation	30.5.1892
	Costa Rica	Traité de commerce	30.4.1953
	Cuba	Convention commerciale et protocole	6.11.1929
	Équateur	Accord commercial	20.3.1959
	El Salvador	Traité de commerce	23.3.1953
	Hongrie	Convention commerciale	13.10.1925
	Iran	Convention d'établissement et de navigation	24.6.1964
	Liberia	Traité de commerce et de navigation	17.4.1852
	Libye	Convention de coopération économique (1)	10.8.1955
	Paraguay	Accord commercial	11.9.1956
	République dominicaine	Accord commercial (2)	20.12.1954
	Tchécoslovaquie	Convention commerciale	2.7.1928
	Uruguay	Convention de commerce et de navigation Protocole additionnel	4.6.1892 30.12.1953
	Venezuela	Accord de commerce et de navigation	26.7.1950
Yougoslavie	Convention de commerce et de navigation	30.1.1929	
IRELAND	Arab Republic of Egypt	Exchange of notes in regard to commercial relations	25/28.7.1930
		Exchange of notes prolonging the provisional Commercial Agreement of 25/28.7.1930	27.2.1951
	Brazil	Exchange of notes in regard to commercial relations	16.10.1931
	Costa Rica	Exchange of notes in regard to commercial relations	2.8.1933 and 2.4.1934
	Guatemala	Exchange of notes in regard to commercial relations	8.2. and 10.4.1930
	United States	Treaty of friendship, commerce and navigation	21.10.1950
	Vietnam	Exchange of notes in regard to commercial relations	1.12.1964
ITALIA	Africa del Sud	Estensione del trattato con il Regno Unito alle province di:	
		Natal	10.3.1884
		Transval	28.5.1906
		Orange	13.7.1907
	Argentina	Nota verbale	1.5.1948
		Convenzione commerciale	1.6.1894
		Protocollo	31.1.1895
		Protocollo addizionale	4.3.1937
	Convenzione sui pagamenti	4.3.1937	

(1)	(2)	(3)	(4)
ITALIA (segue)	Bulgaria	Protocollo sostitutivo del trattato di commercio e di navigazione	19.12.1950
	Cile	Trattato di commercio e di navigazione	12.7.1898
	Cuba	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione	12.7.1898
		Protocollo addizionale	29.12.1903
	Ecuador	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione	12.8.1900
		Convenzione addizionale	26.2.1911
	Haiti	Convenzione di commercio e di navigazione e scambi di note	14.6.1954
	Iran	Trattato di commercio, di stabilimento e di navigazione	26.1.1955
		Scambio di note	9.2.1955
	Iugoslavia	Convenzione di commercio e di navigazione	31.3.1955
	Libano	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione	15.2.1949
	Liberia	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione	23.10.1862
		Dichiarazione comune	24.11.1951
	Nicaragua	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione	25.1.1906
	Nuova Zelanda	Scambio di note	24.11.1967
	Panama	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione, protocollo e scambio di note	7.10.1965
	Perù	Trattato di commercio e di navigazione e dichiarazione	23.12.1874
	Polonia	Trattato di commercio	12.5.1922
	Romania	Protocollo doganale (3)	25.11.1950
	Stati Uniti	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione	2.2.1948
		Accordo supplementare al trattato	26.9.1951
	Svizzera	Trattato di commercio	27.1.1923
		Protocolli	28.11.1925 e 30.12.1933
	Turchia	Trattato di commercio e di navigazione e scambio di note	29.12.1936
	Ungheria	Trattato di commercio e di navigazione	4.7.1928
		Protocollo doganale (3)	28.3.1950
	URSS	Trattato di commercio e di navigazione	11.12.1948
Uruguay	Trattato di commercio	26.2.1947	
Venezuela	Trattato d'amicizia, di navigazione e di commercio	19.6.1861	
	Modus vivendi	29.6.1939	
Yemen	Trattato d'amicizia e di relazioni economiche	4.9.1937	
LUXEMBOURG	États-Unis d'Amérique	Traité d'amitié, d'établissement et de navigation	23.2.1962
NEDERLAND	Afghanistan	Vriendschaps- en handelsverdrag	26.7.1939
	Arabische Republiek	Voorlopige handelsovereenkomst	17.3.1930
	Egypte		
	Bolivia	Handelsverdrag	30.5.1929
	Brazilië	Voorlopig handelsakkoord	15.3.1937
	Bulgarije	Notawisseling	1/9.3.1922
	Canada	Handelsovereenkomst	11.7.1924
	Colombia	Vriendschaps-, handels- en scheepvaartverdrag	1.5.1829
	Costa Rica	Handels- en scheepvaartovereenkomst	3.6.1957
	El Salvador	Handelsverdrag en briefwisseling	13.3.1956
	Ethiopië	Overeenkomst nopens de meestbegunstigingsclausule	30.9.1926
	Guatemala	Handelsverdrag	12.5.1926
	Haiti	Handelsverdrag en notawisseling	7.9.1926
	Hongarije	Handelsovereenkomst	9.12.1924

(1)	(2)	(3)	(4)
NEDERLAND (vervolg)	Iran	Voorlopig handelsverdrag en briefwisseling	20.6.1928
	Japan	Handels- en scheepvaartverdrag	6.7.1912
	Jemen	Vriendschapsverdrag	12.4.1939
	Joegoslavië	Handels- en scheepvaartverdrag	28.5.1930
	Liberia	Vriendschaps-, handels- en scheepvaartverdrag	20.12.1862
	Marokko	Handels- en scheepvaartverdrag	20.12.1862
	Maskate	Handelsverdrag	27.8.1877
	Mexico	Handelsverdrag	27.1950
	Polen	Handels- en scheepvaartverdrag	30.5.1924
	Roemenië	Handelsschikking	29.8.1930
	Tsjechoslowakije	Overeenkomst	20.1.1923
	Turkije	Notawisseling	21.11.1929
	Uruguay	Handels- en scheepvaartverdrag	29.1.1934
		Protocol	12.6.1953
	Venezuela	Verdrag betreffende de diplomatieke betrekkingen	11.5.1920
	Verenigde Staten	Vriendschaps-, handels- en scheepvaartverdrag	27.3.1956
	Zaire	Overeenkomst met de internationale Vereniging van de Kongo	27.12.1884
Zuid-Afrika	Voorlopig akkoord nopens de handelsbetrekkingen en de scheepvaart	20.2.1935	
PORTUGAL	Bulgária	Acordo de comércio a longo prazo	11.2.1975
	Checoslováquia	Acordo de comércio a longo prazo	1.3.1975
	Cuba	Acordo de comércio a longo prazo	13.9.1976
	União das Repúblicas	Acordo de comércio	19.12.1974
UEBL/BLEU	Afrique du Sud/Zuid-Afrika	Accord commercial provisoire/Voorlopig handelsakkoord	13.7.1937
	Albanie/Albanië	Échange de lettres/Briefwisseling	19.2.1929
	Argentine/Argentinië	Accord provisoire/Voorlopig akkoord	16.1.1934
	Bolivie/Bolivia	Traité d'amitié et de commerce/Vriendschaps- en handelsverdrag	18.4.1912
		Avenant au traité/Aanvullend protocol	10.12.1963
	Brésil/Brazilië	Accord commercial provisoire/Voorlopig handelsakkoord	14.1.1932
	Bulgarie/Bulgarije	Échange de lettres/Briefwisseling	8.2.1926
	Canada	Convention de commerce/Handelsovereenkomst	3.7.1924
	Chili	Accord commercial provisoire/Voorlopig handelsakkoord	27.8.1936
	Colombie/Colombia	Échange de lettres portant application à l'UEBL du traité conclu entre les Pays-Bas et la Colombie le 1 ^{er} mai 1829/ Briefwisseling van toepassing in de BLEU voor het Verdrag afgesloten tussen Nederland en Colombia van 1 mei 1829	19 et/en 22.8.1936
	Équateur/Ecuador	Traité d'amitié, de commerce et de navigation/Vriendschaps-, handels- en scheepvaartverdrag	5.3.1887
		Avenant au traité/Aanvullend protocol	19.10.1937
	Guatemala	Traité de commerce et de navigation/Handels- en scheepvaartverdrag	7.11.1924
	Haïti	Accord commercial provisoire/Voorlopig handelsakkoord	9.7.1936
	Hongrie/Hongarije	Échange de lettres/Briefwisseling	30.9.1924
Iran	Convention de commerce et de navigation/Handels- en scheepvaartovereenkomst	9.5.1929	

(1)	(2)	(3)	(4)
UEBL/BLEU (suite/vervolg)	Nouvelle-Zélande/Nieuw-Zeeland	Accord commercial provisoire par échange de lettres/ Voorlopig handelsakkoord bij briefwisseling	5.12.1933
	Pologne/Polen	Traité de commerce/Handelsverdrag	30.12.1922
	Roumanie/Roemenië	Accord commercial provisoire/Voorlopig handelsakkoord	28.8.1930
	Tchécoslovaquie/Tsjechoslowakije	Traité de commerce/Handelsverdrag	28.12.1925
	Uruguay	Accord commercial provisoire/Voorlopig handelsakkoord	22.2.1937
	Viêt Nam/Vietnam	Échange de lettres portant sur le traitement de la nation la plus favorisée dans le domaine tarifaire/Briefwisseling betreffende de toepassing van de meestbegunstigingsclausule op tarifair gebied	16 et/en 20.1.1956
	Yémen/Jemen	Convention commerciale/Handelsovereenkomst	7.12.1936
	Yougoslavie/Joegoslavië	Traité de commerce et de navigation/Handels- en scheepvaartverdrag	16.12.1926
UNITED KINGDOM	Afghanistan	Treaty of friendship and commerce	22.11.1921
		Trade convention	5.6.1923
		Exchange of notes	6.5.1930
	Argentina	Treaty of amity, commerce and navigation	2.2.1825
	Bolivia	Treaty of commerce	1.8.1911
	Burma	Treaty regarding the recognition of Burmese independence, and related matters, with exchange of notes.	17.10.1947
		Exchange of notes regulating commercial relations pending the conclusion of a new Treaty of commerce and navigation	24.12.1949
		Treaty of friendship, commerce and navigation	16.2.1866
	Columbia	Protocol applying the Treaty of certain parts of the Dominions	20.8.1912
		Exchange of notes	30.12.1938
		Treaty of friendship, commerce and navigation	27.11.1849
	Costa Rica	Protocol respecting the application of the Treaty to certain parts of the Dominions	18.8.1913
		Treaty of commerce with declaration	14.7.1923
	Hungary	Treaty of commerce and navigation	23.7.1926
		Treaty of peace and commerce	4.3.1857
		Commercial convention	9.2.1903
	Japan	Agreement modifying the commercial convention	21.3.1920
		Treaty of commerce, establishment and navigation, with Protocols and exchanges of notes	14.11.1962
		Exchange of notes on voluntary export control	14.11.1962
	Liberia	Treaty of friendship and commerce	21.11.1848
		Agreement modifying the Treaty of 21.11.1848	23.7.1908
	Morocco	General treaty	9.12.1856
		Convention of commerce and navigation	9.12.1856
		Exchange of notes, concerning the convention of 9.12.1856	1.3.1957
	Muscat and Oman	Treaty of friendship, commerce and navigation with exchange of letters	20.12.1951
	Nepal	Treaty of peace and friendship	30.10.1950

(1)	(2)	(3)	(4)
UNITED KINGDOM (cont'd)	Nicaragua	Treaty of friendship, commerce and navigation	28.7.1905
	Peru	Treaty of friendship, commerce and navigation	10.4.1850
		Agreement relating to commerce and navigation (with Protocols and exchange of notes)	6.10.1936
		Exchange of notes regarding the continuance in force of Articles 4 and 5 of the Commercial Agreement of 6.10.1936	28.1.1950
		Treaty of commerce and navigation	26.11.1923
	Romania	Treaty of commerce and navigation with Protocols and exchange of notes	6.8.1930
	Soviet Union	Temporary Commercial Agreement (*)	16.2.1934
	Switzerland	Treaty of friendship, commerce and reciprocal establishment	6.9.1855
		Convention applying the Treaty of 1855 to the Dominions	30.3.1914
		Exchange of notes applying to Liechtenstein Commercial Agreements in force	26.4.1924
		Treaty of commerce and navigation	1.3.1930
	Turkey	Exchange of notes relating to certain commercial matters	28.2.1957
		Convention of commerce	3.7.1815
	United States	Convention	20.10.1818
		Convention of commerce	6.8.1827
		Treaty of amity, commerce and navigation	18.4.1825
	Venezuela	Convention	29.10.1834
		Exchange of notes	3.2.1903
		Treaty of commerce and navigation with exchange of notes Agreement on trade and payments	12.5.1927 27.11.1936
BENELUX	Honduras	Handelsakkoord/Accord commercial	30.1.1959
	Joegoslavië/Yougoslavie	Handelsakkoord/Accord commercial	18.6.1958
	Marokko/Maroc	Handelsakkoord/Accord commercial	5.8.1958
DANMARK	Indonesien	Handelsaftale	9.9.1952
	Madagaskar	Handelsaftale	10.12.1965
	Marokko	Handelsaftale	26.7.1961
	Senegal	Handelsaftale	11.4.1962
	Tunesien	Handelsaftale	8.6.1960
DEUTSCHLAND	Afghanistan	Handelsabkommen	31.1.1958
	Jugoslawien	Handelsabkommen	11.6.1952
		Protokoll	16.7.1964
	Philippinen	Handelsabkommen	28.2.1964
	Türkei	Abkommen über Warenverkehr	16.2.1952
ΕΛΛΑΔΑ	Ιράν	Εμπορική συμφωνία	3.2.1976
	Τυνησία	Εμπορική συμφωνία	2.3.1960
	Ιορδανία	Εμπορική συμφωνία	27.2.1977
	Συρία	Εμπορική συμφωνία	27.5.1969
	Μάλτα	Εμπορική συμφωνία	14.4.1976

(1)	(2)	(3)	(4)
ESPAÑA	Angola	Acuerdo de cooperación y comercial	18.3.1983
	Egipto	Acuerdo comercial	19.5.1976
	República Dominicana	Convenio de cooperación económica	2.6.1973
	Siria	Convenio de cooperación económica	26.9.1952
FRANCE	RAE (République arabe d'Égypte)	Accord commercial	10.7.1964
ITALIA	Colombia	Modus vivendi	19.6.1952
	Somalia	Accordo commerciale e di cooperazione economica e tecnica	1.7.1960
PORTUGAL	Paquistão	Acordo comercial	6.7.1981
BENELUX	Israël	Accord commercial/Handelsakkoord	29.8.1958
	Philippines/Filippijnen	Accord commercial/Handelsakkoord	14.3.1967
ITALIA	Cuba	Scambio di note	9.9.1950
	India	Accordo commerciale e scambio di lettere	6.10.1959
			7.7.1964
	Libano	Accordo commerciale	4.11.1955
	Svizzera	Accordo commerciale	21.10.1950
Yemen	Protocollo addizionale (al trattato d'amicizia e di relazioni economiche del 4.1937)	5.10.1959	
DANMARK	Cameroun	Handelsaftale	8.10.1962
DEUTSCHLAND	Ekuador	Handelsabkommen	1.8.1953
	Kolumbien	Handelsabkommen	9.11.1957
ΕΛΛΑΔΑ	Βραζιλία	Εμπορική συμφωνία	9.6.1975
	Αιθιοπία	Εμπορική συμφωνία	22.6.1959
	Λιβερία	Εμπορική συμφωνία	29.6.1973
	Μεξικό	Εμπορική συμφωνία	12.4.1960
ESPAÑA	El Salvador	Acuerdo comercial	2.12.1982
	Nicaragua	Convenio de cooperación económica	4.3.1974
	Senegal	Acuerdo comercial	15.11.1978
PORTUGAL	Argélia	Acordo comercial	16.6.1976
	Brasil	Acordo de comércio	7.9.1966
	México	Acordo económico e comercial	28.8.1980
	Guiné-Bissau	Acordo comercial	13.1.1978
	Marrocos	Acordo comercial	28.1.1977
	Zimbabué	Acordo comercial	10.9.1982
UEBL/BLEU	Mexique/Mexico	Accord commercial/Handelsakkoord	16.9.1950
BENELUX	Tunisie/Tunesië	Accord commercial/Handelsakkoord	1.8.1958
DEUTSCHLAND	Indonesien	Handelsabkommen vom	22.4.1953
	Südkorea	Handelsabkommen vom	8.4.1965

(1)	(2)	(3)	(4)
ΕΛΛΑΔΑ	Αίγυπτος	Εμπορική συμφωνία	1.1.1979
	Μαρόκο	Εμπορική συμφωνία	1.1.1961
	Τουρκία	Εμπορική συμφωνία	7.11.1953
	Ινδία	Εμπορική συμφωνία	31.1.1973
	Ισραήλ	Εμπορική συμφωνία	30.1.1969
	Πακιστάν	Εμπορική συμφωνία	17.1.1963
ESPAÑA	Camerún	Acuerdo comercial	4.2.1964
	Chile	Convenio comercial y de cooperación económica	9.3.1977
	Gabón	Acuerdo de cooperación económica y comercial	6.2.1976
	Jordania	Acuerdo comercial	16.12.1980
	Túnez	Acuerdo comercial	20.4.1961
FRANCE	Afrique du Sud ⁽⁵⁾	Échange de lettres	18.4.1964
	Corée du Sud	Échange de lettres	12.3.1963
	Inde ⁽⁵⁾	Accord commercial et échange de lettres	19.10.1959
	Liban	Accord commercial	25.3.1955
ITALIA	Corea del Sud	Accordo commerciale	9.3.1965
	El Salvador	Accordo commerciale	30.3.1953
		Protocollo addizionale	21.12.1955
	Indonesia	Accordo commerciale	23.3.1951
	Iran	Scambio di note	29.1.1958
			23.3.1961
	Israele	Accordo commerciale	5.3.1954
		Scambio di lettere	5.1.1956
			21.10.1956
		Processi verbali	11.2.1964
Repubblica Dominicana	Accordo commerciale	18.2.1954	
Iugoslavia	Accordo commerciale	1.7.1967	
	Protocollo e scambio di note successivo	30.4.1969	
PORTUGAL	Cabo Verde	Accordo comercial	20.4.1980
	Egipto	Acordo comercial	20.3.1983
	Moçambique	Acordo comercial	25.5.1981
	São Tomé e Príncipe	Acordo comercial	17.7.1978
	Tanzânia	Acordo comercial	30.7.1975
BENELUX	Japon/Japan	Accord commercial/Handelsakkoord	8.10.1960
		Protocoles et <i>agreed minutes</i> /Protocollen en <i>agreed minutes</i>	13.4.1963
		Échange de lettres/Briefwisseling	30.4.1963
DANMARK	Argentina	Handels- og betalingsaftale	25.11.1957
	Elfenbenskysten	Handelsaftale	23.11.1966
	Israel	Handelsaftale	14.11.1952

(1)	(2)	(3)	(4)
DEUTSCHLAND	Argentinien	Handels- und Zahlungsabkommen	25.11.1957
	Brasilien	Handelsabkommen	1.7.1955
	Chile	Protokoll über Handels- und Zahlungsverkehr	2.11.1956
	Gabun	Wirtschaftsabkommen	11.7.1962
	Japan	Handelsabkommen	1.7.1960
	Kamerun	Handelsabkommen	8.3.1962
	Neuseeland	Handelsabkommen	20.4.1959
	Pakistan	Handelsabkommen und Protokoll	9.3.1957
	Paraguay	Handelsabkommen	25.7.1955
	Schweiz	21. Zusatzprotokoll zum (aufgehobenen) deutsch-schweizerischen Handelsabkommen	13.9.1977
	Somalia	Handelsabkommen	19.1.1962
	Sri Lanka	Handelsabkommen	1.4.1955
	Tansania	Handels- und Wirtschaftsabkommen	6.9.1962
	Uganda	Handelsabkommen	17.3.1964
ΕΛΛΑΔΑ	Καναδάς	Εμπορική συμφωνία	9.6.1975
	Σουδάν	Εμπορική συμφωνία	22.6.1959
	Ζαΐρ	Εμπορική συμφωνία	3.7.1958
	Κορέα	Εμπορική συμφωνία	29.6.1973
	Κύπρος	Εμπορική συμφωνία	12.4.1960
ESPAÑA	Cuba	Convenio comercial	23.1.1979
	Colombia	Acuerdo comercial	27.6.1979
	India	Acuerdo de comercio y de cooperación económica	14.12.1972
	Madagascar	Acuerdo comercial	20.1.1965
	Pakistán	Acuerdo comercial	29.11.1976
	Uruguay	Convenio sobre intercambio comercial	24.2.1954
	Zaire	Acuerdo de cooperación económica	21.11.1983
FRANCE	Argentine	Accord commercial et de paiement	25.11.1957
	Israël	Accord commercial	10.7.1953
		Protocole	16.1.1967
		Échange de lettres	24.12.1968
	Japon	Accord commercial et protocole	14.5.1963
		Protocole	26.7.1966
	Mexique	Accord commercial	11.7.1950
	Norvège	Accord commercial	3.7.1951
		Protocole	2.4.1960
		Échange de lettres	6.2.1964
	Suisse	Accord commercial	21.11.1967
	Turquie	Accord commercial	31.8.1946
Yougoslavie	Accord commercial	25.1.1964	
	Protocole	6.5.1970	

(1)	(2)	(3)	(4)
ITALIA	Argentina	Accordo commerciale e scambio di note	25.11.1957
	Canada	Modus vivendi commerciale	28.4.1948
	Costa Rica	Modus vivendi commerciale e scambio di note	20.6.1953 23.6.1953
	Giappone	Agreed minutes	31.12.1936
	Guatemala	Modus vivendi commerciale	6.6.1936
	Malta	Accordo commerciale	28.7.1967
	Marocco	Accordo commerciale	28.1.1961
		Protocollo	24.2.1963
	Messico	Accordo commerciale	15.9.1949
		Protocollo	28.10.1963
		Scambio di note	20.7.1963
	Pakistan	Accordo commerciale	10.1.1963
	Paraguay	Accordo commerciale	8.7.1959
	Repubblica araba d'Egitto	Protocollo commerciale	29.4.1959
	Siria	Accordo commerciale	10.11.1955
Tunisia	Accordo commerciale e Protocollo addizionale	23.11.1961 2.8.1963	
NEDERLAND	Arabische Republiek Egypte	Handelsovereenkomst	21.3.1953
	Argentinië	Handels- en betalingsovereenkomst	25.11.1957
	Turkije	Handelsakkoord	6.9.1949
PORTUGAL	Angola	Acordo comercial	20.1.1979
	Colômbia	Acordo comercial	28.12.1978
	Coreia do Sul	Acordo comercial	2.12.1977
	Equador	Acordo comercial	16.12.1976
	Senegal	Acordo comercial	30.1.1975
		Protocol adicional	21.2.1980
	Tunisia	Acordo comercial	9.11.1974
	Zaire	Acordo comercial	16.12.1983
UEBL/BLEU	Argentine/Argentinië	Acord commercial et de paiement/Handels- en betalings- akkoord	25.11.1957
	Pakistan	Accord commercial/Handelsakkoord	15.3.1952
ÖSTERREICH	Republik Korea	Handelsabkommen	31.10.1971
	Vereinigte Staaten von Amerika	Freundschafts-, Handels- und Konsularvertrag	19.6.1928
SUOMI	Iran	Kauppasopimus	9.6.1976
	Japani	Kauppa- ja merenkulkusopimus	7.6.1924
	Kiina	Pitkäaikainen kauppasopimus	11.6.1982
	Pakistan	Kauppasopimus	12.10.1962
	Kazakstan	Sopimus kaupasta ja taloudellisesta yhteistyöstä	29.9.1992
	Ukraina	Sopimus kaupasta ja taloudellisesta yhteistyöstä	14.5.1992
		Merenkulkusopimus	3.4.1974
	Uzbekistan	Sopimus kaupasta, taloudellisesta ja teknologisesta yhteis- työstä	1.10.1992
	Valko-Venäjä	Sopimus kaupasta ja taloudellisesta yhteistyöstä	20.5.1992

(1)	(2)	(3)	(4)
SUOMI (jatkuu)	Venäjä	Sopimus kaupasta ja taloudellisesta yhteistyöstä	20.1.1992
		Merenkulkusopimus	3.4.1974
	Vietnam	Kauppasopimus	9.1.1978
	Yhdysvallat	Ystävyys-, kaupp- ja konsulisopimus	13.2.1934
SVERIGE	Abanien	Handelsavtal	6.12.1984
	Argentina	Vänskaps-, handels- och sjöfartsavtal	17.7.1885
		Ministeriella noter om handelsförbindelserna	20.1.1960
	Australien	Ministeriella noter om varuutbytet	25.5.1953
	Brasilien	Ministeriella noter om reglerande av handelsförbindelserna	16.10.1931
		Ministeriella noter om handelsförbindelserna	28.7.1936
	Bulgarien	Ministeriella noter om av handelsförbindelserna	31.12.1923
		Långtidsavtal om handel	29.9.1980
	Chile	Handels- och sjöfartsavtal	30.10.1936
	Colombia	Avtal om handelsförbindelserna	9.3.1928
	Nordkorea	Handelsavtal	20.11.1973
	De socialistiska rådsrepublikerernas union	Handelsavtal	15.3.1924
	Egypten	Ministeriella noter om handelsförbindelserna	7.6.1930
	Elfenbenskusten	Handelsavtal	27.8.1965
	El Salvador	Ministeriella noter om handelsförbindelserna	23.6.1936
	Guatemala	Ministeriella noter om handelsförbindelserna	11.7.1936
	Indien	Ministeriella noter om handeln	31.5.1955
	Indonesien	Handelsavtal	29.7.1954
	Iran	Bosättnings-, handels- och sjöfartsavtal	10.5.1929
	Japan	Handels- och sjöfartsavtal	19.5.1911
		Handelsavtal	5.3.1952
		Avtal om utvecklingen av handeln och de ekonomiska förbindelserna	17.12.1971
	Kazakistan	Handelsavtal	23.3.1994
	Kina	Handelsavtal	15.5.1979
		Överenskommelse om ändring i handelsavtalet av den 15 maj 1979	30.6.1997
	Madagaskar	Handelsavtal	2.4.1966
	Marocco	Handelsavtal	25.4.1986
	Moçambique	Handelsavtal	19.8.1981
	Nya Zeeland	Ministeriella noter om handels- och sjöfartsförbindelserna	24.5.1935
	Peru	Ministeriella noter om handels- och sjöfartsavtal	19.10.1944
	Polen	Handels- och sjöfartsavtal	2.12.1924
		Långtidsavtal om handeln	13.4.1978
	Rumänien	Bosättnings-, handels- och sjöfartsavtal	7.10.1931
		Långtidsavtal om handeln	8.11.1980
	Ryska federationen	Avtal om handelsförbindelser	4.2.1993
	Senegal	Handelsavtal	24.2.1967
	Slovenien	Handelsavtal	8.6.1993
	Thailand	Vänskaps-, handels- och sjöfartsavtal	5.11.1937
	Tjeckien	Handels- och sjöfartsavtal	18.4.1923
	Tunisien	Handelsavtal	20.9.1977

(1)	(2)	(3)	(4)
SVERIGE (<i>forts.</i>)	Turkiet	Handels- och sjöfartsavtal	29.9.1929
		Tilläggsavtal till handels- och sjöfartsavtalet	24.3.1939
		Ministeriella noter om upphävandet av tullkoncessioner i 1929 och 1939 års avtal	28.12.1960
			27.1.1962
			19.2.1962
		Handelsavtal	7.6.1948
	Ungern	Ministeriella noter om förlängning av 1948 års handelsavtal	30.6.1953
		Handels- och sjöfartsavtal	8.11.1928
		Långtidsavtal om handeln	23.2.1982
		Protokoll om ändrad giltighetstid för 1982 års långtidsavtal	1.9.1987
	Uruguay	Handels- och sjöfartsavtal	13.8.1936
	Vietnam	Handelsavtal	1.12.1976
	Vitryssland	Handelsavtal	10.3.1994

(¹) Αναστέλλεται η εφαρμογή της συμφωνίας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 945/92 του Συμβουλίου (ΕΕ L 101 της 15.4.1992, σ. 53).

L'application de l'accord est suspendue conformément au règlement (CEE) n° 945/92 du Conseil (JO L 101 du 15.4.1992, p. 53).

(²) Reconduction autorisée sous réserve d'une déclaration du gouvernement français concernant les articles 11 et 12 relatifs à l'obligation française d'achat de tabac.

(³) Protocollo richiamato e riesaminato in occasione dell'accordo commerciale quadro fra i due paesi.

(⁴) Russian Federation and other former Soviet Republics which have succeeded to the Agreement, or parts thereof, in accordance with international law.

(⁵) Prorogation par échange de notes.»

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Οκτωβρίου 2000

όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις υπέρ της επιχείρησης VERLIPACK — Βέλγιο

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2000) 2926]

(Τα κείμενα στη γαλλική και ολλανδική γλώσσα είναι τα μόνα αυθεντικά)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2001/856/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη,

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Αφού, σύμφωνα με τις διατάξεις των εν λόγω άρθρων, κάλεσε τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους και αφού έλαβε υπόψη τις εν λόγω παρατηρήσεις,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

- (1) Μετά από καταγγελίες που έλαβε το 1997 όσον αφορά ενισχύσεις που χορήγησε η περιφέρεια της Βαλλονίας υπέρ της Verlipack, η Επιτροπή, δεδομένου ότι είχε αμφιβολίες για τη συμβατότητά τους με τους κανόνες που διέπουν τις κρατικές ενισχύσεις, καταχώρισε την εν λόγω υπόθεση, στις 18 Νοεμβρίου 1997, στον κατάλογο των μη κοινοποιηθεισών ενισχύσεων.
- (2) Στις 16 Σεπτεμβρίου 1998, η Επιτροπή αποφάσισε, βάσει των πληροφοριών που διαβίβασε επισήμως το Βέλγιο, να μην φέρει αντιρρήσεις όσον αφορά τις παρεμβάσεις της περιφέρειας της Βαλλονίας, αφού εξέτασε τα μέτρα υπό το πρίσμα των διατάξεων των άρθρων 87 και εξής της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 61 της συμφωνίας ΕΟΧ⁽¹⁾. Στην εν λόγω απόφαση η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι τα εν λόγω μέτρα συμβιβάζονται με τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις εισφορές κεφαλαίου που πραγματοποιούνται από το κράτος⁽²⁾ (στο εξής «κατευθυντήριες γραμμές»), και ιδίως ότι η εισφορά της περιφέρειας της Βαλλονίας αντιστοιχούσε σε εκείνη ενός φορέα εισφοράς κεφαλαίου επιχειρηματικού κινδύνου υπό τις συνήθεις συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Επιπλέον, η συνοδευτική πλειοψηφική συνεισφορά ενός ιδιώτη επενδυτή, συγκεκριμένα του ομίλου Heye-Glas (στο εξής «Heye»), αποδείκνυε ότι υπήρχαν προοπτικές για τη μελλοντική αποδοτικότητα και τη βιωσιμότητα του ομίλου Verlipack.
- (3) Σύμφωνα με δημοσιογραφικά δημοσιεύματα και διάφορες καταγγελίες, τα κέντρα παραγωγής της Verlipack υπέστησαν νέες ζημιές κατά τη διάρκεια του 1998. Επιπλέον,

σύμφωνα με καταγγέλλοντα, η ιδιωτική εισφορά στο κεφάλαιο της εταιρείας Holding Verlipack I⁽³⁾ στις 11 Απριλίου 1997 προερχόταν στην πραγματικότητα από κεφάλαια της περιφέρειας της Βαλλονίας, συγκεκριμένα της SRIW⁽⁴⁾, με τη μορφή δύο δανείων.

- (4) Με επιστολές της 14ης Δεκεμβρίου 1998 και της 13ης Ιανουαρίου 1999, η Επιτροπή ζήτησε από το Βέλγιο πληροφορίες σχετικά με την εξέλιξη της Verlipack καθώς και την εικαζόμενη χορήγηση των δύο δανείων στην Heye.
- (5) Με επιστολή της 25ης Φεβρουαρίου 1999, που καταχωρήθηκε την 1η Μαρτίου 1999, το Βέλγιο διαβίβασε τις ζητηθείσες διευκρινίσεις, βάσει των οποίων η Επιτροπή αναγκάστηκε να επανεξετάσει το σύνολο των μέτρων που ελήφθησαν το 1997 από την περιφέρεια της Βαλλονίας υπέρ της Verlipack.
- (6) Στις 19 Μαΐου 1999, η Επιτροπή αποφάσισε να κινηθεί τη διαδικασία όσον αφορά τις παρεμβάσεις υπέρ της Verlipack, σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ⁽⁵⁾.
- (7) Με επιστολή της 1ης Ιουλίου 1999, η Επιτροπή πληροφόρησε το Βέλγιο για την απόφασή της να κινηθεί τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ όσον αφορά την εν λόγω ενίσχυση.
- (8) Η απόφαση της Επιτροπής να κινηθεί τη διαδικασία δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*⁽⁶⁾. Η Επιτροπή κάλεσε τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους όσον αφορά την εξεταζόμενη ενίσχυση.
- (9) Η Επιτροπή έλαβε τις παρατηρήσεις των ενδιαφερομένων για το συγκεκριμένο θέμα, τις οποίες και διαβίβασε στο Βέλγιο με επιστολή της 3ης Δεκεμβρίου 1999. Οι σχετικές παρατηρήσεις του Βελγίου ελήφθησαν με επιστολή της 22ας Δεκεμβρίου 1999, η οποία καταχωρήθηκε στις 3 Ιανουαρίου 2000.

⁽¹⁾ ΕΕ C 29 της 4.2.1999, σ. 13.⁽²⁾ Δελτίο ΕΚ 9-1984.⁽³⁾ Δημιουργήθηκε στις 24 Ιανουαρίου 1997 από τον όμιλο Beaulieu, χωρίς συμμετοχή της περιφέρειας της Βαλλονίας.⁽⁴⁾ Société Régionale d' Investissement de Wallonie, ανώνυμος εταιρεία κοινής ωφελείας.⁽⁵⁾ ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.⁽⁶⁾ ΕΕ C 288 της 9.10.1999, σ. 24.

II. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

II.1. Η αποδέκτρια εταιρεία

- (10) Η SA Verlipack, μέχρι την κήρυξη της πτώχευσής της στις 18 Ιανουαρίου 1999, αποτελούσε το μεγαλύτερο βέλγο παραγωγό κοίλης υάλου συσκευασίας, με μερίδιο αγοράς στο Βέλγιο 20 % και στην Ευρωπαϊκή Ένωση 2 %. Η επιχείρηση απασχολούσε 735 άτομα στα εργοστάσια της στο Ghlin, το Jumet και το Mol. Τα δύο βαλλονικά εργοστάσια Ghlin και Jumet, βρίσκονται σε ζώνες ανάπτυξης βάσει καθεστώτος περιφερειακών ενισχύσεων, συγκεκριμένα του βελγικού νόμου της 30ής Δεκεμβρίου 1970⁽¹⁾. Οι ανώνυμες εταιρείες Verlipack Ghlin, Verlipack Jumet και Verlipack Mol δημιουργήθηκαν το 1985. Η εγκεκριμένη από την Επιτροπή συμμετοχή της Société nationale pour la restructuration du secteur du verre creux στο κεφάλαιο των εν λόγω εταιρειών ήταν 49 %⁽²⁾.
- (11) Το 1989, η περιφέρεια της Βαλλονίας απέκτησε, σύμφωνα με τον ειδικό νόμο της 15ης Ιανουαρίου 1989, τους τίτλους χωρίς δικαίωμα ψήφου των εργοστασίων Ghlin και Jumet, ενώ οι τίτλοι του εργοστασίου Mol μεταβιβάστηκαν στην περιφέρεια της Φλάνδρας. Μετά από διάφορες αυξήσεις του κεφαλαίου που πραγματοποιήσε ο ιδιώτης μέτοχος (Imcorpack Wallonie και Imcorpack Vlaanderen, που ανήκουν στον όμιλο Beaulieu), η δημόσια συμμετοχή μειώθηκε επανειλημμένα. Τέλος, το Δεκέμβριο 1996, η Περιφέρεια της Βαλλονίας μεταβίβασε τα μερίδια που κατείχε στα δύο βαλλονικά εργοστάσια, εκτιμηθέντα σε 113 712 000 βελγικά φράγκα, στον όμιλο Beaulieu. Κατ' αυτόν τον τρόπο, τα βαλλονικά εργοστάσια της Verlipack καθίστανται προσωρινά εταιρείες χωρίς δημόσια συμμετοχή.
- (12) Το Σεπτέμβριο 1996, ο γερμανικός βιομηχανικός όμιλος Heye-Glas συνήψε συμφωνία με τον όμιλο Verlipack για την παροχή τεχνικής βοήθειας. Στην εν λόγω συμφωνία προστέθηκε στη συνέχεια η παροχή χρηματοοικονομικής και διαχειριστικής βοήθειας στις 11 Απριλίου 1997. Την ίδια ημερομηνία, ο όμιλος Heye απέκτησε συμμετοχή στο κεφάλαιο της εταιρείας Holding Verlipack I, που είχε δημιουργηθεί στις 24 Ιανουαρίου 1997 από τον όμιλο Beaulieu, ύψους 515 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων BEF, κατέχοντας, μετά την αύξηση του κεφαλαίου της εταιρείας Holding I σε 1 030 δισεκατομμύρια βελγικά φράγκα, συμπληρωματικό τίτλο σε σχέση με τον όμιλο Beaulieu. Στις 11 Απριλίου 1997, δημιουργήθηκε η εταιρεία Holding Verlipack II μεταξύ των μετόχων της εταιρείας Holding Verlipack I και της περιφέρειας της Βαλλονίας (εισφορά ύψους 350 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων BEF, ήτοι 25,35 %) με κεφάλαιο ύψους 1 380 500 000 βελγικών φράγκων.
- (13) Λαμβάνοντας υπόψη την εισοδο της Heye, που κατέχει ηγετική θέση παγκοσμίως όσον αφορά την τεχνολογία της κοίλης υάλου, τη χρηματοοικονομική δέσμευσή της, την κατάρτιση στρατηγικού σχεδίου το οποίο προέβλεπε ένα πρόγραμμα σημαντικών επενδύσεων, καθώς και τον προσανατολισμό προς περισσότερο κερδοφόρες αγορές, η περιφέρεια της Βαλλονίας μπορούσε να έχει προσδοκίες όσον αφορά τη μελλοντική αποδοτικότητα και τη βιωσιμότητα της εν λόγω επιχείρησης.

- (14) Ωστόσο, οι νέες ζημιές που παρουσιάστηκαν το 1998 λόγω, σύμφωνα με τους ιδύνοντες της Verlipack, του πλεονάζοντος παραγωγικού δυναμικού στη σχετική αγορά, διέφευσαν τις εν λόγω πολύ θετικές προβλέψεις που είχαν διατυπωθεί επ' ευκαιρία της συμφωνίας με την Heye για την παροχή τεχνικής, χρηματοοικονομικής και διαχειριστικής βοήθειας.
- (15) Στις 7 Ιανουαρίου 1999, ανακοινώθηκε η παύση των δραστηριοτήτων του εργοστασίου Mol (Φλάνδρα) και η αίτηση για συμβιβασμό όσον αφορά τα εργοστάσια στο Jumet και στο Ghlin (Βαλλονία).
- (16) Στις 11 Ιανουαρίου 1999, το εμποροδικείο του Turnhout κήρυξε την πτώχευση της Verlipack στο Mol (Φλάνδρα), ενώ στις 18 Ιανουαρίου 1999 το εμποροδικείο της Mons κήρυξε την πτώχευση των έξι εταιρειών του ομίλου Verlipack (τα εργοστάσια Ghlin και Jumet, Verlipack Belgium, Verlipack Engineering, Verlimo και Imcourlease).

II.2. Οι ενισχύσεις

II.2.1. Μέτρα που καλύπτονται από την απόφαση της Επιτροπής της 16ης Σεπτεμβρίου 1998

- (17) Κατά την ίδρυση της εταιρείας Holding Verlipack II, με μέτοχο την εταιρεία Holding Verlipack I και κεφάλαιο 1,030 δισεκατομμύρια βελγικά φράγκα, το οποίο κατέχουν εξ ημισείας ο όμιλος Beaulieu και ο γερμανικός όμιλος Heye (που διαθέτει συμπληρωματικό μερίδιο), η περιφέρεια της Βαλλονίας απέκτησε συμμετοχή ύψους 200 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων. Μετά τη μετατροπή του συμμετοχικού δανείου των 150 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων, το μερίδιό της αυξήθηκε στα 350 εκατομμύρια βελγικά φράγκα, ποσό που αντιστοιχεί στο 25,35 % κεφαλαίου της εταιρείας Holding Verlipack II.

II.2.2. Μέτρα που δεν καλύπτονται από την απόφαση της Επιτροπής της 16ης Σεπτεμβρίου 1998

- (18) Από τις διευκρινίσεις που διαβίβασε το Βέλγιο στις 25 Φεβρουαρίου 1999 προκύπτει ότι η περιφέρεια της Βαλλονίας έλαβε συμπληρωματικά μέτρα επ' ευκαιρία της εισόδου του ομίλου Heye στη Verlipack. Σύμφωνα με τις αποφάσεις που ελήφθησαν στις 8 Ιανουαρίου και στις 12 Μαρτίου 1997 από το διοικητικό συμβούλιο της SRIW, η Heye έλαβε δύο δάνεια ύψους 250 εκατομμύρια βελγικά φράγκα, «ήτοι το ποσό της εισφοράς σε χρήμα της Heye στην Holding A (ποσό που εξάλλου είχε προστεθεί στο κεφάλαιο της Holding B και στη συνέχεια στο κεφάλαιο των εταιρειών εκμετάλλευσης Verlipack)».
- (19) Πρόκειται συγκεκριμένα
- (20) — για ένα ομολογιακό δάνειο, το οποίο χορηγήθηκε στις 27 Μαρτίου 1997, ύψους 250 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων για πέντε χρόνια με σταθερό επιτόκιο 5,10 % συν 1 % ασφάλιστρο κινδύνου, προοριζόμενο για την κατά το δέον χρηματοδότηση, αφενός, των πράξεων κεφαλαιοποίησης των εργοστασίων Ghlin και Jumet και, αφετέρου, των επενδύσεων στα τρία εργοστάσια του ομίλου Verlipack, συμπεριλαμβανομένου του εργοστασίου Mol στη Φλάνδρα.

(1) ΕΕ L 312 της 9.11.1982, σ. 18.

(2) Ενίσχυση N 123/85.

- (21) Μια ρήτρα εγκατάλειψης απαιτήσεων υπό όρους ορίζει ότι «σε περίπτωση που, κατά τη συμβατική ημερομηνία οφειλής μιας δόσης του δανείου, η εταιρεία Holding 2... καθώς και οι τρεις εταιρείες εκμετάλλευσης, SA Verlipack Jumet, SA Verlipack Ghlin και SA Verlipack Mol, έχουν κηρυχθεί σε πτώχευση, τα οφειλόμενα ποσά από την επιχείρηση, τα οποία αρχίζουν να υπολογίζονται από την εν λόγω ημερομηνία, συμπεριλαμβανομένης και της εν λόγω ημερομηνίας, δεν θα πρέπει πλέον να επιστραφούν στην SRIW, η οποία υποχρεούται να προβεί σε εγκατάλειψη των αντίστοιχων απαιτήσεών της, εφόσον η επιχείρηση είχε τηρήσει μέχρι την εν λόγω ημερομηνία τις υποχρεώσεις της όσον αφορά τόσο την πληρωμή κεφαλαίου όσο και την πληρωμή τόκων. Ωστόσο η εν λόγω ρήτρα δεν ισχύει εάν η πτώχευση οφείλεται σε πολιτική που εφαρμόζει σκόπιμα ο πλειοψηφών μέτοχος Heye, με αποτέλεσμα τη μεταφορά της παραγωγής σε τρίτη χώρα».
- (22) — δάνειο που χορηγήθηκε στις 28 Μαρτίου 1997 για δέκα χρόνια και «εξαμηνιαίο επιτόκιο με το συντελεστή Βίβοι, που ισχύει την πρώτη εργάσιμη ημέρα κάθε εξαμήνου για το οποίο καθίσταται απαιτητό...», συν 1,5 %... Ωστόσο, η επιχείρηση θα μπορεί ανά πάσα στιγμή μετά το έκτο έτος να προτιμήσει ένα σταθερό ετήσιο επιτόκιο 7 %, το οποίο θα παραμείνει αμετάβλητο για το υπόλοιπο διάστημα του δανείου».
- (23) Η ρήτρα χρησιμοποίησης της σύμβασης δανείου ορίζει ότι «το σύνολο του ποσού προορίζεται για την κατά το δέον χρηματοδότηση των πράξεων που περιγράφονται στα διαγράμματα του παραρτήματος της παρούσας σύμβασης». Σκοπός της εν λόγω ρήτρας ήταν «να αυξηθεί το διαθέσιμο κεφάλαιο της SA Verlipack Ghlin τουλάχιστον κατά 400 εκατομμύρια βελγικά φράγκα και... της SA Verlipack Jumet τουλάχιστον κατά 300 εκατομμύρια βελγικά φράγκα, καθώς και να υλοποιηθούν οι επενδύσεις των τριών εταιρειών εκμετάλλευσης του ομίλου σύμφωνα με το σχέδιο επενδύσεων...».
- (24) Η ρήτρα άμεσης απαιτήσης της σύμβασης δανείου επιτρέπει στην SRIW να ζητήσει την άμεση επιστροφή των απαιτήσεών της, μεταξύ άλλων, «σε περίπτωση σημαντικής ανακρίβειας των παρασχεθεισών πληροφοριών της παράλειψης, εκ μέρους της επιχείρησης, να εκπληρώσει, πλήρως ή εν μέρει, νομική ή συμβατική υποχρέωση που σχετίζεται με το δάνειο της μη εφαρμογής, το αργότερο μέχρι την 31η Ιουλίου 1997, της ρήτρας χρησιμοποίησης (πράξεις χρηματοδότησης) ή εάν οι προβλεπόμενες επενδύσεις δεν πραγματοποιηθούν μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2000 σε ποσοστό τουλάχιστον 80 % των προβλεπόμενων ποσών...» της εδελούσιας ρευστοποίησης των εταιρειών SA Verlipack Jumet, SA Verlipack Ghlin και SA Verlipack Mol...».
- (25) — τέλος, η περιφέρεια της Βαλλονίας χορήγησε διευκολύνσεις πληρωμής στον όμιλο Beauvieu στο πλαίσιο της αγοράς 25 911 μετοχών και μεριδίων του κεφαλαίου του ομίλου Verlipack σύμφωνα με τη σύμβαση του Δεκεμβρίου 1996. Αφενός, η πληρωμή πραγματοποιείται σε «δόσεις 20 % από το 2001 μέχρι το 2005», και, αφετέρου, δεν θα καταβληθεί τόκος για τα οφειλόμενα ποσά στις ημερομηνίες που προβλέπονται στην προαναφερθείσα σύμβαση.

II.3. Λόγοι για τους οποίους η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία

- (26) Ως αποτέλεσμα της ανακοίνωσης του Βελγίου της 25ης Φεβρουαρίου 1999 που επιβεβαιώνει τη χορήγηση των δύο δανείων από τις αρχές της Βαλλονίας ύψους 250 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων έκαστο, τα οποία καταβλήθηκαν στην Heye για τη χρηματοδότηση της εισφοράς της στη Verlipack, η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες για το εάν η περιφέρεια της Βαλλονίας, εισφέροντας 350 εκατομμύρια βελγικά φράγκα στο κεφάλαιο της Verlipack, τήρησε την αρχή του ιδιώτη επενδυτή που ενεργεί υπό τις συνθήκες μιας οικονομίας αγοράς.
- (27) Η έλλειψη πληροφοριών καθοριστικής σημασίας για την εκτίμηση της δημόσιας εισφοράς κεφαλαίου κατά την έννοια των κατευθυντήριων γραμμών ενδέχεται να οδηγήσει σε ανάκληση της απόφασης της Επιτροπής βάσει του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999. Όντως, η εισφορά κεφαλαίου των αρχών της Βαλλονίας δεν είναι ανάλογη με αυτή ενός ιδιώτη μετόχου, δεδομένης της χρησιμοποίησης δημόσιων πόρων.
- (28) Ένας ιδιώτης επενδυτής, σε αντίθεση με την περιφέρεια της Βαλλονίας, δεν θα είχε, αφενός, αναλάβει συμμετοχή ύψους 350 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων (25,35 %) στο κεφάλαιο της εταιρείας και, αφετέρου, δεν θα είχε δανείσει 500 εκατομμύρια βελγικά φράγκα στην Heye, για να χρηματοδοτήσει την εισοδή της στη Verlipack ως πλειοψηφούντος μετόχου. Λαμβάνοντας υπόψη τη χορήγηση των δύο δανείων, η παρέμβαση των αρχών της Βαλλονίας υπέρ της Verlipack ανέρχεται σε 850 εκατομμύρια βελγικά φράγκα.
- (29) Όσον αφορά την κατανομή του ποσού των δύο δανείων συνολικού ύψους 500 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων, οι δύο συμφωνίες καθώς και οι αποφάσεις του διοικητικού συμβουλίου της SRIW της 8ης Ιανουαρίου 1997 ορίζουν ότι τα ποσά των δανείων πρέπει να χρησιμοποιηθούν για την αύξηση του κεφαλαίου των εργοστασίων στο Ghlin και στο Jumet, καθώς και για επενδύσεις σύμφωνα με το σχέδιο επενδύσεων που πρέπει να υλοποιηθεί σε δύο φάσεις (1997-1999 και 2000-2001). Στην απόφαση της 19ης Μαΐου 1999, η Επιτροπή κρίνει ότι οι ενισχύσεις που αντιστοιχούν στα εν λόγω δύο δάνεια είχαν ως αποδέκτη τον όμιλο Verlipack.
- (30) Η Επιτροπή κρίνει ότι οι όροι χορήγησης των δύο δανείων δεν αντιστοιχούν στη συμπεριφορά ιδιώτη επενδυτή σε μια οικονομία αγοράς. Στην προκειμένη περίπτωση πρόκειται, αφενός, για τη χορήγηση του ομολογιακού δανείου που περιέχει μια ρήτρα εγκατάλειψης απαιτήσεων σε περίπτωση πτώχευσης και, αφετέρου, για τη χορήγηση του δεύτερου δανείου του οποίου η πραγματική επιστροφή δεν θα αρχίσει παρά το τέταρτο έτος, συγκεκριμένα από τις 28 Μαρτίου 2000.
- (31) Η Επιτροπή διαπίστωσε επίσης ότι οι παρεμβάσεις του Βελγίου δεν μπορούν να θεωρηθούν ως ενίσχυση διάσωσης, στο βαθμό που δεν πληρούν τους καθορισθέντες όρους (1).

(1) Όγδοη έκθεση επί της πολιτικής ανταγωνισμού, σημείο 228.

- (32) Επιπλέον, ελλείπει σχεδίου αναδιάρθρωσης και ρεαλιστικών υποθέσεων όσον αφορά τους όρους μελλοντικής εκμετάλλευσης της Verlipack, και ιδίως όσον αφορά την εξέλιξη της αγοράς, η Επιτροπή θεώρησε ότι οι ενισχύσεις υπέρ της Verlipack δεν μπορούν να εγκριθούν βάσει των κατευθυντήριων γραμμών για τις ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης των προβληματικών επιχειρήσεων⁽¹⁾.
- (33) Βάσει των στοιχείων που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή, οι ενισχύσεις υπέρ της Verlipack δεν μπορούν επίσης να θεωρηθούν ως ενισχύσεις με σκοπό να διευκολυνθεί η ανάπτυξη ορισμένων δραστηριοτήτων ή ορισμένων οικονομικών περιοχών.
- (34) Πράγματι, η αγορά κοίλης υάλου συσκευασίας, στην οποία η Verlipack αναπτύσσει δραστηριότητες, αποτελεί το αντικείμενο ενδοκοινοτικών συναλλαγών και, στο πλαίσιο των εν λόγω συναλλαγών, υφίσταται ανταγωνισμός. Επιπλέον, σύμφωνα με τις δηλώσεις των ιδυνόντων της Verlipack, η αίτηση για κήρυξη σε πτώχευση αποτελεί συνέπεια της πτώσης των τιμών λόγω του πλεονάζοντος παραγωγικού δυναμικού του τομέα παραγωγής υάλου στην ευρωπαϊκή αγορά. Τέλος, η Επιτροπή είχε διαπιστώσει ότι οι ενισχύσεις που χορήγησε το Βέλγιο ενδέχεται να τροποποιήσουν τους όρους των συναλλαγών σε βαθμό που αντίκειται στο κοινό συμφέρον.
- (35) Η Επιτροπή εξέφρασε επίσης αμφιβολίες όσον αφορά το ενδεχόμενο ευεργέτημα που θα προέκυπτε για τον όμιλο Beaulieu χάρη στις ευκολίες πληρωμής επ' ευκαιρία της αγοράς των προνομιακών μετοχών, χωρίς δικαίωμα ψήφου, και των προνομιακών μεριδίων από τον εν λόγω όμιλο για το ποσό των 113 723 000 βελγικών φράγκων. Μετά την κήρυξη σε πτώχευση της Verlipack, ο όμιλος Beaulieu δεν πραγματοποίησε καμία πληρωμή στην περιφέρεια της Βαλлонίας.

III. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ

- (36) Ως αποτέλεσμα της πρόσκλησης για την υποβολή παρατηρήσεων κατ' εφαρμογή του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή έλαβε τις παρατηρήσεις τριών καταγγελλόντων και του ιδιώτη επενδυτή.
- (37) Ο πρώτος ενδιαφερόμενος, ελπίζοντας να διαλευκανθεί πλήρως η εν λόγω υπόθεση, διαβίβασε έγγραφο της 27ης Φεβρουαρίου 1997, υπογεγραμμένο από τον Robert Collignon, τον τότε υπουργό Οικονομίας της κυβέρνησης της Βαλлонίας, με τίτλο «Montage du holding: groupe Beaulieu (Verlipack), Heye Glas et Région Wallonne sur base de la réservation budgétaire d'un montant de 350 millions de BEF (décision du gouvernement wallon du 12 décembre 1996)».
- (38) Σύμφωνα με το εν λόγω έγγραφο, η κατάσταση των δύο βαλλονικών εργοστασίων στις 31 Αυγούστου 1996 παρουσιάζει ζημίες, που για το τέλος του 1996 είχαν εκτιμηθεί σε 184 εκατομμύρια βελγικά φράγκα και οφείλονται, σύμφωνα πάντα με το προαναφερθέν έγγραφο, στους ακόλουθους λόγους:
- τη μόνιμη αδυναμία της αγοράς στην Ευρώπη η οποία προκάλεσε μια κάμψη του επιπέδου των τιμών πώλησης,
 - την κακή ποιότητα των προϊόντων που κατασκευάζει η Verlipack κατά τα τελευταία χρόνια, ιδίως λόγω της δυσλειτουργίας ορισμένων φούρνων,

- διαχείριση ανεπαρκούς επιπέδου,
- απώλεια σημαντικών αγορών λόγω του προαναφερθέντος προβλήματος ποιότητας και απώλεια εμπιστοσύνης σε σχέση με την εταιρεία και τους παρόντες μετόχους της, που δίνουν την εντύπωση ότι επιθυμούν να απομακρύνουν τις επενδύσεις τους από τον εν λόγω τομέα.

- (39) Από το εν λόγω έγγραφο προκύπτει επίσης ότι, παρά τις εισφορές άνω των 2 δισεκατομμυρίων βελγικών φράγκων και τις σημαντικές επενδύσεις, ο όμιλος Beaulieu, ήτοι ο πλειοψηφών μέτοχος, δεν κατόρθωσε να επιτύχει ένα ικανοποιητικό επίπεδο ποιότητας και παραγωγικότητας. Εάν η συναφθείσα συμφωνία της 1ης Σεπτεμβρίου 1996 μεταξύ του ομίλου Beaulieu και της Heye επέτρεπε μια θεαματική ανόρθωση της ποιότητας της παραγόμενης υάλου και της παραγωγικότητας των δύο βαλλονικών εργοστασίων, τα αποτελέσματα παρέμειναν ιδιαίτερα αρνητικά.
- (40) Ωστόσο, οι παρατηρήσεις που διαβίβαστηκαν στην Επιτροπή δεν περιέχουν κανένα στοιχείο όσον αφορά τα δύο δάνεια ποσού ύψους 500 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων που θα επέτρεπαν στην Επιτροπή να εκτιμήσει τη συμβατότητά τους με την κοινή αγορά.
- (41) Ένας δεύτερος ενδιαφερόμενος εξέφρασε κυρίως τις ανησυχίες του όσον αφορά τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στο παρελθόν και ενδεχομένως θα χορηγηθούν στο μέλλον υπέρ της Verlipack. Ο εν λόγω ενδιαφερόμενος εκφράζει ιδιαίτερα τις επιφυλάξεις του όσον αφορά την ανάληψη του εργοστασίου του Ghlin από τον κ. Dominique Balcaen, γεγονός που επέτρεψε τη συνέχιση των δραστηριοτήτων του εν λόγω εργοστασίου⁽²⁾. Κατά την άποψη του ενδιαφερομένου, η αντικατάσταση ενός φούρνου του εν λόγω εργοστασίου θα ήταν αναπόφευκτη σε ένα ή δύο χρόνια προκειμένου να καταστεί δυνατή η συνέχιση της παραγωγής σε μεσοπρόθεσμη βάση. Το κόστος της αντικατάστασης θα απαιτούσε επένδυση της τάξης των 200 έως 300 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων. Ο ενδιαφερόμενος, ωστόσο, αναρωτιέται εάν ο νέος ιδιοκτήτης του εργοστασίου του Ghlin είναι σε θέση να χρηματοδοτήσει μια τέτοια επέμβαση χωρίς νέα κρατική ενίσχυση.
- (42) Η Επιτροπή επισημαίνει το γεγονός ότι ο τομέας της συσκευασίας υάλου συνεχίζει να αντιμετωπίζει προβλήματα πλεονάζοντος παραγωγικού δυναμικού και χαρακτηρίζεται από έντονο ανταγωνισμό και σημαντικές ενδοκοινοτικές συναλλαγές. Κάθε νέα ενίσχυση υπέρ της Verlipack ενδέχεται να φέρει σε μειονεκτική θέση τις άλλες επιχειρήσεις του τομέα κοίλης υάλου. Τέλος, λαμβάνοντας υπόψη το ιστορικό όσον αφορά τις δημόσιες ενισχύσεις υπέρ της Verlipack και τις εμφανείς προσπάθειες των αρχών της Βαλлонίας να συγκαλύψουν (μ)α κρατική ενίσχυση με τη χορήγηση δανείων σε τρίτο μέρος, η Επιτροπή καλείται να επισημάνει σε όλες τις κυβερνήσεις και τους αποδέκτες ανάλογων ενισχύσεων ότι μια τέτοια συμπεριφορά είναι απαράδεκτη.
- (43) Ο ιδιώτης επενδυτής Heye παρατηρεί καταρχήν όσον αφορά (τη διαδικασία ότι έλαβε γνώση της απόφασης της Επιτροπής, της 16ης Σεπτεμβρίου 1998, από την ανακοίνωση που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της 9ης Οκτωβρίου 1999 και ότι δεν είχε πρόσβαση στο πρωτότυπο κείμενο της εν λόγω απόφασης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 368 της 23.12.1994, σ. 12.

⁽²⁾ Κατασκευή της υάλου.

- (44) Δεύτερον, η εταιρεία Heye παρατηρεί ότι τα δύο δάνεια συνολικού ποσού ύψους 500 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων που χορηγήθηκαν στις 27 και 28 Μαρτίου 1997 από την περιφέρεια της Βαλλονίας «έπρεπε υποχρεωτικά να μεταβιβαστούν στο σύνολό τους στις εταιρείες Verlipack Jumet SA και Verlipack Ghlin SA, οι οποίες εκμεταλλεύονται αντίστοιχα τα εργοστάσια Jumet και Ghlin, βάσει των συμβάσεων χορήγησης των δανείων. Τα εν λόγω ποσά κατέληξαν στις εν λόγω θυγατρικές εταιρείες εκμετάλλευσης μέσω των δύο αλληπάλληλων αυξήσεων κεφαλαίου της εταιρείας Verlipack Holding I, καταρχάς, και της εταιρείας Verlipack Holding II, στη συνέχεια. Τα εν λόγω ποσά χρησιμοποιήθηκαν τελικά για τις αυξήσεις κεφαλαίου των θυγατρικών εκμετάλλευσης».
- (45) Η Heye ισχυρίζεται ότι εξέφρασε τις ανησυχίες της στις αρχές της περιφέρειας της Βαλλονίας ήδη το Μάρτιο του 1997 (δηλαδή πριν τη σύναψη των συμβάσεων των δανείων) σχετικά με το ενδεχόμενο να θεωρηθούν τα προβλεπόμενα μέτρα ως κρατικές ενισχύσεις και την αναγκαιότητα κοινοποίησής τους στην Επιτροπή. Η εν λόγω εταιρεία περιγράφει συνοπτικά τη στάση των βαλλονικών αρχών ως εξής: «Οι αρχές της περιφέρειας της Βαλλονίας υποστήριξαν ότι δεν υφίστατο στοιχείο κρατικής ενίσχυσης εν προκειμένω και ότι, στην αντίθετη περίπτωση, θα κοινοποιούσαν τα σχέδια κρατικών ενισχύσεων στην Επιτροπή και ότι θα επιλαμβάνονταν του θέματος».
- (46) Επιπλέον, σύμφωνα με τις βαλλονικές αρχές, λαμβάνοντας υπόψη το επίπεδο των απαιτούμενων τόκων για τα δύο δάνεια, ιδίως για τα πρώτα έτη, αποκλείεται να πρόκειται για κρατικές ενισχύσεις. Τέλος, σύμφωνα πάντα με τις βαλλονικές αρχές, πρόκειται για παρέμβαση ανάλογη με αυτή ενός ιδιώτη επενδυτή και ότι ισχύουν οι παρεκκλίσεις του κοινωνικού δικαίου για τον έλεγχο των κρατικών ενισχύσεων, δεδομένης της γεωγραφικής θέσης των μονάδων παραγωγής του ομίλου Verlipack.
- (47) Η Heye δεν είχε λόγο να αμφισβητήσει τις εν λόγω δηλώσεις οι οποίες προέρχονταν από τους εκπροσώπους μιας εταιρείας των δημόσιων αρχών. Επιπλέον, η Heye δεν είχε την υποχρέωση να πληροφορηθεί το ακριβές περιεχόμενο της κοινοποίησης, υποχρέωση η οποία δεν βαρύνει τον αποδέκτη και, a fortiori, τους τρίτους⁽¹⁾.
- (48) Ο επενδυτής ισχυρίζεται ότι ο ρόλος του στην προετοιμασία της κοινοποίησης στην Επιτροπή ήταν περιορισμένος και ότι διαβίβασε όλες τις ζητηθείσες πληροφορίες στις βαλλονικές αρχές. Σύμφωνα πάντα με τον επενδυτή, «από τη στιγμή που η κοινοποίηση έλαβε χώρα, ο δικαιούχος μπορεί να έχει δικαιολογημένα εμπιστοσύνη στον πλήρη και επακριβή χαρακτήρα της, πόσο μάλλον όταν αυτή προέρχεται από τις δημόσιες αρχές, οι οποίες οφείλουν να συνεργάζονται πιστά με τα κοινοτικά θεσμικά όργανα βάσει του άρθρου 10 της συνθήκης ΕΚ». Κατά συνέπεια, η εν λόγω εταιρεία θεωρεί ότι δεν φέρει καμία ευθύνη, τόσο αυτή όσο και οι αποδέκτριες εταιρείες, για το γεγονός ότι οι βαλλονικές αρχές δεν αποκάλυψαν την ύπαρξη των δύο δανείων στην Επιτροπή στην κοινοποίηση βάσει της οποίας ελήφθη η απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 1998.
- (49) Όσον αφορά την απόφαση της Επιτροπής, της 16ης Σεπτεμβρίου 1998, να μην φέρει αντιρρήσεις για την εισφορά κεφαλαίου των βαλλονικών αρχών, η εταιρεία Heye παρατηρεί ότι η διαβεβαίωση σύμφωνα με την οποία «... η Heye, δεν θέλησε να χρησιμοποιήσει ίδιους πόρους για να αποκτήσει συμμετοχή στο κεφάλαιο της Verlipack», δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Κατά τη χορήγηση των δανείων, η Heye ανέλαβε τη δέσμευση να μεριμνήσει ώστε η εταιρεία Holding II να πραγματοποιήσει επενδύσεις στις τρεις εταιρείες του ομίλου Verlipack συνολικού ύψους 2,452 δισεκατομμυρίων βελγικών φράγκων, σύμφωνα με σχέδιο το οποίο κάλυπτε μέχρι το έτος 2002 και αντίγραφο του οποίου επισυνάπτεται στις παρατηρήσεις της. Τα εν λόγω κεφάλαια που προβλέπονταν για τις επενδύσεις αντιπροσωπεύουν ποσό σαφώς ανώτερο των 500 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων που έλαβε ως δάνειο από την SRIW.
- (50) Εκτός από την εισφορά κεφαλαίου όσον αφορά το ποσό των 500 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων που ελήφθη ως δάνειο από τις βαλλονικές αρχές, η Heye άρχισε την εφαρμογή του εν λόγω σχεδίου και επένδυσε 100 εκατομμύρια βελγικά φράγκα στις 27 Μαρτίου 1998 και 200 εκατομμύρια βελγικά φράγκα στις 19 Ιουνίου 1998. Οι αποδείξεις πληρωμής, από ίδιους πόρους και πιστώσεις που χορηγήθηκαν από τον τραπεζίτη της υπό όρους της αγοράς, επισυνάπτονται στις παρατηρήσεις. Κατ' αυτόν τον τρόπο, ο επενδυτής συνεισέφερε στις αυξήσεις κεφαλαίου του ομίλου Verlipack ποσό συνολικού ύψους 800 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων BEF.
- (51) Σύμφωνα με την Heye, οι βαλλονικές αρχές δεν ανέλαβαν καμία άλλη δέσμευση εκτός από τα δύο δάνεια των 500 εκατομμύρια βελγικά φράγκα και της εισφοράς κεφαλαίου των 350 εκατομμύρια βελγικά φράγκα.
- (52) Δεδομένης της τήρησης των υποχρεώσεών της, συγκεκριμένα της επένδυσης στον όμιλο Verlipack βάσει χρονοδιαγράμματος συγκεκριμένου σχεδίου, αφενός, και της μεταφοράς φούντου από τη Γερμανία ετήσιας παραγωγής 50 000 τόνων σε εργοστάσιο της Βαλλονίας, αφετέρου, η Heye κρίνει ότι απέδειξε την αξιοπιστία του σχεδίου αναδιάρθρωσης που είχε αρχικά καταρτίσει. Το εν λόγω σχέδιο θα είχε αρκετές πιθανότητες να επιτύχει και να οδηγήσει στην εξυγίανση της Verlipack. Οι δυσκολίες που αντιμετώπισε στη συνέχεια η Verlipack με αποτέλεσμα να κηρυχθεί σε πτώχευση η πλειονότητα των εταιρειών του ομίλου τον Ιανουάριο του 1999, ήταν αποτέλεσμα εξωτερικών περιστάσεων, και συγκεκριμένα της δυσμενούς και γρήγορης εξέλιξης των τιμών της κοίλης υάλου συσκευασίας.
- (53) Σύμφωνα με την Heye, το 1997, δεν ήταν δυνατό να προβλεφθεί η εν λόγω εξέλιξη των τιμών οι οποίες, κατά τη γενική άποψη του τομέα, μειώθηκαν στο κατώτατο δυνατό όριο το συγκεκριμένο έτος. Στη συνέχεια, η Heye παραθέτει εμπιστευτικά στοιχεία για να υποστηρίξει τις προβλέψεις του 1997 όσον αφορά τις τιμές.
- (54) Τέλος, λαμβάνοντας υπόψη τη δέσμευση της Heye να υλοποιήσει ένα σχέδιο επενδύσεων ποσού συνολικού ύψους περίπου 1,8 δισεκατομμύρια βελγικά φράγκα μόνο για τα βαλλονικά εργοστάσια, θεωρεί ότι «η παρέμβαση των βαλλονικών αρχών υπέρ του ομίλου Verlipack θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί από ιδιώτη επενδυτή μεγέθους ανάλογου αυτού των οργανισμών διαχείρισης του δημόσιου τομέα»⁽²⁾.

(1) C-39/94, ΔΕΚ, απόφαση της 11ης Ιουλίου 1996, Συλλογή σ. I-3579, σημείο 73.

(2) C-305/89, Alfa Romeo, απόφαση της 21ης Μαρτίου 1991, Συλλογή σ. I-1603, σημεία 18 και 19.

(55) Η Heye υπογραμμίζει ότι πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ, αφενός, των επιχειρήσεων οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν ως μέσο για τη μεταβίβαση των κεφαλαίων, όπως στην προκειμένη περίπτωση και, αφετέρου, των εταιρειών που ευνοήθηκαν από τα εν λόγω κεφάλαια σε βαθμό που να αποκτούν ενδεχομένως την ιδιότητα του αποδέκτη κατά την έννοια του κοινοτικού ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων⁽¹⁾. Σύμφωνα με την Heye, που, εξάλλου, υπέστη σημαντικές ζημιές από τη λειτουργία της Verlipack, μια ενδεχόμενη απόφαση της Επιτροπής που θα επέβαλε στο Βέλγιο να ανακτήσει την ενίσχυση δεν θα μπορούσε να ληφθεί όσον αφορά την Heye κατ' εφαρμογή του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999.

(56) Τέλος, η Heye επισύναψε στις παρατηρήσεις της μια «έκθεση γεγονότων» που κατατέθηκε στο εμποροδικείο της Μοns τον Ιανουάριο 1999 και αποτελούσε ένα από τα παραρτήματα της αίτησης διακανονισμού.

IV. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ

IV.1. Παρατηρήσεις όσον αφορά την έναρξη της διαδικασίας

(57) Στο πλαίσιο των παρατηρήσεων που υπέβαλε το Βέλγιο στις 29 Σεπτεμβρίου 1999 υπενθυμίζονται καταρχάς οι περιστάσεις της παρέμβασης της SRIW, συγκεκριμένα η χορήγηση των δύο δανείων που δεν κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή κατά τη διάρκεια της εξέτασής της που οδήγησε στην απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 1998. Σύμφωνα με το Βέλγιο, «στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεών του με τον όμιλο Beauilieu και στη συνέχεια με την περιφέρεια της Βαλлонίας, ο όμιλος Heye απευθύνθηκε το 1996 στην SRIW προκειμένου να ζητήσει τη χρηματοδότηση των εισφορών του στο κεφάλαιο του ομίλου Verlipack. Την εποχή εκείνη, η SRIW υπενθύμισε στην Heye ότι ρόλος της είναι «να συμβάλει στη χρηματοδότηση των βιομηχανικών ή εμπορικών δραστηριοτήτων και όχι να χορηγεί επιδοτήσεις, ρόλος ο οποίος ανήκει στην Περιφέρεια της Βαλлонίας μέσω των διαφόρων μηχανισμών που αυτή διαθέτει»⁽²⁾».

(58) Στη συνέχεια, το Βέλγιο υπογραμμίζει τα πολυάριθμα στοιχεία αξιοπιστίας, κυρίως τις χρηματοδοτήσεις εκ μέρους των δύο ιδιωτών μετόχων και των τραπεζών, τη σύναψη της συμφωνίας παροχής βοήθειας, την επαγγελματική φήμη και ικανότητα της Heye καθώς και το σχέδιο αναδιάρθρωσης για τη Verlipack και τις ευνοϊκές προοπτικές του, που αποδεικνύουν ότι η SRIW, όπως η περιφέρεια της Βαλлонίας, επέδειξε σύνεση και επιμέλεια πριν λάβει την απόφασή της.

(59) Εάν η πτώχευση, σύμφωνα με το Βέλγιο, αποτελεί μια ατυχή και δύσκολα προβλέψιμη συνέπεια δυσμενών παραγόντων που εκδηλώθηκαν μετά τις ιδιωτικές και δημόσιες παρεμβάσεις υπέρ της Verlipack, κανένα νέο στοιχείο δεν συνηγορεί υπέρ του ισχυρισμού ότι οι βέλγιοι εταίροι, τόσο του ιδιωτι-

κού όσο και του δημόσιου τομέα, που εμπιστεύτηκαν την Heye, διέπραξαν ένα τέτοιο σφάλμα στις εκτιμήσεις τους, που να αποδεικνύει ότι, την εποχή εκείνη, δεν ενήργησαν σύμφωνα με τη συνήθη κρίση ενός ιδιώτη επενδυτή σε μία οικονομία αγοράς.

(60) Από την άποψη αυτή, το Βέλγιο αναφέρει την προαναφερθείσα επιστολή της SRIW στην Heye επισημαίνοντας ότι «δεν επρόκειτο πλέον για μια εταιρεία “υψηλού κινδύνου”» (Verlipack) και ότι «κατά συνέπεια δεν θεωρήσαμε υπερβολή να ζητήσουμε από την Heye να καλύψει το 50 % του κινδύνου που η Heye εκτίμησεως ασήμαντο».

(61) Στη συνέχεια, το Βέλγιο διερωτάται εάν «η Heye δεν επέδειξε υπερβολική ελαφρότητα έναντι των εταίρων της που δεν ανήκουν στον τομέα της υάλου υποβάλλοντας βιομηχανικές, εμπορικές και οικονομικές εκτιμήσεις οι οποίες ήταν υπερβολικά αισιόδοξες ή σοβαρότατα εσφαλμένες». Οι δημόσιες αρχές, όπως ο όμιλος Beauilieu και οι τράπεζες, εξαπατήθηκαν από το νέο εταίρο τους, «γεγονός για το οποίο προφανώς δεν φέρουν ευθύνη όσον αφορά την εκτίμηση του φακέλου που τους είχε υποβληθεί». Το Βέλγιο ολοκληρώνει τις παρατηρήσεις του όσον αφορά την απόφαση της SRIW να χρηματοδοτήσει την Heye, με το συμπέρασμα ότι οι δημόσιες αρχές συμπεριφέρθηκαν όπως ένας ιδιώτης επενδυτής στη διαδικασία εξέτασης του φακέλου και λαμβάνοντας υπόψη τις διαβιβασθείσες πληροφορίες από την Heye οι οποίες ήταν καθ' όλα αξιόπιστες όσον αφορά το μέλλον της Verlipack. Η κήρυξη σε πτώχευση 22 μήνες μετά την πραγματοποίηση των δημόσιων παρεμβάσεων δεν αποδεικνύει, σύμφωνα με το Βέλγιο, ότι το Μάρτιο 1997 η SRIW, όπως και η περιφέρεια της Βαλлонίας, δεν συμπεριφέρθηκαν όπως ένας ιδιώτης επενδυτής.

(62) Όσον αφορά τους όρους του δανείου και του ομολογιακού δανείου, η χορήγηση των οποίων δεν κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή στο πλαίσιο της εξέτασης που κατέληξε στην απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 1998, το Βέλγιο σχολιάζει καταρχάς το επιτόκιο αναφοράς του 7,21 % που ίσχυε στο Βέλγιο κατά τη διάρκεια του πρώτου εξαμήνου του 1997.

(63) Το επιτόκιο του ομολογιακού δανείου που χορήγησε η SRIW υπέρ της Heye στις 27 Μαρτίου 1997 ύψους 250 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων και πενταετούς διάρκειας, είναι 5,10 % προσαυξημένο κατά 1 % ως ασφάλιστρο κινδύνου.

(64) Το επιτόκιο του δανείου που χορηγήθηκε στις 28 Μαρτίου 1997 δεκαετούς διάρκειας με περίοδο χάριτος τριών ετών, ισοδυναμεί με το εξαμηνιαίο επιτόκιο Bibor που ισχύει την πρώτη εργάσιμη ημέρα κάθε εξαμήνου για το οποίο οφείλεται, προσαυξημένο κατά 1,5 % (το οποίο αντιστοιχεί σε επιτόκιο 4,92 % για την περίοδο από τις 28 Μαρτίου 1997 μέχρι τις 31 Σεπτεμβρίου 1997, και 5,30 % για την περίοδο από την 1η Οκτωβρίου 1997 μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 1998).

⁽¹⁾ C-329/93, C-62/95 και C-63/95, Γερμανία και άλλοι κατά Επιτροπής, απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 1996, Συλλογή σ. I-5151, σημείο 56.

⁽²⁾ Η επιστολή της SRIW της 21ης Ιανουαρίου 1996 προς την Heye επισυνάπτεται στις παρατηρήσεις.

- (65) Ωστόσο, το Βέλγιο υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με μελέτη που πραγματοποιήθηκε κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής από την KPMG με τίτλο «Ο τρόπος καθορισμού των επιτοκίων αναφοράς στο πλαίσιο των καθεστώτων ενίσχυσης υπέρ των επιχειρήσεων στην ΕΕ», το ιδιαίτερα υψηλό επιτόκιο αναφοράς, δεν αντιστοιχούσε την εποχή εκείνη στα επιτόκια που ίσχυαν στην αγορά. Ως αποτέλεσμα της εν λόγω μελέτης, η Επιτροπή τροποποίησε, με επιστολή της προς τα κράτη μέλη στις 18 Αυγούστου 1997 ⁽¹⁾, τη μέθοδο καθορισμού των επιτοκίων αναφοράς και διαπίστωσε ότι «το επιτόκιο ενός δημόσιου δανείου πενταετούς διάρκειας μπορεί να είναι χαμηλότερο του επιτοκίου ENI, χωρίς ωστόσο να περιέχει στοιχείο ενίσχυσης». Το επιτόκιο αναφοράς που ίσχυε από την 1η Αυγούστου 1997 ήταν 5,55 % ⁽²⁾.
- (66) Όσον αφορά τους όρους των δανείων, το Βέλγιο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι δεν περιέχουν στοιχείο ενίσχυσης και ότι η πτώχευση των εταιρειών εκμετάλλευσης της Verlipack δεν έχει καμία επίπτωση στους τόκους και την ανάκτησή τους, δεδομένου ότι ο οφειλέτης είναι φερέγγυος. Εξάλλου, τα εν λόγω δάνεια θα αποτελέσουν το αντικείμενο δικαστικής προσφυγής ενώπιον του εμποροδικείου της Λιέγης.
- (67) Όσον αφορά τη ρήτρα εγκατάλειψης απαιτήσεων του ομολογιακού δανείου της 27ης Μαρτίου 1997, το Βέλγιο υπενθυμίζει την υποχρέωση της Heye να επιστρέψει πλήρως το δανειό της σε κεφάλαιο, τόκους και ποινές βάσει της μη τήρησης της ρήτρας χρησιμοποίησης των κεφαλαίων. Σύμφωνα με το Βέλγιο, η εγκατάλειψη των απαιτήσεων υπόκειται σε όρους σύμφωνα με το άρθρο 2 της σύμβασης του ομολογιακού δανείου. Η ρήτρα χρησιμοποίησης ορίζει ότι «το σύνολο του ποσού προορίζεται για τη χρηματοδότηση της υλοποίησης των πράξεων που περιγράφονται στο παράρτημα της παρούσας σύμβασης» και πρέπει «να οδηγήσει στην αύξηση του διαθέσιμου κεφαλαίου της SA Verlipack Ghlin τουλάχιστον κατά 400 εκατομμύρια βελγικά φράγκα και... της SA Verlipack Jumet τουλάχιστον κατά 300 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων BEF καθώς και σε επενδύσεις για τις τρεις εταιρείες εκμετάλλευσης του ομίλου σύμφωνα με το σχέδιο επενδύσεων...». Το Βέλγιο επισημαίνει επίσης ότι η προαναφερθείσα σύμβαση ⁽³⁾ καταγγέλθηκε πριν ισχύσουν όλοι οι όροι άμεσης απαίτησης του δανείου, συγκεκριμένα η πτώχευση της Verlipack Holding II. Από την άποψη αυτή, σύμφωνα με τις παρατηρήσεις του Βελγίου, η ρήτρα εγκατάλειψης δεν θα εφαρμοζόταν δεδομένου ότι «επί του παρόντος, η Verlipack Holding II δεν έχει πτωχεύσει» ⁽⁴⁾.
- (68) Όσον αφορά το ερώτημα εάν η ρήτρα εγκατάλειψης απαιτήσεων συνιστά ενίσχυση ή όχι, το Βέλγιο υπογραμμίζει ότι η κάλυψη των 250 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων BEF που εξασφάλισε η Heye από την SRIW περιείχε «ασήμαντο στοιχείο κινδύνου», γεγονός που εξηγεί την εφαρμογή ασφάλιστρου κινδύνου της τάξης του 1 %. Το Βέλγιο αναγνωρίζει ότι το συμφωνηθέν επιτόκιο του 6,10 % θα μπορούσε να έχει καθοριστεί το ανώτερο σε 6,50 %.
- (69) Τέλος, όσον αφορά τα δάνεια που χορήγησε η SRIW στην Heye, το Βέλγιο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι «από κανένα στοιχείο δεν προέκυπτε ότι η Heye, λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα και τη φερεγγυότητά της, δεν θα ήταν σε θέση να χρηματοδοτήσει την εισφορά της στο κεφάλαιο της Verlipack προσφεύγοντας σε άλλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα πλην της SRIW υπό ισοδύναμους όρους εκτός ενδεχομένως σε ό,τι αφορά τους τόκους του ομολογιακού δανείου».
- (70) Σύμφωνα με το επενδυτικό σχέδιο, τουλάχιστον το 80 % των προβλεπόμενων ποσών έπρεπε να διατεθεί μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2000. Σύμφωνα με το παράρτημα 14 των παρατηρήσεων του Βελγίου, συνολικά επενδύθηκαν 438,4 εκατομμύρια βελγικά φράγκα κατά τη διάρκεια των ετών 1997 και 1998 στα τρία εργοστάσια Mol, Jumet και Ghlin βάσει δέσμευσης της Heye να υλοποιήσει επενδύσεις στα τρία εργοστάσια ύψους 2,452 δισεκατομμυρίων βελγικών φράγκων. Ωστόσο, σύμφωνα με τις παρατηρήσεις του Βελγίου, το ποσό των πραγματοποιηθεισών επενδύσεων στο Jumet και Ghlin ανέρχεται σε 294,5 εκατομμύρια βελγικά φράγκα αν αφαιρεθεί το ποσό των 143,9 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων για τις επενδύσεις που πραγματοποιήθηκαν στο εργοστάσιο Mol της Φλάνδρας το οποίο περιλαμβάνεται στο συνολικό ποσό των επενδύσεων.
- (71) Όσον αφορά τη δέσμευση που ανέλαβαν οι τράπεζες να χρηματοδοτήσουν τις επενδύσεις, το Βέλγιο παραπέμπει στις ανακοινώσεις του της 28ης Αυγούστου 1997, της 2ας Απριλίου 1998 και της 25ης Φεβρουαρίου 1999. Σύμφωνα με τις εν λόγω ανακοινώσεις, η πίστωση που έλαβε ο όμιλος Verlipack από τις τράπεζες στις 30 Σεπτεμβρίου 1997 ανερχόταν σε 995 εκατομμύρια φράγκα. Οι επιστολές στις οποίες το Βέλγιο αναφέρεται βρίσκονται στη διάθεση της Επιτροπής (Crédit Lyonnais Belgique στη Verlico, 29 Νοεμβρίου 1996· Kredietbank στη Verlico, 22, 23 Αυγούστου και 29 Νοεμβρίου 1996). Η χρηματοοικονομική στήριξη της Verlico (όμιλος Beaulieu) επιβεβαιώθηκε στις 11 Απριλίου 1997 για ποσό ύψους 1 δισεκατομμυρίου βελγικών φράγκων.
- (72) Στη συνέχεια, το Βέλγιο σχολιάζει το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε η Επιτροπή, βάσει των πληροφοριών που είχε στη διάθεσή της, στην απόφαση της 19ης Μαΐου 1999 εκτιμώντας εάν η ενίσχυση ύψους 500 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων μπορούσε να θεωρηθεί ως ενίσχυση αναδιάρθρωσης του ομίλου Verlipack. Το Βέλγιο επισημαίνει το γεγονός ότι στην προκειμένη περίπτωση και τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή οι όροι καθορίζονται από τις κατευθυντήριες γραμμές πληρούντο. Το Βέλγιο αναφέρεται σε ρεαλιστικό και συγκεκριμένο σχέδιο αναδιάρθρωσης για την περίοδο 1997-2000 με σκοπό τη μόνιμη εξυγίανση της Verlipack, το οποίο προέβλεπε μια διαρθρωτική αναδιοργάνωση, μια νέα βιομηχανική στρατηγική, μια συνεργία των ομίλων, τη βελτίωση της ποιότητας και ένα πρόγραμμα επενδύσεων ύψους 2,452 δισεκατομμυρίων βελγικών φράγκων. Τέλος, το Βέλγιο επισημαίνει επίσης τη θέση των δύο βαλλοδικών εργοστασίων της Verlipack σε ενισχυόμενη ζώνη βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ.

⁽¹⁾ SG (97) D/7114.

⁽²⁾ Σε σχέση με το προηγούμενο επιτόκιο 7,21 %.

⁽³⁾ Στις 20 Ιανουαρίου 1999 σύμφωνα με το σημείωμα της 25ης Φεβρουαρίου 1999 που διαβιβάστηκε στο πλαίσιο της έρευνας της Επιτροπής που οδήγησε στην έναρξη της διαδικασίας βάσει του άρθρου 88, παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ.

⁽⁴⁾ Απόφαση της 31ης Μαΐου 1999 του εμποροδικείου της Mons με την οποία απορρίπτεται η κήρυξη σε πτώχευση.

- (73) Όσον αφορά την προκαταρκτική εκτίμηση της Επιτροπής για τα μέτρα που δεν καλύπτονται από την απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 1998, το Βέλγιο ισχυρίζεται ότι καταρχάς η Επιτροπή «πρέπει να εφαρμόσει ξεχωριστά για κάθε μορφή παρέμβασης», συγκεκριμένα τα δύο δάνεια που χορηγήθηκαν από την SRIW στην Heye, «τα απαραίτητα κριτήρια για να εκτιμήσει την αντίστοιχη κανονικότητά τους και να εκτιμήσει για κάθε μία από τις παρεμβάσεις εάν περιέχουν στοιχείο ενίσχυσης και, εάν ναι, κατά πόσον η ενίσχυση συμβιβάζεται με τις ευρωπαϊκές ρυθμίσεις: η Επιτροπή οφείλει να το πράξει διότι επιπλέον ο αποδέκτης των δανείων αποτελεί υγιή εταιρεία και όχι εταιρεία υπό αναδιάρθρωση».
- (74) Στη συνέχεια, το Βέλγιο δηλώνει ότι κατά την άποψή του η περιφέρεια της Βαλλονίας, στο πλαίσιο των παρεμβάσεών της σε κεφάλαιο, ανέλαβε τον κίνδυνο μετόχου του οποίου η επένδυση σχετίζεται με τα αποτελέσματα της εταιρείας στην οποία συμμετέχει: Verlipack Holding II. Από την πλευρά της, η SRIW, χορηγώντας τα δάνεια στην Heye, ανέλαβε επίσης κίνδυνο όσον αφορά τη φερεγγυότητα του οφειλέτη της Heye.
- (75) Ωστόσο, σύμφωνα με την απόφαση Cityflyer της 30ής Απριλίου 1998 ⁽¹⁾ που αναφέρεται από το Βέλγιο, «υπάρχει μια σημαντική διαφορά μεταξύ των δύο δεδομένου ότι μια εισφορά στο κεφάλαιο μεταβιβάζεται μονίμως ενώ, στην περίπτωση ενός δανείου, το ίδιο ποσό, όντας επιστρεπτέο, τίθεται μόνο προσωρινά στη διάθεση του αποδέκτη». Το Βέλγιο εκτιμά ότι η Heye θα πρέπει να επιστρέψει τα ποσά που δανείστηκε, παρά την πλήρη απώλεια της εισφοράς στη Verlipack που τα δάνεια της επέτρεψαν να χρηματοδοτήσει.
- (76) Σύμφωνα με το Βέλγιο, η Heye δεν αμφέβαλε ποτέ για το συμφέρον της επένδυσής της στη Verlipack, δεδομένου ότι θεωρούσε τον κίνδυνο που αναλάμβανε ασήμαντο και διότι κατά τη δύσκολη περίοδο συνέχιζε να στηρίζει τη Verlipack, κυρίως αυξάνοντας δύο φορές το κεφάλαιό της κατά 100 εκατομμύρια βελγικά φράγκα στις 30 Μαρτίου 1998 (αύξηση του κεφαλαίου σε 1 330 500 000) βελγικά φράγκα και κατά 200 εκατομμύρια βελγικά φράγκα στις 26 Ιουνίου 1998 (αύξηση του κεφαλαίου σε 1 630 500 000). Οι συμβολαιογραφικές πράξεις των αυξήσεων του κεφαλαίου επισυνάπτονται στην ανακοίνωση του Βελγίου. Από την πράξη της 26ης Ιουνίου 1998 προκύπτει ότι, εκτός από την Heye, η SA Worldwide Investors, με έδρα το Λουξεμβούργο, πραγματοποίησε εγγραφή στο κεφάλαιο της Verlipack Holding II ύψους 100 εκατομμύρια βελγικά φράγκα.
- (77) Όσον αφορά τις αμφιβολίες της Επιτροπής για το εάν η περιφέρεια της Βαλλονίας συμπεριφέρθηκε ως ιδιώτης επενδυτής υπό τις συνήθεις συνθήκες μιας οικονομίας αγοράς, συγκεκριμένα αποκτώντας συμμετοχή στο κεφάλαιο της Verlipack και χορηγώντας δάνεια στην Heye για τη χρηματοδότηση της δικής της συμμετοχής στο κεφάλαιο, το Βέλγιο διαπιστώνει ότι ένας «ιδιώτης επενδυτής ήταν ιδιαίτερα πιθανό να επενδύσει στο κεφάλαιο της Verlipack και να χορηγήσει δάνεια σε μια άλλη εταιρεία (Heye) χωρίς να πρέπει να αναλάβει συνολικά τον κίνδυνο, δεδομένου ότι απευθύνεται σε δύο διαφορετικούς "οφειλέτες", εκ των οποίων ο ένας είναι φερέγγυος και ο άλλος έχει πτωχεύσει».
- (78) Το Βέλγιο αμφισβητεί την άποψη της Επιτροπής σύμφωνα με την οποία οι ενισχύσεις που αντιστοιχούν στα δύο δάνεια εκ μέρους της SRIW είχαν για ουσιαστικό αποδέκτη τη Verlipack. Σύμφωνα με το Βέλγιο, η ρήτρα χρησιμοποίησης που περιλαμβάνεται στη σύμβαση ομολογιακού δανείου αφορά μια εισφορά στο κεφάλαιο από τον οφειλέτη καθώς και τη διάθεση του εν λόγω κεφαλαίου για την υλοποίηση των επενδύσεων. Σύμφωνα πάντα με το Βέλγιο, «η Heye είχε κάθε συμφέρον να δανειστεί τα ίδια κεφάλαια που επρόκειτο να εισφέρει στο κεφάλαιο της Verlipack ενώ η SRIW είχε κάθε συμφέρον να εξασφαλίσει τα χρηματοοικονομικά έσοδα μιας εταιρείας η οποία θα επένδυε στην περιφέρεια της Βαλλονίας».
- (79) Εξάλλου, η Heye θα ελάμβανε την πρωτοβουλία της αναδιάρθρωσης της Verlipack και θα ζητούσε και θα εξασφάλιζε τα δάνεια από την SRIW για να χρηματοδοτήσει την εισφορά της σε κεφάλαιο. Τέλος, «η άποψη σύμφωνα με την οποία η Verlipack θα ήταν ο ουσιαστικός αποδέκτης των δανείων προσκρούει, στο επίπεδο μιας ενδεχόμενης υποχρέωσης επιστροφής των ενισχύσεων, στο γεγονός ότι η SRIW δεν έχει καμία απαίτηση έναντι της Verlipack ενόψει μιας τέτοιας ανάκτησης, δεδομένου ότι ο πραγματικός οφειλέτης της είναι η Heye».
- (80) Όσον αφορά τη μεταβίβαση της συμμετοχής της περιφέρειας της Βαλλονίας στον όμιλο Beaulieu, το Βέλγιο εκτιμά την ονομαστική αξία της εγγραφής στο κεφάλαιο χωρίς δικαίωμα ψήφου και των προνομιακών μεριδίων της Περιφέρειας της Βαλλονίας στις εταιρείες Verlipack Ghlin και Verlipack Jumet σε 10 000 βελγικά φράγκα. Σύμφωνα με τη σύμβαση μεταβίβασης της 18ης Δεκεμβρίου 1996, η Sowager ⁽²⁾ διατηρούσε 5 087 προνομιακές μετοχές χωρίς δικαίωμα ψήφου και 3 937 προνομιακά μερίδια πρώτης κατηγορίας στο εργοστάσιο Ghlin καθώς και 2 923 προνομιακές μετοχές χωρίς δικαίωμα ψήφου και 2 267 προνομιακά μερίδια πρώτης κατηγορίας στο εργοστάσιο Jumet. Ο όμιλος Beaulieu, μέσω της SA Ter Lembeek International, αγόρασε τις συμμετοχές Ghlin για ποσό 72 192 000 βελγικών φράγκων και τις συμμετοχές Jumet για ποσό 41 520 000 βελγικών φράγκων, ήτοι συνολικό ποσό 113 720 000 βελγικών φράγκων. Από την προαναφερθείσα σύμβαση προκύπτει ότι το εν λόγω ποσό πρέπει να πληρωθεί την 31 Δεκεμβρίου 2001, καθαρό, χωρίς τόκους.
- (81) Όσον αφορά τα αποτελέσματα της 30ής Απριλίου 1998, ύψους 1,195 δισεκατομμυρίων βελγικών φράγκων για τις πωλήσεις, 269,3 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων για τις ζημιές καθώς και 107,3 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων cash-drain, το ταμείο του ομίλου Verlipack παρουσίασε έλλειμμα 376,8 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων, ποσό ληξιπρόθεσμο και απλήρωτο, το οποίο δεν μπορεί να μειωθεί βραχυπρόθεσμα. Για να αντιμετωπίσει την εν λόγω κατάσταση, η Heye, η Beaulieu, οι εκπρόσωποι της περιφέρειας της Βαλλονίας και διάφορες τράπεζες συναντήθηκαν για να εξετάσουν διάφορες λύσεις για την επανεργοποίηση του σχεδίου αναδιάρθρωσης της Verlipack. Στις 5 Ιουνίου 1998 ⁽³⁾ συνήφθη συμφωνία για την επανεργοποίηση του σχεδίου.

⁽²⁾ Εταιρεία για τη διαχείριση των συμμετοχών της περιφέρειας της Βαλλονίας στις εμπορικές εταιρείες.

⁽³⁾ Ενώ η έρευνα του φακέλου συνεχιζόταν στο πλαίσιο της Επιτροπής η οποία έλαβε την απόφασή της στις 16 Σεπτεμβρίου 1998.

⁽¹⁾ Υπόθεση T-16/96, Συλλογή σ. II-757.

- (82) Στην εν λόγω συμφωνία, οι τράπεζες εγκατέλειπαν απαιτήσεις ύψους 73 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων και χορηγούσαν νέα πίστωση για 100 εκατομμύρια βελγικά φράγκα. Η Heye συνεισέφερε 200 εκατομμύρια βελγικά φράγκα σε ρευστό επ' ευκαιρία της αύξησης του κεφαλαίου που πραγματοποιήθηκε στις 26 Ιουνίου 1998 και η περιφέρεια της Βαλλονίας προέβη στη μετατροπή του συμμετοχικού δανείου της των 150 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων⁽¹⁾. Η Sowager ανέλαβε τη δέσμευση να βρει επενδυτή για εισφορά σε ρευστό ύψους 100 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων BEF. Ο επενδυτής, η Worldwide International, βρέθηκε τελικά από τον όμιλο Beaulieu και συμμετείχε στην αύξηση του κεφαλαίου της Verlipack Holding II στις 26 Ιουνίου 1998. Τέλος, ο όμιλος Beaulieu δέχτηκε μια εγκατάλειψη απαιτήσεων σε κεφάλαιο και τόκους ύψους 600 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων με την επιφύλαξη μίας βελτίωσης της κατάστασης μετά την 1η Ιανουαρίου 2002. Ο χρηματοδοτικός αντίτυπος των συμπληρωματικών προσαθαιών της Heye και της Verlipack εκτιμώνται σε 1.450 εκατομμύρια βελγικά φράγκα.
- (83) Το σύνολο του κεφαλαίου της Verlipack Holding II ανέρχεται, μετά την αύξηση που πραγματοποιήθηκε στις 26 Ιουνίου 1998, σε 1 630 500 000 βελγικά φράγκα, ήτοι 158 224 μετοχές, εκ των οποίων η περιφέρεια της Βαλλονίας κατέχει 19 408, η Heye 29 112, η Worldwide Investors 9 704, η εταιρεία Holding Verlipack I (Beaulieu, Heye) 100 000.
- (84) Ωστόσο, η Sowager δεν κατάφερε να παρουσιάσει ένα νέο μέτοχο ο οποίος θα υποκαθιστούσε την παρέμβαση της Worldwide Investors. Με επισυμφωνητικό της 20ής Νοεμβρίου 1998 στη σύμβαση μεταβίβασης της 18ης Δεκεμβρίου 1996, η Beaulieu και η Sowager συμφώνησαν ότι η πληρωμή της τιμής μεταβίβασης των μεριδίων, η οποία ήταν 113 712 000 βελγικά φράγκα, θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί είτε με πληρωμή είτε με μεταβίβαση αντί πληρωμής των 9 704 μετοχών κεφαλαίου της Verlipack Holding II που είχαν εκδοθεί σε αντιπαροχή της εισφοράς της Worldwide Investors.
- (85) Το Δεκέμβριο 1998, μετά την εξαγορά των μετοχών της Worldwide Investors, η Ter Lembeek International (όμιλος Beaulieu) μεταβίβασε 9 704 μετοχές κεφαλαίου της Verlipack Holding II στην περιφέρεια της Βαλλονίας για τη διαγραφή του χρέους της ύψους 113 712 000 βελγικών φράγκων.
- (86) Το Βέλγιο ισχυρίζεται ότι «η Sowager επέστρεψε στην Beaulieu την αύξηση κεφαλαίου για την οποία είχε δεσμευτεί». Η διαφορά των 13 712 000 βελγικών φράγκων σε σχέση με το υπόλοιπο του χρέους της Ter Lembeek International εξηγείται, αφενός, από την αποζημίωση για την παρέμβαση που η Ter Lembeek International δέχτηκε να πραγματοποιήσει και, αφετέρου, από το γεγονός ότι η μεταβίβαση αντί πληρωμής, που πραγματοποιήθηκε το Δεκέμβριο 1998, συνιστά πρόωγη εξόφληση σε σχέση με τη λήξη της προθεσμίας εξόφλησης του κεφαλαίου χωρίς τόκους που είχε καθοριστεί για την 31η Δεκεμβρίου 2001.
- (87) Τέλος, το Βέλγιο κρίνει ότι η νέα παρέμβαση της περιφέρειας της Βαλλονίας υπέρ της Verlipack που πραγματοποιήθηκε το Δεκέμβριο 1998⁽²⁾ συνιστά στην πραγματικότητα νέα αύξηση του κεφαλαίου της Verlipack ύψους 100 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων (9 704 μετοχές), που χρηματοδοτήθηκε από την Beaulieu έναντι της οφειλής της προς την περιφέρεια της Βαλλονίας. Η εν λόγω νέα παρέμβαση της περιφέρειας της Βαλλονίας πραγματοποιήθηκε 15 μήνες μετά τις πρώτες παρεμβάσεις, στο πλαίσιο σχεδίου επανενεργοποίησης στο οποίο οι ιδιώτες μέτοχοι της Verlipack είχαν συμμετάσχει κατά τρόπο σημαντικό και πλειοψηφικό.
- (88) Η εξέλιξη του κεφαλαίου της Verlipack μετά την είσοδο της Heye παρουσιάζεται στον ακόλουθο πίνακα:

Ημερομηνία	Κεφάλαιο	Μέτοχοι	Εισφορά σε βελγικά φράγκα	Μετοχές	Σύνολο μετοχών
18.12.1996	Η περιφέρεια της Βαλλονίας μεταβιβάζει 14 214 μετοχές εκτιμηθείσες σε 113 712 000 βελγικά φράγκα στον όμιλο Beaulieu.				
24.1.1997	515 000 000	όμιλος Beaulieu		49 999	
11.4.1997	1 030 500 000	όμιλος Heye → Holding I	515 500 000	50 001	100 000
11.4.1997	1 230 500 000	Περιφέρεια της Βαλλονίας → Holding II (Holding I και περιφέρεια της Βαλλονίας)	200 000 000	19 408	119 408
30.3.1998	1 330 500 000	Heye	100 000 000	9 704	129 112
26.6.1998	1 630 500 000	Heye Worldwide Investors	200 000 000 100 000 000	19 408 9 704	158 224
15.10.1998	1 780 500 000	Περιφέρεια της Βαλλονίας	150 000 000 (*)	14 556	172 780
20.11.1998	Επισυμφωνητικό για τη μεταβίβαση 9 704 μετοχών της Beaulieu στην περιφέρεια της Βαλλονίας για τη διαγραφή των χρεών της του 1996 που συνιστά, σύμφωνα με το Βέλγιο, νέα αύξηση του κεφαλαίου.				

(*) Μετατροπή του συμμετοχικού δανείου που καλύπτεται από την απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 1998.

(1) Βλέπε επίσης την απόφαση της Επιτροπής της 16ης Σεπτεμβρίου 1998.

(2) Συγκεκριμένα μερικές εβδομάδες πριν την κήρυξη σε πτώχευση τον Ιανουάριο 1999.

IV.2. Σχολιασμός των παρατηρήσεων των ενδιαφερομένων

- (89) Στις 22 Δεκεμβρίου 1999, το Βέλγιο υπέβαλε τις παρατηρήσεις του όσον αφορά τις παρατηρήσεις των ενδιαφερομένων μετά τη δημοσίευση της επιστολής της Επιτροπής της 1ης Ιουλίου 1999 στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.
- (90) Το Βέλγιο σχολιάζει καταρχάς τις σχέσεις μεταξύ της περιφέρειας της Βαλλωνίας και της Heye. Σύμφωνα με το Βέλγιο, δεδομένου ότι επρόκειτο για εισφορά σε κεφάλαιο της περιφέρειας της Βαλλωνίας υπέρ της Verlipack, δεν κρίθηκε απαραίτητη μια άμεση συνεργασία με τους εκπροσώπους της Heye «δεδομένου ότι η διαδικασία ενώπιον της Ευρωπαϊκής Επιτροπής δεν αφορούσε, την εποχή εκείνη, τη συγκεκριμένη εταιρεία». Αντίθετα, η Heye «συμμετείχε ενεργά με τους διαχειριστές της και το διοικητικό της συμβούλιο» μέσω της Verlipack, η οποία στο εξής αποτελούσε μέρος του ομίλου Heye. Από τα παραρτήματα των εν λόγω παρατηρήσεων προκύπτει ότι υπήρξε αλληλογραφία για το θέμα του φακέλου μεταξύ της περιφέρειας της Βαλλωνίας, μέσω του δικηγόρου της, και της Verlipack Βελγίου. Το Βέλγιο εκφράζει την έκπληξή του από την άποψη αυτή ότι η Heye «δεν ενημερώθηκε από τη θυγατρική της για την εξέλιξη της διαδικασίας ενώπιον της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και ότι δεν έλαβε γνώση της ευνοϊκής απόφασης της Επιτροπής της 16ης Σεπτεμβρίου 1998».
- (91) Όσον αφορά την έλλειψη κοινοποίησης των δημόσιων παρεμβάσεων από το Βέλγιο και την άγνοια της Heye ότι ενδεχομένως να επρόκειτο για κρατικές ενισχύσεις οι οποίες θα έπρεπε να είχαν κοινοποιηθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Βέλγιο αναφέρει ότι συμπεριφέρθηκε ως ιδιώτης επενδυτής. Όσον αφορά τα δύο δάνεια της SRIW, το Βέλγιο κρίνει ότι «είχαν χορηγηθεί υπό όρους ανάλογους με αυτούς που ισχύουν στην αγορά».
- (92) Εξάλλου, το Βέλγιο θεωρεί ότι η ανακοίνωσή του της 2ας Απριλίου 1998, με την οποία παρέχει τις πληροφορίες που ζήτησε η Επιτροπή, «δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να θεωρηθεί ως προηγούμενη κοινοποίηση ενός σχεδίου ενίσχυσης». Κατά συνέπεια, η Heye «δεν μπορεί να επικαλείται την προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης στην κανονικότητα της ενίσχυσης στο βαθμό που οι εξεταζόμενες δημόσιες παρεμβάσεις δεν χορηγήθηκαν τηρώντας τη διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 88 της συνθήκης εάν, πράγμα αδύνατο, η Επιτροπή επρόκειτο να χαρακτηρίσει τις εν λόγω παρεμβάσεις ως κρατικές ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά».
- (93) Αντίθετα, το Βέλγιο συμφωνεί με τις παρατηρήσεις της Heye όσον αφορά τη συμβατότητα των βαλλωνικών δημόσιων παρεμβάσεων με τη συμπεριφορά ενός ιδιώτη επενδυτή.
- (94) Όσον αφορά τον ισχυρισμό της Heye ότι δεν επωφελήθηκε ουδόλως των δημόσιων κεφαλαίων που δανείστηκε από την SRIW, το Βέλγιο υπενθυμίζει την έκθεσή του όσον αφορά τον πραγματικό αποδέκτη του στοιχείου ενίσχυσης που ενδεχομένως περιέχουν τα δύο δάνεια. Εξάλλου, το Βέλγιο θεωρεί ότι «το εν λόγω επιχείρημα χρησιμοποιείται προφανώς από την Heye προκειμένου να αποφύγει την υποχρέωση επιστροφής της ενδεχόμενης ενίσχυσης...».
- (95) Όσον αφορά τις παρατηρήσεις ενδιαφερομένου που εξέφρασε την ανησυχία του για τη συνέχιση των δραστηριοτήτων στο Ghlin μετά την εξαγορά του εργοστασίου, το Βέλγιο διαβεβαιώνει ότι σε περίπτωση που «η Περιφέρεια της Βαλλωνίας προτίθεται να παρέμβει υπέρ της νέας εταιρείας που αναπτύσσει δραστηριότητες στον παλιό χώρο εκμετάλλευσης της εταιρείας Verlipack Ghlin, το Βέλγιο θα εφαρμόσει τους κανόνες της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 88 της συνθήκης και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ».
- (96) Τέλος, το Βέλγιο θεωρεί ότι «η Επιτροπή πρέπει να αποσύρει το έγγραφο που κοινοποιήθηκε ⁽¹⁾ ανώνυμα, αφενός, επειδή δεν μπορεί να ταυτοποιήσει το συντάκτη του που, κατά συνέπεια, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ενδιαφερόμενος στο πλαίσιο της διαδικασίας και, αφετέρου, διότι το γεγονός και μόνο ότι έχει σταλεί ανωνύμως αρκεί, από άποψη δεοντολογίας, για να μην ληφθεί υπόψη».
- (97) Από την άποψη αυτή, η Επιτροπή εφιστά την προσοχή του Βελγίου στο άρθρο 6 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 σύμφωνα με το οποίο κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει, για λόγους ενδεχόμενης ζημίας, να μην αποκαλυφθεί η ταυτότητά του στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

V. ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

- (98) Η εισφορά σε κεφάλαιο που πραγματοποίησε η περιφέρεια της Βαλλωνίας τον Απρίλιο 1997 υπέρ της Verlipack καθώς και η χορήγηση των δύο δανείων από την SRIW το Μάρτιο 1997 υπέρ της Heye, προκειμένου να χρηματοδοτηθεί η εισφορά της στο κεφάλαιο της Verlipack, προέρχονται από δημόσιους πόρους. Ωστόσο, βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 61 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ, οι ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους, υπό οποιαδήποτε μορφή, και νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό ευνοώντας ορισμένες επιχειρήσεις, θεωρούνται ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά στο βαθμό που θίγουν τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.
- (99) Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις εισφορές σε κεφάλαιο που πραγματοποιούνται από το κράτος, υπάρχει το ενδεχόμενο ενίσχυσης σε περίπτωση που η απόκτηση συμμετοχής συνδυάζεται με άλλες παρεμβάσεις οι οποίες πρέπει να κοινοποιηθούν βάσει του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ. Είναι δυνατό να υποτεθεί ότι η χορήγηση των δύο δανείων από την SRIW στην Heye για τη χρηματοδότηση της εισφοράς της στο κεφάλαιο της Verlipack συνιστά ενίσχυση και, σε συνδυασμό με την εισφορά στο κεφάλαιο της Verlipack που πραγματοποιήθηκε από την περιφέρεια της Βαλλωνίας, θα έπρεπε να αποτελέσει το αντικείμενο κοινοποίησης. Η Επιτροπή εκφράζει τη λύπη της διότι το Βέλγιο δεν κοινοποίησε τα δύο δάνεια, ανερχόμενα στο συνολικό ποσό των 500 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων, στην Επιτροπή προκειμένου αυτή να αποφανθεί σχετικά, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ. Δεδομένου ότι δεν κοινοποίησε τα εν λόγω μέτρα, το Βέλγιο δεν τήρησε τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από τη συνθήκη.

(¹) Έγγραφο της 27ης Φεβρουαρίου 1997, υπογεγραμμένο από τον R. Collignon, τότε πρόεδρο της κυβέρνησης της Βαλλωνίας, το οποίο αφορά τη δημιουργία της εταιρείας χαρτοφυλακίου: όμιλος Beauhieu, Heye Glas και περιφέρεια της Βαλλωνίας.

(100) Επιπλέον, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν διέθετε την εν λόγω πληροφορία καθοριστικής σημασίας, δεν μπόρεσε να εφαρμόσει σωστά και αποτελεσματικά τους κανόνες που σχετίζονται με τις κρατικές ενισχύσεις και κατά συνέπεια ενδέχεται να ανακαλέσει την απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 1998.

V.1. Συμβατότητα με την αρχή του ιδιώτη επενδυτή

(101) Βάσει των κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τις εισφορές σε κεφάλαιο που πραγματοποιούνται από το κράτος, δεν υφίσταται κρατική ενίσχυση όταν η εισφορά νέου κεφαλαίου στις επιχειρήσεις πραγματοποιείται υπό συνθήκες που θα ήταν αποδεκτές για έναν ιδιώτη επενδυτή που ενεργεί υπό τις συνήθεις συνθήκες μιας οικονομίας αγοράς. Στο συμπέρασμα αυτό είχε καταλήξει η Επιτροπή στην απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 1998 βάσει των πληροφοριών που είχε διαβιβάσει επισήμως στο Βέλγιο κατά την εξέταση της παρέμβασης του ύψους 350 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων υπέρ της Verlirack. Ωστόσο, σύμφωνα με τις πληροφορίες που έλαβε η Επιτροπή μετά την προαναφερθείσα απόφαση, η Heye δεν συνεισέφερε κεφάλαιο κινδύνου, αλλά κεφάλαια τα οποία προέρχονταν από κρατικούς πόρους.

(102) Αντίθετα, κάθε χορηγούμενη κρατική ενίσχυση η οποία δεν ανταποκρίνεται στη συμπεριφορά ιδιώτη επενδυτή, ευνοεί την αποδέκτρια εταιρεία, θίγει ενδεχομένως τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και νοθεύει, ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης.

(103) Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές, αυτό συμβαίνει κατά την εισφορά κεφαλαίου σε επιχειρήσεις των οποίων το κεφάλαιο κατανέμεται μεταξύ ιδιωτών και δημόσιων μετόχων, εάν η δημόσια συμμετοχή αυξάνεται σε βαθμό που να υπερβαίνει σημαντικά αυτήν της αρχικής κατανομής και η σχετική αποδέσμευση των ιδιωτών μετόχων οφείλεται ουσιαστικά στις δυσοίωνες προοπτικές όσον αφορά την αποδοτικότητα της επιχείρησης. Επιπλέον, υπάρχει το ενδεχόμενο ενίσχυσης εάν η χρηματοοικονομική κατάσταση της επιχείρησης, και ιδίως η διάρθρωση και το μέγεθος του χρέους δεν δικαιολογούν την προσδοκία μιας συνήθους απόδοσης των επενδυμένων κεφαλαίων σε εύλογο χρονικό διάστημα.

(104) Τα αποτελέσματα των εργοστασίων Ghlin και Jumet παρουσιάζουν σημαντικές λειτουργικές ζημιές καθώς και κύκλους εργασιών έντονα μειωμένους για το 1996 σε σχέση με τα προηγούμενα έτη. Ωστόσο, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η παρέμβαση της περιφέρειας της Βαλλονίας τον Απρίλιο του 1997 συνοδευόταν από εισφορές εκ μέρους τραπεζών και

ότι βασιζόταν σε ένα επιχειρηματικό σχέδιο και ένα σχέδιο σημαντικών επενδύσεων που είχε καταρτίσει η Heye. Όπως φαίνεται, κατά τη στιγμή της παρέμβασής της η περιφέρεια της Βαλλονίας μπορούσε να υπολογίζει ότι η Verlirack θα καθίστατο αποδοτική σε εύθετο χρόνο. Ωστόσο, η Επιτροπή εκπλήσσεται από το γεγονός ότι το Βέλγιο διερωτάται σήμερα μήπως η Heye εξαπάτησε τους εταίρους της, μεταξύ άλλων την περιφέρεια της Βαλλονίας «η οποία δεν ανήκει στον τομέα της υάλου». Από την άποψη αυτή, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η περιφέρεια της Βαλλονίας είναι μέτοχος στα βαλλονικά εργοστάσια παραγωγής της Verlirack, κατέχοντας το 49 % του κεφαλαίου τους από το 1989 και, ως εκ τούτου, έχει πλήρη γνώση των έκτοτε αποτελεσμάτων της Verlirack και της μόνιμης αδυναμίας της αγοράς στην Ευρώπη ⁽¹⁾.

(105) Ωστόσο, η περιφέρεια της Βαλλονίας γνώριζε την έλλειψη ιδιωτικής εισφοράς κεφαλαίου κινδύνου, το οποίο προερχόταν από βαλλονική εταιρεία δημόσιου συμφέροντος.

(106) Από την άποψη αυτή η Επιτροπή διαπιστώνει μια σχετική αποδέσμευση της Heye κατά τη στιγμή εισόδου της στην εταιρεία Holding II τον Απρίλιο 1997. Κατά την άποψη του Βελγίου, η πρωτοβουλία για τη χορήγηση του εν λόγω δανείου προερχόταν από την Heye. Η SRIW, στην επιστολή της 21ης Νοεμβρίου 1996, ζήτησε από την Heye «να καλύψει το 50 % του κινδύνου που η Heye κρίνει ασήμαντο». Πράγματι, λαμβάνοντας υπόψη την αξιοπιστία της Heye, η Επιτροπή διερωτάται για ποιο λόγο ο συγκεκριμένος όμιλος προσέφυγε σε ένα δημόσιο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα για να χρηματοδοτήσει την εισοδό του στη Verlirack, εάν δεν είχε ως αποκλειστικό στόχο να μειώσει στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό τους κινδύνους χάρη στους όρους των συμβάσεων δανείων που χορηγήθηκαν από την SRIW.

(107) Η Επιτροπή αμφιβάλλει εάν η Heye, της οποίας η σχέση με τη Verlirack περιοριζόταν προηγουμένως στην παροχή τεχνικής βοήθειας, θα αναλάμβανε πραγματικά μια χρηματοπιστωτική δέσμευση στην εν λόγω εταιρεία χωρίς τη δημόσια παρέμβαση η οποία κάλυπτε σχεδόν το σύνολο της εισφοράς της σε κεφάλαιο. Από την άποψη αυτή, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η χρηματοοικονομική κατάσταση της Verlirack, πριν την είσοδο της Heye, δεν αποδεικνυε τη βιωσιμότητα της εταιρείας.

(108) Πρέπει να διαπιστωθεί ότι η εισφορά σε κεφάλαιο ύψους 350 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων πραγματοποιήθηκε υπέρ της Verlirack ενώ τα δάνεια χορηγήθηκαν στην Heye για τη χρηματοδότηση της συμμετοχής της στο κεφάλαιο της Verlirack. Οι ρήτρες χρησιμοποίησης των δύο συμβάσεων ορίζουν ρητά ότι η Heye αναλαμβάνει τη δέσμευση i) να ανακεφαλαιοποιήσει τα εργοστάσια παραγωγής Ghlin και Jumet και ii) να χρηματοδοτήσει την πραγματοποίηση επενδύσεων στα τρία εργοστάσια της Verlirack, συμπεριλαμβανομένου του εργοστασίου Mol (Φλάνδρα).

(109) Η Επιτροπή διαπιστώνει στη συνέχεια ότι η Heye δεν χρησιμοποίησε για άλλο σκοπό τα κονδύλια, τα οποία διοχέτευσε αμέσως, μέσω της εταιρείας Holding II, στα εργοστάσια της Verlirack και κατά συνέπεια δεν καρπώθηκε τα δημόσια κεφάλαια.

⁽¹⁾ Βλέπε το έγγραφο της 27ης Φεβρουαρίου 1997.

(110) Ο αποδέκτης μιας ενίσχυσης, που θα πρέπει ενδεχομένως να επιστραφεί, δεν είναι απαραίτητα η επιχείρηση στην οποία οι δημόσιες αρχές χορήγησαν άμεσα τα κεφάλαια, αλλά αυτή η οποία είχε την ουσιαστική επικαρπία. Αυτό επιβεβαιώνεται από τη νομολογία του Δικαστηρίου ⁽¹⁾, που κάνει διάκριση μεταξύ, αφενός, των επιχειρήσεων οι οποίες αποτέλεσαν απλώς το μέσο για τη μεταφορά κεφαλαίων και, αφετέρου, αυτών οι οποίες αποκόμισαν από τα εν λόγω κεφάλαια κέρδος με αποτέλεσμα να αποκτήσουν την ιδιότητα του αποδέκτη κατά την έννοια του κοινοτικού ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων.

(111) Λαμβάνοντας υπόψη τις ρήτρες χρησιμοποίησης των οποίων ο στόχος ήταν η χρηματοδότηση, μέσω των δανείων που χορηγήθηκαν στην Heye, της ανακεφαλαιοποίησης της Verlipack, η Επιτροπή κρίνει ότι τα εν λόγω κεφάλαια μεταφέρθηκαν μέσω της Heye καθώς και της εταιρείας Holding II στη Verlipack. Κατά συνέπεια, η εν λόγω εταιρεία πρέπει να θεωρηθεί ως αποδέκτης των δανείων των οποίων υπήρξε ο μόνος καρπωτής. Με την ίδια λογική, η Επιτροπή πρέπει να εφαρμόσει την προαναφερθείσα νομολογία και στην εταιρεία Holding II.

(112) Υπό το πρίσμα των προαναφερθέντων, η Επιτροπή θεωρεί ότι ένας εκδότης δανείων αφενός δεν θα εξαγόραζε συμμετοχή στο κεφάλαιο ύψους 350 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων και, αφετέρου, δεν θα δάνειζε κεφάλαιο κινδύνου ύψους 500 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων καλύπτοντας το 50 % του κινδύνου σε περίπτωση που οι προοπτικές αποκατάστασης της βιωσιμότητας της Verlipack δεν θα αποδεικνύονταν ευνοϊκές.

(113) Ωστόσο, σύμφωνα με το σημείο 3.2 τελευταία περίπτωση των κατευθυντήριων γραμμών, μια εισφορά νέου κεφαλαίου σε μια επιχείρηση μπορεί να είναι αποδεκτή για έναν ιδιώτη επενδυτή «όταν οι πιθανότητες ανάπτυξης της αποδέκτριας εταιρείας σε σχέση με το δυναμικό καινοτομίας που προκύπτει από επενδύσεις κάθε είδους, επιτρέπουν να θεωρηθεί η πράξη ως τοποθέτηση που παρουσιάζει ιδιαίτερο κίνδυνο αλλά αναμένεται να αποδώσει σε εύθετο χρόνο». Το επενδυτικό σχέδιο (1997-2001) προέβλεπε την εγκατάσταση νέων φούρνων, μηχανημάτων, εξοπλισμού ψύξης καθώς και μέτρα προστασίας του περιβάλλοντος ποσού συνολικού ύψους 1,754 δισεκατομμύρια βελγικά φράγκα για τα δύο βαλλοδικά εργοστάσια το οποίο επενδύθηκε κατά 16 % τον Ιούνιο 1998. Από το επενδυτικό σχέδιο δεν προκύπτει ότι οι νέοι φούρνοι αντικαθιστούν τους υπάρχοντες. Επιπλέον, το Βέλγιο δεν προσκόμισε στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι οι προβλεπόμενες επενδύσεις θα είχαν ως πιθανό αποτέλεσμα, εκτός από τον εξορθολογισμό και τον καλύτερο έλεγχο διαδικασιών και προϊόντων, ένα δυναμικό καινοτομίας. Κατά συνέπεια, η προαναφερθείσα παρέκκλιση που προβλέπεται από τις κατευθυντήριες γραμμές δεν μπορεί να εφαρμοστεί στην προκειμένη περίπτωση.

(114) Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το Βέλγιο, όσον αφορά τόσο την εισφορά σε νέο κεφάλαιο υπέρ της Verlipack, όσο και τη χορήγηση των δύο δανείων δεν συμπεριφέρθηκε ως ιδιώτης επενδυτής που ενεργεί υπό τις συνήθεις συνθήκες μίας οικονομίας αγοράς.

V.2. Τα χορηγηθέντα δάνεια από την SRIW

(115) Το ομολογιακό δάνειο ποσού 250 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων περιλαμβάνει τη ρήτρα εγκατάλειψης σε περίπτωση πτώχευσης της Verlipack. Κατά συνέπεια, η Heye δεν διέτρεξε κανέναν κίνδυνο όσον αφορά το εν λόγω ποσό που αντιπροσωπεύει το ήμισυ της εισφοράς της στο κεφάλαιο της Verlipack. Η Επιτροπή δεν συμμερίζεται την άποψη του Βελγίου σύμφωνα με την οποία η Heye, παρά την αναγνωρισμένη αξιοπιστία και φερεγγυότητά της, θα είχε εξασφαλίσει «παρόμοιους όρους» στην αγορά. Πράγματι, κανένας εκδότης δανείων δεν θα είχε αποδεχτεί την εγκατάλειψη 250 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων εφόσον επρόκειτο για την έμμεση χρηματοδότηση της ανακεφαλαιοποίησης της Verlipack, η οποία, κρίνοντας από τα επιχειρησιακά αποτελέσματά της πριν την είσοδο της Heye, αντιμετώπιζε αναμφισβήτητα δυσκολίες.

(116) Κατά συνέπεια, το ομολογιακό δάνειο ποσού ύψους 250 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων που χορηγήθηκε στην Heye για τη χρηματοδότηση της εισφοράς της στο κεφάλαιο της Verlipack συνιστά ενίσχυση υπέρ της Verlipack κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης.

(117) Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι το δάνειο ύψους 250 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων χορηγήθηκε το Μάρτιο 1997 με επιτόκιο 4,92 % για την περίοδο από τις 28 Μαρτίου μέχρι τις 31 Σεπτεμβρίου 1997, και 5,30 % για την περίοδο από την 1 Οκτωβρίου 1997 μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 1998. Ωστόσο, η σύγκριση μεταξύ των όρων της αγοράς και αυτών των εξεταζόμενων δανείων πρέπει να πραγματοποιηθεί με βάση τη δεδομένη στιγμή χορήγησης των δανείων, δηλαδή τις 27 και 28 Μαρτίου 1997. Το ισχύον επιτόκιο αναφοράς στο Βέλγιο κατά τη στιγμή της χορήγησης του δανείου ήταν 7,21%. Λαμβάνοντας υπόψη μία δεκαετή διάρκεια, τριετή περίοδο χάριτος και στο βαθμό που η επιδότηση επιτοκίου είναι κυμαινόμενη, η χορήγηση του εν λόγω δανείου περιέχει στοιχείο ενίσχυσης της τάξης του 2,85 % ακαθάριστα το οποίο αντιστοιχεί σε ποσό ύψους 7,125 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων. Επιπλέον, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η σύμβαση δανείου δεν προβλέπει κανένα ενέχυρο της Heye για το ποσό που δανείστηκε από την SRIW. Ωστόσο, μολονότι έλαβε υπόψη την επιστολή της τράπεζας της Heye στην οποία επιβεβαιώνεται η φερεγγυότητά της, η Επιτροπή αμφιβάλει εάν ένα ιδιωτικό χρηματοπιστωτικό ίδρυμα θα είχε αναλάβει ανάλογο κίνδυνο χωρίς καμία ασφάλεια.

(118) Λαμβάνοντας υπόψη τα προαναφερθέντα, η Επιτροπή κρίνει ότι η συμπεριφορά της SRIW, όσον αφορά το χορηγηθέν δάνειο, δεν μπορεί να θεωρηθεί ανάλογη με τη συμπεριφορά ιδιώτη επενδυτή και ότι το εν λόγω δάνειο περιέχει στοιχείο ενίσχυσης.

V.3. Παρεκκλίσεις προβλεπόμενες στο άρθρο 87

(119) Ωστόσο, όταν, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές, προκύψει ότι η συμπεριφορά των δημόσιων αρχών οι οποίες πραγματοποιούν εισφορές στο κεφάλαιο με τη μορφή ανάληψης συμμετοχής σε μία επιχείρηση δεν είναι η ίδια με αυτή ενός ιδιώτη που εισφέρει κεφάλαιο κινδύνου υπό τις συνήθεις συνθήκες μίας οικονομίας αγοράς, επιβάλλεται μία εκτίμηση βάσει του άρθρου 87 της συνθήκης ΕΚ.

⁽¹⁾ C-329/93, C-62/95 και C-63/95, Γερμανία και άλλοι κατά Επιτροπής, απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 1996, Συλλογή σ. I-5151, σημείο 56.

- (120) Η εισφορά σε κεφάλαιο ύψους 350 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων υπέρ της Verlipack και η χορήγηση ομολογιακού δανείου ύψους 250 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων που χορηγήθηκε στην Heye επί ωφέλεια της Verlipack προέρχονται από κρατικούς πόρους και συνιστούν ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, στις οποίες πρέπει να προστεθεί στοιχείο ενίσχυσης 7,125 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων. Οι εν λόγω ενισχύσεις δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά βάσει των παρεκκλίσεων που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 2 της συνθήκης, δεδομένου ότι δεν συνιστούν ενίσχυση κοινωνικού χαρακτήρα προς μεμονωμένους καταναλωτές ούτε προορίζονται για την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα. Εξάλλου, η παρέκκλιση του άρθρου 87 παράγραφος 2 στοιχείο γ) δεν μπορεί να εφαρμοστεί. Επίσης, οι ενισχύσεις δεν μπορούν να θεωρηθούν ως συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά βάσει των διατάξεων των στοιχείων α), β) και δ) της παραγράφου 3 του άρθρου 87. Όντως, οι ενισχύσεις δεν έχουν ως στόχο να προωθήσουν την οικονομική ανάπτυξη περιοχών στις οποίες το βιοτικό επίπεδο είναι ασυνήθως χαμηλό ή στις οποίες επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α), κατά την έννοια της ανακοίνωσης της Επιτροπής όσον αφορά τη μέθοδο εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) στις περιφερειακές ενισχύσεις⁽¹⁾. Εξάλλου, οι ενισχύσεις δεν προορίζονται για την προώθηση σημαντικού σχεδίου κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ή για την άρση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας κράτους μέλους ούτε για την προώθηση του πολιτισμού και τη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς.
- (121) Κατά συνέπεια, η Επιτροπή πρέπει να εξετάσει τη συμβατότητα των ενισχύσεων όσον αφορά την παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να εξεταστεί η εφαρμογή της παρέκκλισης υπό το πρίσμα των πλαισίων και των κατευθυντήριων γραμμών, δημοσιεύσεις με τις οποίες η Επιτροπή κατέστησε γνωστή, με τρόπο διαφανή, την ερμηνεία της όσον αφορά τη συγκεκριμένη παρέκκλιση.

V.4. Ενίσχυση αναδιάρθρωσης

- (122) Στην απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που έλαβε στις 19 Μαΐου 1999, η Επιτροπή είχε ήδη εξετάσει τη συμβατότητα των ενισχύσεων βάσει της παρέκκλισης που προβλέπεται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης καθώς και την εφαρμογή της παρέκκλισης βάσει των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τις ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων⁽²⁾ (στο εξής «κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές»). Σύμφωνα με τις εν λόγω κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές, η Επιτροπή κρίνει ότι οι ενισχύσεις αναδιάρθρωσης μπορούν να συμβάλουν στην ανάπτυξη οικονομικών δραστηριοτήτων χωρίς να θίξουν τις συναλλαγές σε βαθμό αντίθετο προς το κοινό συμφέρον εφόσον πληρούνται ορισμένοι όροι: i) σχέδιο αναδιάρθρωσης το οποίο να πληροί όλους τους γενικούς όρους, και ιδίως την αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας, ii) δεν προκαλούνται αδικαιολόγητες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, iii)

η ενίσχυση είναι ανάλογη των εξόδων και πλεονεκτημάτων της αναδιάρθρωσης και iv) το σχέδιο εφαρμόζεται πλήρως.

- (123) Σύμφωνα με τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές, μια ενίσχυση αναδιάρθρωσης δεν πρέπει κανονικά να είναι απαραίτητη παρά μόνο μία φορά και η προβληματική επιχείρηση πρέπει μετά την αναδιάρθρωση της να μην χρειάζεται πλέον κρατική βοήθεια και να μπορεί να αντιμετωπίσει τον ανταγωνισμό βασιζόμενη αποκλειστικά και μόνο στις δικές της δυνάμεις. Ωστόσο, με βάση τα προαναφερθέντα, η Verlipack έλαβε, τον Απρίλιο 1997, εισφορά σε κεφάλαιο ύψους 350 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων, χρηματοδότηση ύψους 500 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων από τη χορήγηση στην Heye του ομολογιακού δανείου και του δανείου, καθώς και, το Δεκέμβριο 1998, νέα εισφορά σε κεφάλαιο ύψους 100 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων με τη διαγραφή του χρέους του ομίλου Beaulieu έναντι της περιφέρειας της Βαλλονίας.
- (124) Σύμφωνα με το Βέλγιο, οι όροι των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών που ίσχυαν τότε, είχαν τηρηθεί. Το Βέλγιο υπενθυμίζει ότι τα βαλλονικά εργοστάσια της Verlipack ήταν εγκατεστημένα σε ενισχυόμενη ζώνη βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης.
- (125) Εκτός από ένα επιχειρηματικό σχέδιο και ένα σχέδιο επενδύσεων για ποσό ύψους 1,8 δισεκατομμυρίων βελγικών φράγκων για τα δύο βαλλονικά εργοστάσια για την περίοδο 1997/2001, καθώς και τις χρηματοδοτήσεις εκ μέρους των τραπεζών για τη μείωση του επιτοκίου και τον αναπρογραμματισμό των δόσεων επιστροφής των δανείων, το Βέλγιο δεν κατέθεσε ποτέ ένα ρεαλιστικό και συγκεκριμένο σχέδιο αναδιάρθρωσης. Το επιχειρηματικό σχέδιο προέβλεπε ένα θετικό αποτέλεσμα από το 1998. Ωστόσο, οι προβλέψεις δεν είχαν βασιστεί σε ρεαλιστικές υποθέσεις, ιδίως όσον αφορά την εξέλιξη της αγοράς. Σε έγγραφο με τίτλο «Στρατηγική του ομίλου Heye όσον αφορά τη Verlipack», που επισυνάπτεται στο σημείωμα της SRIW της 18ης Δεκεμβρίου 1996 και συνιστά τη βάση της χρηματοδότησης της χρηματοοικονομικής παρέμβασης της Heye-Glas, προτείνεται ο επαναπροσανατολισμός του μείγματος προϊόντων σε τμήματα ή/και θύλακες της αγοράς με ιδιαίτερα υψηλή αποδοτικότητα. Από τις διαθέσιμες πληροφορίες προκύπτει επίσης ότι οι προβλεπόμενες επενδύσεις στη Verlipack έπρεπε να αυξηθούν την παραγωγή των τριών εργοστασίων κατά 26 % κατά μέσο όρο από το 1997 έως το 2001 σε σύγκριση με την παραγωγή του 1996. Ωστόσο, δεδομένου του πλεονάζοντος παραγωγικού δυναμικού στην αγορά, ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης θα έπρεπε να προβλέπει τη μείωση του παραγωγικού δυναμικού προκειμένου να αποφευχθεί κάθε αδικαιολόγητη στρέβλωση του ανταγωνισμού.

- (126) Τέλος, το επιχειρηματικό σχέδιο, στο οποίο το Βέλγιο είχε βασίσει τη συμμετοχή του στο κεφάλαιο της Verlipack και η συμπληρωματική έμμεση χρηματοδότηση μέσω των δύο δανείων προς την Heye, δεν τέθηκε σε εφαρμογή πλήρως όπως προκύπτει από την κήρυξη σε πτώχευση της Verlipack τον Ιανουάριο 1999. Οι εν λόγω ενισχύσεις δεν μπορούν να θεωρηθούν ως συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά από την άποψη των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών.

V.5. Επενδυτικές ενισχύσεις

- (127) Οι ενισχύσεις μπορούν να αναλυθούν ως ενισχύσεις προοριζόμενες για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών περιοχών. Τα εργοστάσια Ghlin και Jumeat είναι όντως εγκατεστημένα σε ενισχυόμενη περιοχή βάσει του άρθρου 87, παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης στις οποίες το ανώτατο προβλεπόμενο όριο είναι 25 % καθαρά και 35 % ακαθάριστα αντίστοιχα⁽³⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ C 212 της 12.8.1988, σ. 2.

⁽²⁾ ΕΕ C 368 της 23.12.1994, σ. 12.

⁽³⁾ N 307/93/A — απόφαση της Επιτροπής της 8ης Ιουνίου 1994 όσον αφορά την αναδιάρθρωση των ζωνών ανάπτυξης στην επαρχία του Hainaut, προγραμματισμός στόχου 1, 1994/1999.

- (128) Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα ⁽¹⁾ (στο εξής «κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις περιφερειακές ενισχύσεις»), μια μεμονωμένη ενίσχυση ad hoc που χορηγείται σε μία μόνο επιχείρηση ενδέχεται να επηρεάσει σημαντικά τον ανταγωνισμό στη σχετική αγορά, ενώ η επίδρασή της στην περιφερειακή ανάπτυξη μπορεί να είναι πολύ περιορισμένη.
- (129) Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι τα μέτρα υπέρ της Verlipack που έλαβε το Βέλγιο συνιστούν ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, και ότι οι εν λόγω ενισχύσεις ενδέχεται να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό και να επηρεάσουν τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών. Για να εφαρμοστεί η παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης, οι ενισχύσεις πρέπει να προωθούν την ανάπτυξη της ενισχυόμενης περιοχής αλλά να μην αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον.
- (130) Η Verlipack ανέπτυξε δραστηριότητες στην αγορά κοίλης υάλου συσκευασίας, της οποίας κατείχε μερίδιο 20 % στο Βέλγιο και 2 % στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Με μερίδιο αγοράς 13 %, η βιομηχανία υάλου συσκευασίας βρίσκεται στην τρίτη θέση στον τομέα της συσκευασίας, μετά το πλαστικό που αντιπροσωπεύει το 35 % και το χαρτόνι, που αντιπροσωπεύει το 32 % ⁽²⁾. Κατά τα έτη 1996, 1997 και 1998, συγκεκριμένα την περίοδο κατά την οποία το Βέλγιο χορήγησε τις ενισχύσεις στη Verlipack, σημειώθηκαν πτώσεις των τιμών οι οποίες, σύμφωνα με την Heye και κατά γενική ομολογία του τομέα δεν ήταν δυνατό να προβλεφθούν το 1997. Ωστόσο, η δυσμενής και ταχεία εξέλιξη των τιμών της κοίλης υάλου συσκευασίας συνεχίστηκε λόγω του ανταγωνισμού άλλων προϊόντων συσκευασίας (PET, χαρτόνι και μεταλλικά κουτιά), καθώς και της κατάρρευσης της ρωσικής αγοράς. Υπό αυτές τις συνθήκες, η επένδυση στη Verlipack είχε ως αποτέλεσμα να αυξηθεί η παραγωγή της εν λόγω εταιρείας. Κατά συνέπεια, κάθε ενίσχυση στην εν λόγω επιχείρηση θα μπορούσε να επηρεάσει τη θέση της Verlipack στην εν λόγω αγορά σε σχέση με τους ανταγωνιστές της στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
- (131) Το συνολικό κόστος των προβλεπόμενων επενδύσεων στα βαλлонικά εργοστάσια ανήρχετο σε 1,8 δισεκατομμύρια βελγικά φράγκα. Σύμφωνα με το Βέλγιο και την Heye, ποσό ύψους 294,5 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων επενδύθηκε κατά τα έτη 1997 και 1998. Οι εν λόγω πόροι προέρχονται, σύμφωνα με την Heye, από τα ίδια κεφάλαιά της. Προκύπτει ως εκ τούτου ότι οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από την περιφέρεια της Βαλλονίας (εισφορά 350 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων) και από την SRIW (δάνειο και ομολογιακό δάνειο συνολικού ύψους 500 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων), δεν ήταν δυνατό να προορίζονται για επενδύσεις στη Verlipack. Κατά συνέπεια, οι ενισχύσεις δεν μπορούν να καλυφθούν από την παρέκκλιση βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης.
- (132) Επιπλέον, η ενίσχυση δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αρχική επένδυση, ούτε ως ενίσχυση για τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης συνδεομένων με την πραγματοποίηση αρχικής επένδυσης βάσει των προαναφερθεισών κατευθυντήριων γραμμών.

- (133) Οι περιφερειακές ενισχύσεις που προορίζονται για τη μείωση των τρεχουσών δαπανών μίας επιχείρησης (λειτουργικές ενισχύσεις) καταρχήν απαγορεύονται ⁽³⁾. Κατ' εξαίρεση, όμως, ενισχύσεις του τύπου αυτού μπορούν να χορηγούνται στις περιοχές που δικαιούνται την παρέκκλιση του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης, εφόσον δικαιολογούνται με βάση τη συμβολή τους στην περιφερειακή ανάπτυξη, το χαρακτήρα τους και το ύψος τους το οποίο πρέπει να είναι ανάλογο προς τα προβλήματα που καλούνται να αντιμετωπίσουν. Ωστόσο, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η περιοχή στην οποία είναι εγκατεστημένα τα δύο βαλлонικά εργοστάσια δεν καλύπτεται από το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης και ότι η προβλεπόμενη παρέκκλιση από το προαναφερθέν άρθρο δεν είναι δυνατό να εφαρμοστεί.
- (134) Λαμβάνοντας υπόψη τα προαναφερθέντα, οι ενισχύσεις υπέρ της Verlipack δεν μπορούν να καλυφθούν από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) της συνθήκης.

V.6. Νέα δημόσια παρέμβαση στο πλαίσιο της επανεργοποίησης τον Ιούνιο 1998

- (135) Στο πλαίσιο της διαδικασίας που κινήθηκε στις 19 Μαΐου 1999, το Βέλγιο ενημέρωσε την Επιτροπή σχετικά με την εξέλιξη της Verlipack στη διάρκεια των προηγούμενων μηνών και μετά την απόφαση της Επιτροπής της 16ης Σεπτεμβρίου 1998. Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι, λαμβάνοντας υπόψη την υποβάθμιση της κατάστασης της Verlipack στο τέλος του Μαΐου 1998, οι εταίροι (τράπεζες, όμιλος Beaulieu και Heye) έπρεπε να καταβάλουν νέες προσπάθειες στο πλαίσιο συμφωνίας επανεργοποίησης της 5ης Ιουνίου 1998. Μια νέα αύξηση του κεφαλαίου της Verlipack αποφασίστηκε στις 26 Ιουνίου 1998 με εισφορά της Heye ⁽⁴⁾ ύψους 200 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων για 19 408 νέες μετοχές, και εισφορά της εταιρείας Worldwide Investors, Luxembourg, εύρημα του ομίλου Beaulieu, ύψους 100 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων για 9 704 νέες μετοχές.
- (136) Ωστόσο, το φθινόπωρο του 1998, η συμμετοχή του ιδιώτη επενδυτή Worldwide Investors, έλαβε τέλος με τη μεταβίβαση των μετοχών του στον όμιλο Beaulieu, ο οποίος, με τη σειρά του, τις μεταβίβασε στην περιφέρεια της Βαλλονίας. Η μεταβίβαση πραγματοποιήθηκε αντί πληρωμής ⁽⁵⁾ για τη διαγραφή του χρέους του ομίλου Beaulieu έναντι της περιφέρειας της Βαλλονίας για τις μετοχές που είχαν αγοραστεί το Δεκέμβριο 1996 και εκτιμηθεί σε 113 712 000 βελγικά φράγκα, και του οποίου η επιστροφή, χωρίς τόκους, θα άρχιζε από τις 31 Δεκεμβρίου 2001. Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι τόσο η αποχώρηση του ιδιώτη επενδυτή όσο και η μεταβίβαση των μετοχών αντί της πληρωμής του χρέους, του οποίου η επιστροφή είχε καθοριστεί για τις 31 Δεκεμβρίου 2001, συνέβησαν μερικές εβδομάδες πριν την κατάθεση του ισολογισμού της Verlipack.

⁽¹⁾ ΕΕ C 74 της 10.3.1998, σ. 9.

⁽²⁾ Το μέλλον της υάλου: τα κείμενα αριθμητικά στοιχεία της βιομηχανίας της υάλου συσκευασίας.

⁽³⁾ Βλέπε σημείο 4.15 των κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τις περιφερειακές ενισχύσεις.

⁽⁴⁾ «Έχοντας πλήρη γνώση των καταστατικών και της χρηματοοικονομικής κατάστασης της ανώνυμης εταιρείας Verlipack Holding II».

⁽⁵⁾ Επισυμφωνητικό της 20ης Νοεμβρίου 1998 στη σύμβαση μεταβίβασης της 18ης Δεκεμβρίου 1996 μεταξύ της περιφέρειας της Βαλλονίας και του ομίλου Beaulieu όσον αφορά την απόκτηση των 14 214 μετοχών.

- (137) Σύμφωνα με το Βέλγιο, η μεταβίβαση των μετοχών αντί πληρωμής που πραγματοποιήθηκε το Δεκέμβριο 1998 για τη διαγραφή των χρεών του ομίλου Beaulieu έναντι της περιφέρειας της Βαλλονίας μπορεί να θεωρηθεί ως νέα αύξηση του κεφαλαίου της Verlipack ύψους 100 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων BEF.
- (138) Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι το Βέλγιο, στην ανακοίνωσή του της 10ης Απριλίου 1998, απαντώντας στην επιστολή της Επιτροπής της 26ης Ιανουαρίου 1998, ανέφερε την πρόθεσή του να χορηγήσει στη Verlipack ποσό 100 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων είτε με τη μορφή εισφοράς σε κεφάλαιο είτε με τη μορφή μακροπρόθεσμου δανείου. Επιπλέον, το Βέλγιο επέμενε «να διευκρινίσει ότι δεν θα πραγματοποιήσει το σχέδιό του χωρίς προηγούμενη κοινοποίηση στην Επιτροπή και χωρίς έγκριση». Εάν το Βέλγιο κρίνει ότι η εν λόγω νέα παρέμβαση της Περιφέρειας της Βαλλονίας υπέρ της Verlipack που πραγματοποιήθηκε το Δεκέμβριο 1998 συνιστά στην πραγματικότητα νέα αύξηση του κεφαλαίου της Verlipack ύψους 100 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων, τότε δεν έχει τηρήσει τη δέσμευση που ανέλαβε να μην θέσει σε εφαρμογή κανένα σχέδιο χωρίς προηγούμενη κοινοποίηση στην Επιτροπή και χωρίς έγκριση.
- (139) Από την άποψη αυτή, η Επιτροπή υπενθυμίζει επίσης την επιστολή της 14ης Δεκεμβρίου 1998 στην οποία επιφυλάσσεται «όσον αφορά τη θέση της για κάθε ενδεχόμενη νέα παρέμβαση των βαλλονικών αρχών υπέρ της Verlipack». Η εν λόγω θέση επαναλαμβάνεται στην επιστολή της 13ης Ιανουαρίου 1999. Στις 4 Φεβρουαρίου 1999, το Βέλγιο δηλώνει ότι «δεν είχε ποτέ την πρόθεση να χρηματοδοτήσει τη συμφωνηθείσα περίοδο, λαμβάνοντας υπόψη κυρίως τους όρους της τελευταίας απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής»⁽¹⁾. Εξάλλου, η Επιτροπή παρατηρεί επίσης ότι το Βέλγιο, απαντώντας στις παρατηρήσεις των ενδιαφερομένων που ανακοινώθηκαν στην Επιτροπή, δηλώνει την ίδια πρόθεση σε περίπτωση παρέμβασής του υπέρ της νέας εταιρείας που ανέλαβε το παλαιό εργοστάσιο εκμετάλλευσης της εταιρείας Verlipack Ghlin.
- (140) Ωστόσο, δεδομένου ότι πρόκειται για νέα παρέμβαση της περιφέρειας της Βαλλονίας που συνδέεται με την επιστροφή της απαίτησης της περιφέρειας της Βαλλονίας επί του ομίλου Beaulieu για τη μεταβίβαση των τίτλων των εργοστασίων Ghlin και Jumet το 1996, και της οποίας της στοιχεία δεν γνωστοποιήθηκαν στους ενδιαφερομένους, η Επιτροπή δεν διαθέτει, στο παρόν στάδιο, όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για να εκτιμήσει τη συμβατότητα του εν λόγω μέτρου με το άρθρο 87 της συνθήκης. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή πληροφόρησε το Βέλγιο με επιστολή της 5ης Ιουλίου 2000 ότι καταχώρησε την εν λόγω νέα παρέμβαση ως μη κοινοποιηθείσα ενίσχυση με τον αριθμό NN 73/2000 προκειμένου να εξεταστεί τη συμβατότητά της με την κοινή αγορά.
- (141) Η εισφορά σε κεφάλαιο της περιφέρειας της Βαλλονίας ύψους 350 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων (8 676 273 ευρώ) υπέρ της Verlipack, σε συνδυασμό με τη χορήγηση των δύο δανείων τα οποία προέρχονται επίσης από δημόσιους πόρους, κρίνεται ως ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης για το λόγο ότι η εισφορά σε κεφάλαιο της περιφέρειας της Βαλλονίας δεν πραγματοποιήθηκε υπό συνθήκες που θα ήταν αποδεκτές για έναν ιδιώτη επενδυτή που ενεργεί υπό τις συνθήκες μιας οικονομίας αγοράς.
- (142) Η χορήγηση του ομολογιακού δανείου ύψους 250 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων (6 197 338 ευρώ) από την SRIW στην Heye, του οποίου όμως αποδέκτης ήταν η Verlipack, συνιστά ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης διότι η αποδοχή ρήτρας εγκατάλειψης σε περίπτωση πτώχευσης της Verlipack δεν μπορεί να θεωρηθεί ως συμπεριφορά ιδιώτη επενδυτή.
- (143) Η χορήγηση δανείου ύψους 250 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων από την SRIW στην Heye, του οποίου όμως αποδέκτης ήταν επίσης η Verlipack, περιέχει στοιχείο ενίσχυσης ύψους 7,125 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων. Λαμβάνοντας υπόψη την έλλειψη ενεχύρου, η συμπεριφορά της SRIW δεν μπορεί να θεωρηθεί ως συμπεριφορά ιδιώτη επενδυτή.
- (144) Οι ενισχύσεις δεν μπορούν να υπαχθούν στην παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης βάσει των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τις ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων, για το λόγο ότι το Βέλγιο δεν υπέβαλε συγκεκριμένο και λεπτομερές σχέδιο αναδιάρθρωσης βάσει ρεαλιστικών υποθέσεων, και ότι τόσο το επιχειρηματικό σχέδιο όσο και το σχέδιο επενδύσεων δεν εφαρμόστηκαν πλήρως.
- (145) Επιπλέον, οι ενισχύσεις δεν μπορούν να θεωρηθούν ως επενδυτικές, δεδομένου ότι οι επενδύσεις δεν πραγματοποιήθηκαν από τα ίδια κεφάλαια της Heye και ότι οι ενισχύσεις δεν μπορούν να υπαχθούν στις παρεκκλίσεις βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) της συνθήκης.
- (146) Η ενίσχυση ανέρχεται σε 350 εκατομμύρια βελγικά φράγκα για την εισφορά σε κεφάλαιο, σε 250 εκατομμύρια βελγικά φράγκα για το ομολογιακό δάνειο, συγκεκριμένα σε ποσό ύψους 600 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων στο οποίο πρέπει να προστεθεί το στοιχείο ενίσχυσης που περιλαμβάνεται στο δάνειο των 250 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων και το οποίο ανέρχεται σε 7,125 εκατομμύρια βελγικά φράγκα, με αποτέλεσμα το συνολικό ποσό να ανέρχεται σε 607 125 000 βελγικά φράγκα.
- (147) Λαμβάνοντας υπόψη τα προαναφερθέντα, αποδεικνύεται ότι η εισφορά σε κεφάλαιο ύψους 350 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων που πραγματοποιήθηκε από την περιφέρεια της Βαλλονίας δεν μπορεί επίσης να θεωρηθεί ως συνοδευτική της Heye, δεδομένου ότι η εν λόγω εισφορά των 350 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων προήρχετο κατά 500 εκατομμύρια βελγικά φράγκα από δημόσια κεφάλαια και προοριζόταν αποκλειστικά για τη Verlipack η οποία είχε την πλήρη επικαρπία. Κατά συνέπεια, η απόφαση της Επιτροπής της 16ης Σεπτεμβρίου 1998 να μην φέρει αντιρρήσεις όσον αφορά την εισφορά σε κεφάλαιο της περιφέρειας της Βαλλονίας υπέρ της Verlipack πρέπει να ανακληθεί βάσει του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999,

VI. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

- (141) Η εισφορά σε κεφάλαιο της περιφέρειας της Βαλλονίας ύψους 350 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων (8 676 273 ευρώ) υπέρ της Verlipack, σε συνδυασμό με τη χορήγηση των δύο δανείων τα οποία προέρχονται επίσης από δημόσιους πόρους, κρίνεται ως ενίσχυση κατά την έννοια του

⁽¹⁾ Απόφαση της 16.9.1998.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η απόφαση της Επιτροπής της 16ης Σεπτεμβρίου 1998 να μην φέρει αντιρρήσεις όσον αφορά την εισφορά σε κεφάλαιο υπέρ της Verlipack ανακαλείται βάσει του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ.

Άρθρο 2

Η κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε από το Βέλγιο υπέρ του ομίλου Verlipack για ποσό ύψους 8 676 273 ευρώ (350 εκατομμύρια βελγικά φράγκα) δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

Άρθρο 3

Η κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε από το Βέλγιο υπέρ του ομίλου Verlipack για ποσό ύψους 6 197 338 ευρώ (250 εκατομμύρια ευρώ) δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

Άρθρο 4

Η κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε από το Βέλγιο υπέρ του ομίλου Verlipack για ποσό ύψους 6 197 338 ευρώ (250 εκατομμύρια ευρώ) περιέχει στοιχείο ενίσχυσης ύψους 176 624 ευρώ (7,125 εκατομμύρια ευρώ) το οποίο δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

Άρθρο 5

1. Το Βέλγιο λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να ανακτήσει από τον αποδέκτη τις ενισχύσεις που αναφέρονται στα άρθρα 2 και 4 και έχουν ήδη τεθεί στη διάθεσή του παρανόμως.

2. Η ανάκτηση πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διαδικασίες του εθνικού δικαίου. Τα ποσά προς ανάκτηση παράγουν τόκους από την ημερομηνία κατά την οποία τέθηκαν στη διάθεση των αποδεκτών, μέχρι την πραγματική ανάκτησή τους. Οι τόκοι υπολογίζονται βάσει του επιτοκίου αναφοράς που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό του ισοδύναμου επιδότησης στο πλαίσιο των περιφερειακών ενισχύσεων.

Άρθρο 6

Το Βέλγιο πληροφορεί την Επιτροπή, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, για τα μέτρα που έλαβε προκειμένου να συμμορφωθεί προς αυτήν.

Άρθρο 7

Η παρούσα απόφαση έχει ως αποδέκτη το Βέλγιο.

Βρυξέλλες, 4 Οκτωβρίου 2000.

Για την Επιτροπή

Mario MONTI

Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 26ης Νοεμβρίου 2001

για την ανάθεση, σε εκτελεστικούς φορείς, της διαχείρισης της κοινοτικής ενίσχυσης για τα προενταξιακά μέτρα, στους τομείς της γεωργίας και της αγροτικής ανάπτυξης, τα οποία εφαρμόζονται στη Δημοκρατία της Λιθουανίας κατά την προενταξιακή περίοδο

(2001/857/EK)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1266/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, σχετικά με το συντονισμό της βοήθειας προς τις υποψήφιες χώρες στο πλαίσιο της προενταξιακής στρατηγικής και με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3906/89⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 12 παράγραφος 2,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2222/2000 της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2000, για τον καθορισμό των χρηματοδοτικών κανόνων για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1268/1999 του Συμβουλίου για την κοινοτική στήριξη για τα προενταξιακά μέτρα που αφορούν τη γεωργία και την αγροτική ανάπτυξη σε υποψήφιες χώρες της κεντρικής και ανατολικής Ευρώπης κατά την προενταξιακή περίοδο⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 3 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1268/99 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, σχετικά με την κοινοτική στήριξη για τα προενταξιακά μέτρα που αφορούν τη γεωργία και την αγροτική ανάπτυξη στις υποψήφιες χώρες της κεντρικής και ανατολικής Ευρώπης κατά την προενταξιακή περίοδο⁽³⁾, εγκρίθηκε πρόγραμμα για τη γεωργία και την αγροτική ανάπτυξη με την απόφαση C(2000) 3329 τελικό, της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη Δημοκρατία της Λιθουανίας.
- (2) Η κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Λιθουανίας και η Επιτροπή, ενεργώντας για λογαριασμό της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, υπέγραψαν στις 5 Μαρτίου 2001 την πολυετή χρηματοδοτική συμφωνία που θεσπίζει το τεχνικό, νομικό και διοικητικό πλαίσιο για την εκτέλεση του προγράμματος Sargard.
- (3) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1266/1999 προβλέπει ότι είναι δυνατόν να γίνει παρέκκλιση από την απαίτηση της εκ των προτέρων έγκρισης που αναφέρεται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1266/1999 βάσει μιας κατά περίπτωση ανάλυσης της ικανότητας διαχείρισης εθνικών και τομεακών προγραμμάτων/σχεδίων, των διαδικασιών δημοσιονομικού ελέγχου και των δομών όσον αφορά τα δημόσια οικονομικά. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2222/2000 προβλέπει τους λεπτομερείς κανόνες για τη διεξαγωγή της εν λόγω ανάλυσης. Η αρμόδια αρχή της Δημοκρατίας της Λιθουανίας έχει ορίσει τον εθνικό οργανισμό

πληρωμών, που υπάγεται στο Υπουργείο Γεωργίας, για την υλοποίηση των μέτρων: «Επενδύσεις σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις», «Βελτίωση της μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών και αλιευτικών προϊόντων», «Ανάπτυξη και διαφοροποίηση οικονομικών δραστηριοτήτων που εξασφαλίζουν πολλαπλές δραστηριότητες και εναλλακτικά εισοδήματα», «Βελτίωση των αγροτικών υποδομών» και «Επαγγελματική κατάρτιση», όπως καθορίζεται στο πρόγραμμα για τη γεωργία και την αγροτική ανάπτυξη το οποίο εγκρίθηκε με την απόφαση C(2000) 3129 τελικό της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη Δημοκρατία της Λιθουανίας. Το τμήμα δημόσιου ταμείου στους κόλπους του Υπουργείου Οικονομικών έχει οριστεί ως αρμόδιο για τη διεκπεραίωση των χρηματοδοτικών λειτουργιών στο πλαίσιο της υλοποίησης του προγράμματος Sargard.

- (4) Στις 16 Νοεμβρίου 2001, οι αρχές της Λιθουανίας έστειλαν τον αναθεωρημένο κατάλογο των επιλέξιμων δαπανών σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 τμήμα Β της πολυετούς συμφωνίας χρηματοδότησης, η δε Επιτροπή δεν διατύπωσε αντιρρήσεις για τον κατάλογο αυτό.
- (5) Σύμφωνα με τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 1266/1999 και (ΕΚ) αριθ. 2222/2000, η Επιτροπή έχει προβεί σε ανάλυση της ικανότητας διαχείρισης εθνικών και τομεακών προγραμμάτων/έργων, των διαδικασιών δημοσιονομικού ελέγχου και των δομών όσον αφορά τα δημόσια οικονομικά και έχει αναγνωρίσει, για την εφαρμογή των προαναφερθέντων μέτρων, ότι η Δημοκρατία της Λιθουανίας πληροί τις διατάξεις των άρθρων 4 έως 6 και του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2222/2000 και τους ελάχιστους όρους που παρατίθενται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1266/1999.
- (6) Συγκεκριμένα, ο εθνικός οργανισμός πληρωμών, που υπάγεται στο Υπουργείο Γεωργίας, έχει εφαρμόσει ικανοποιητικά τα ακόλουθα βασικά κριτήρια διαπίστευσης: γραπτές διαδικασίες, διαχωρισμός καθηκόντων, έλεγχοι πριν από την έγκριση του έργου και πριν από την πληρωμή, διαδικασίες πληρωμής, λογιστικές διαδικασίες, ασφάλεια μηχανογραφικών συστημάτων, εσωτερικός έλεγχος και, όπου κρίνεται σκόπιμο, διατάξεις για τις δημόσιες συμβάσεις.
- (7) Το τμήμα δημόσιου ταμείου στους κόλπους του Υπουργείου Οικονομικών έχει εφαρμόσει ικανοποιητικά τα ακόλουθα κριτήρια για τη διεκπεραίωση των χρηματοδοτικών λειτουργιών στο πλαίσιο της υλοποίησης του προγράμματος Sargard για τη Δημοκρατία της Λιθουανίας: διαδρομή ελέγχου, διαχείριση χρηματικών διαθεσίμων, είσπραξη, εκταμίευση στον εθνικό οργανισμό πληρωμών, ασφάλεια μηχανογραφικών συστημάτων και εσωτερικός έλεγχος.

⁽¹⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 68.⁽²⁾ ΕΕ L 253 της 7.10.2000, σ. 5.⁽³⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 87.

- (8) Είναι επομένως σκόπιμο να αρθεί η απαίτηση της εκ των προτέρων έγκρισης, που αναφέρεται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1266/1999 και να ανατεθεί η διαχείριση της ενίσχυσης, σε αποκεντρωμένη βάση, στον εθνικό οργανισμό πληρωμών, που υπάγεται στο Υπουργείο Γεωργίας, και στο τμήμα δημόσιου ταμείου στους κόλπους του Υπουργείου Οικονομικών στη Δημοκρατία της Λιθουανίας.
- (9) Ωστόσο, επειδή οι έλεγχοι που διεξήγαγε η Επιτροπή βασίζονται σε ένα σύστημα το οποίο δεν λειτουργεί ακόμη πλήρως είναι, επομένως, σκόπιμο να ανατεθεί προσωρινώς η διαχείριση του προγράμματος Sapard στον εθνικό οργανισμό πληρωμών, που υπάγεται στο Υπουργείο Γεωργίας, και στο τμήμα δημόσιου ταμείου στους κόλπους του Υπουργείου Οικονομικών.
- (10) Η πλήρης ανάθεση της διαχείρισης του προγράμματος Sapard προβλέπεται μόνον αφού έχουν διεξαχθεί επιπλέον έλεγχοι, για να διασφαλιστεί ότι το σύστημα λειτουργεί ικανοποιητικά και έχουν εφαρμοστεί οι συστάσεις που ενδέχεται να εκδώσει η Επιτροπή, όσον αφορά την ανάθεση της διαχείρισης της ενίσχυσης στον εθνικό οργανισμό πληρωμών, που υπάγεται στο Υπουργείο Γεωργίας, και στο τμήμα δημόσιου ταμείου στους κόλπους του Υπουργείου Οικονομικών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Αίρεται η απαίτηση της εκ των προτέρων έγκρισης, εκ μέρους της Επιτροπής, της επιλογής των έργων και της ανάθεσης συμβάσεων από τη Δημοκρατία της Λιθουανίας.

Άρθρο 2

Η διαχείριση του προγράμματος Sapard ανατίθεται προσωρινώς:

1. στον εθνικό οργανισμό πληρωμών (Nacionalinė mokėjimo agentūra), που υπάγεται στο Υπουργείο Γεωργίας, Gedimino pr. 19, LT-2025 Vilnius, Δημοκρατία της Λιθουανίας, για την υλοποίηση των μέτρων: «Επενδύσεις σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις», «Βελτίωση της μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών και αλιευτικών προϊόντων», «Ανάπτυξη και διαφοροποίηση οικονομικών δραστηριοτήτων που εξασφαλίζουν πολλαπλές δραστηριότητες και εναλλακτικά εισοδήματα», «Βελτίωση των αγροτικών υποδομών» και «Επαγγελματική κατάρτιση», όπως καθορίζεται στο πρόγραμμα για τη γεωργία και την αγροτική ανάπτυξη το οποίο εγκρίθηκε με την απόφαση C(2000) 3129 τελικό της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 2000, και
2. στο δημόσιο ταμείο, που υπάγεται στο Υπουργείο Οικονομικών, J. Tumo-Vaijganto 8A/2, LT-2600 Vilnius, Δημοκρατία της Λιθουανίας, για τη διεκπεραίωση των χρηματοδοτικών λειτουργιών στο πλαίσιο της υλοποίησης του προγράμματος Sapard για τη Δημοκρατία της Λιθουανίας.

Βρυξέλλες, 26 Νοεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής